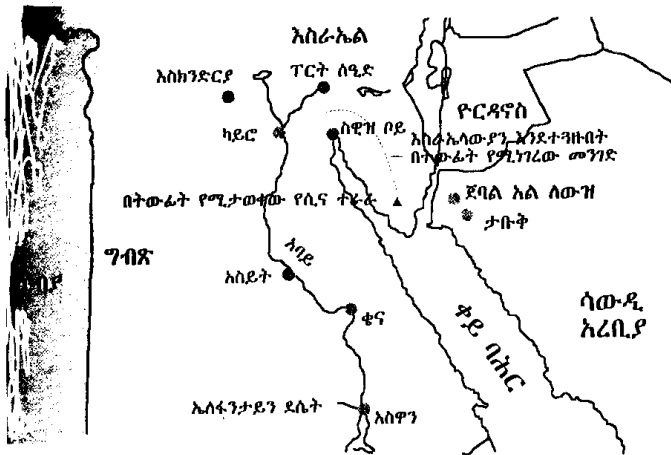

ምዕራፍ ሰባት ጃባል አል ላውዝ

ቤድዊኑ በነገሩ ተሳበ። ወደ እኔ ቀረብ አለና ወደ ተራራው እንደገና አመለከተ። «ጃባል አል ላውዝ»።

ራሴን በአወንታ እየነቀነቅሁ «ጃባል አል ላውዝ» አልኩኝ። ነገሩን እንደ ተረዳን እርግጠኛ በመሆን ከአለማታው አቀበት ወረደ። ሊረዳን የመጣውና በራሱ የሚተማመን የሚመስለው ሰውዬ በነገሩ ያፍርና ያዝን ጀመረ። ሽው ያለውን ገደል ለመውረድ ቢደፍርም፤ ያገኘውን መገለጥ ለመቀበል ግን በጣም ቸገረው። የበደለኛነት ስሜት ተሰማኝ። ከመንገዱና ከባህሉ ወጥቶ ብዙ ነገር እንዲያደርግ አስገድደነው ይሆን? አጉል ጀብደኛው የምዕራባውያን ባህል በሁለት አጣብቂኝ ምርጫ ውስጥ እንዲገባ አድርጎት ይሆን? ሊሆን ይችላል። ይሁንና የሆነው

ሁሉ ሆኗል። ሁለት ጊዜ ትልልቅ ነገሮችን አድርጎልናል፤ በመጀመሪያ በገጠመን ችግር ረዳን፤ አሁን ደግሞ ሕይወታችንን ለአደጋ አጋልጠን ልናየው የፈለግነውን ነገር እንድናይ አገዝን።

ላሪና እኔ ከጥቁር ድንጋያማው አለት በታች ፈዘን ቀረን።

«ያውና . . . ያውና» አለ ላሪ። «ጃባል አል ላውዝ»።

አነጋገሩ ስሜቴን ማረከው። መገረምና መደነቅ፤ ደስታና ዕረፍት ተሰማኝ። ልቤ ትር ትር አለ፤ አእምሮዬ ዘለለ፤ ተራራው ልዩ ከመሆን ያለፈ ነው፤ ግርማዊነት የተላበሰ ነው። ከፍታው አይደለም፤ በእጥፍ የሚበልጡትን ተራሮች ወጥቻለሁ። ውበቱ አይደለም፤ የሠዓሊን ልብ የሚያቀልጥ ውበት የለውም። ይሁንና እኔ ካየኋቸው ተራሮች ሁሉ ግርማ ሞገስ አለው። ታላቅነቱ ምንጊዜም ሕያው ነው።

ላሪ ከተደመምኩበት ነገር አነቃኝና «ያ ምንድን ነው?» አለኝ በእጁ እያመለከተ።

በእጁ ወዳመለከተኝ አቅጣጫ ስዞር አንድ አጥር አየሁ። በዚህ አውላላ ሜዳ ላይ በባለእሾህ ሽቦ የታጠረና ከፍታው ዐሥራ አምስት ጫማ የሆነ አጥር ቆሟል። የተራራውን ሥር ዙሪያውን ለማጠር የታሰበ ይመስላል። በእሁኑ ጊዜ መንገድ ለመዝጊያ እንደምንጠቀምበት ዐይነት ነው፤ ፖሊስ እንደ መሆኔ መጠን የእስር ቤት አጥሮችን ተመልክቻለሁ፤ ይህ አጥር ከእነዚያ በምንም አይለይም። ያንን ሁሉ አገር አቋርጬ ከመጣሁ በኋላ በመጨረሻ ያየሁት በተራራ ዙሪያ የቆመ አጥር ነበር።

«ይህ አጥር በምድረ በዳ ውስጥ የቆመው ለምንድን ነው?»

የመኪናው ሞተር ድምጽ ነገራን አቋረጠኝ። ዞር ብዬ

ስመለከት እዚህ ያመጣን ሰውዬ አውላላ ሜዳ ላይ ጥሎን ሊሄድ ነው። ሰውየው ወደ ጎሳ ሳይመለከት መኪናውን በጎይል ጠምዝዞ አዞረው። እንግድነታችን አበቃ።

«ቤድዊኖች መሰናበት አያቁም መሰለኝ» አለ ላሪ አያጉተመተመ።

ፈራ ተባ ይል የነበረው መሪያችን ምንም ሳይነግረን ጥሎን ሄደ። የሰውየው አካሄድ በጣም አሳስበኝ። ጥሎን የሄደው ለባለሥልጣኖች ሊናገር ነው? እንዲያ ከሆነ ነገሩን በቶሎ እናውቃለን።

ወደ ዳትሰን መኪናችን ተመልሰን ሞተሩን አስነሣንና በፍጥነት ወደ መንገዱ ወጣን። አንድ ትልቅ ሽለቆ አገኘን። ማንም እንዳያየን በማሰብ መኪናችንን በአንድ አነስተኛ ኮረብታ ሥር አቆምን።

አንድ ሰው ሲፈልገው የነበረውን ሀብት አግኝቶ በዝምታ ሊቀመጥ አይችልም፤ ላሪና እኔ ግን ሞከርን። መኪናችንን አቁመን ወደ አጥሩ በእግራችን ሄድን፤ እዚያም አንድ ትልቅ ምልክት አየን። በሰማያዊ መደብ ላይ በነጭ ቀለም በአረቢኛ ና በእንግሊዝኛ የተጻፈው ጽሑፍ «እዚህ ማለፍ አይፈቀድም» ይላል።

መምጣታችንን የጠበቁት ነገር ይመስላል። ምልክቱ የተለጠፈው በሳዑዲ የቅርሶች ሚኒስቴር ሲሆን ፍጹም የተከለከለ ሥነ ቁፋሮአዊ ስፍራ እንደሆነ ያረጋግጣል። አጥሩንና ምልክቱን ሳይ የዴቪድ ፋሶልድን ደብዳቤ አስታውሰኝ። በዚህ ስፍራ እንደ ነበረና ሳዑዲዎችም እንዳሰሩት እናውቃለን። ይህ አጥር የቆመው ከፋሶልድ አስሳ በጎሳ ለመሆኑ ብዙ ጠንካራ ግምቶች አሉ። የማስታወሻዎቹና የፊልሞቹ መያዝ የሳዑዲ መንግሥት ለሥነ ቁፋሮአዊው

ስፍራ ትኩረት እንዲሰጥ ሳያደርግ አልቀረም፤ ስለዚህ እንደ ላሪና እንደ እኔ ዐይነት ሰዎችን ለማገድ አጥሩን አቆሙ።

ለብዙ ወራት ያቀድነው፣ ያለምነው፣ ተስፋ ያደረግነው ነገርና ያፈሰሰነው ዶላር ወደዚህ ተራራ አደረሰን። ሆኖም እሾሃማው አጥር አቆመን። አጥሩን በጥንቃቄ ተመለከትሁ። በስተሰሜን ግማሽ ኪሎ ሜትር ያህል ራቅ ብሎ አንድ አነስተኛ ቤት አየን። ምናልባት የጠባቂዎች ቤት ይሆን? ሄጄ ለመጠየቅ አልፈለግሁም።

የዓለምን ግማሽ የሚያህል መንገድ አቋርጠን የመጣነው በአጥር ተገትተን ለመቆም ነው? ይህ በእርግጥ የሲና ተራራ ከሆነ የተወቀሩ መሠዊያዎች፣ ዐምዶች፣ ፍርስራሾችና ያልተለመዱ ጂኦሎጂያዊ ክስተቶች መታየት ነበረባቸው፤ ሁሉም በጥንቃቄ መመዝገብ ይኖርባቸዋል። አጥሩን ዘልቀን መግባት አለብን።

የጥጃው መሠዊያ

ለሰዓታት ያህል አጥሩን ስንንድል ቆየን። ከአሜሪካን ከመነሣታችን በፊት ዴቪድ ፋሶልድ መሠዊያ አፀዶችን እንድንመለከት አሳስቦን ነበር፤ መሠዊያ አፀዶቹ ኮርማና ነገም ለመሠዊያ የሚያገልግሉ ቋጥኞች ናቸው። እርሱ እንደነገረን ከሆነ ቋጥኞቹ በነሲብ የተከመሩ ድንጋዮች ሳይሆኑ በጥንቃቄ የተገነቡ ናቸው። ይህም እኛ በምናስበው ሽለቆ ውስጥ ነው የሚገኘው። ፋሶልድ እንደሚለው ሃይማኖታዊ ስፍራ ሲሆን ምናልባት አሮን ከወርቅ የተሠራውን ጥጃ ያቆመው በዚህ ስፍራ ነው።

የፋሶልድ ካርታ እንዲህ ይላል፤ «ከተራራው ሥር ወደ ሽለቆው በሚወስደው መንገድ ከሁለተኛው የመኪና መንገድ በስተምሥራቅ መሠዊያው ይገኛል»። ይህ ጨርሶ

ወግይጠቅም ምልክት ነው። ዐለቶቹ በሙሉ ተመሳሳይ ናቸው፤ ሽለቆውን አቋርጠው የሚሄዱ በርካታ መንገዶች አሉ። ላሪና እኔ ብዙ ቦታዎችን መሸፈን እንድንችል ለየብቻ ለመሄድ ወሰንን።

ጀርባዬ ያደረሰኩበትን ነገር ሊረሳ አልቻለም። የወገቤ የታችኛው ክፍል እንደ ጦር ሲወጋኝ ተሰማኝ፤ አንዳንዴ ትንፋሼን ለመቆጣጠር ስል መቆም ነበረብኝ። የተጐዳው ሰውነቴ ፋታ እንዲሰጠኝ በማሰብ የምረግጠውን ምድር ሁሉ በጥንቃቄ እመለከት ነበር።

እየተንገዳገድሁ ሽለቆውን አቋረጥሁ። የተራራው ጥላ ባጠላበት በኩል ተንዝሁ፤ ከፀሐይዋ በመጠለሌ ደስ አለኝ። የተራራውን መሠረትና ተዳፋት ተከትዬ ስመለከት ዐይኔ በአንድ ትልቅ የድንጋይ ክምር ላይ አረፈ። ያየሁትን ነገር በትክክል ለመመልከት ስል ዐይኔን መላልሼ አርገበገብሁ። ግዙፍ እጅ ያስቀመጣቸው ይመስል ትላልቅ ቋጥኞች አንዱ ባንዱ ላይ ተደራርበው ተቀምጠዋል።

መሠዊያ ነበር። በታሪክ ውስጥ እጅግ አስከፊ የሆነውን መሠዊያ ለመመልከቴ እርግጠኛ ነበርሁ። እነዚህን ድንጋዮች በጥንቃቄ የደረደራቸው ማን እንደሆነ ለመገመት አልቻልኩም። ይህ ሰው ሠራሽ ድርድር ለዘመናት ከፍ ብሎ ቆሟል። ጃባል አል ላውዝ በታጠረበት ተመሳሳይ አጥር ታጥሯል።

በጣም ቅርብ ነው፤ ቢሆንም በጣም ሩቅ ነው። ልናገር ፈለግሁ፤ ነገር ግን ቃል ሊወጣኝ አልቻለም። ተላላፊዎችን ለማገድ ሌላ ምልክት በአረቢኛና በእንግሊዝኛ ተለጥፏል። በሐሳቤ ይህ ማስጠንቀቂያ የተለጠፈው ለእኔ ለብብ ነው አልሁ። ያለንበትን ሁኔታ ተመልክቼ ወደ ላሪ መሄድና እርሱም ነገሩን እንዲያጤነው ማድረግ ነበረብኝ። ይልቁንም «ላሪ! ላሪ! ወደዚህ ና!» ብዬ ተጣራሁ።

ላሪ እስኪመጣ ድረስ የአለቱን መጠንና ሁኔታ መረመርሁ። በሁሉም ማእዘን መሠዊያ ለመሆኑ አያጠራጥርም፤ በሰው የተሠራ ሲሆን ከሥሩ ወፍራም ከአናቱ ጠፍጣፋ ነበር። ድንጋዮቹ ትላልቅ ናቸው፤ እነዚህን ድንጋዮች ለመደርደር በመቶዎች የሚቆጠሩ ብርቱ ሰዎች ያለ ጥርጥር አስፈልገዋል። አሸዋ ውስጥ የተቀረቀረ መኪና ለማውጣት ስሞክር ምን እንደደረሰብኝ አውቃለሁ። እነዚህ ድንጋዮች በዚህ ዐይነት የተደረደሩት በትልቅ ብልሃት ነበር።

መጽሐፍ ቅዱሴን ከጋላ ኪሴ አወጣሁና በጎሊናዬ ውስጥ በደማቄ የሚበራውን ጥቅስ እስካገኝ ድረስ ገለጥሁ፤ ጥቅሱ ዘፀአት 1:11 ነበር፤ የዕብራውያን ባሮች በግብጻውያን ጌቶቻቸው ተገደው አስጨናቂና ወገብ የሚበጥስ ሥራ ይሠሩ እንደ ነበር ብሉይ ኪዳን ይናገራል። ዕብራውያን ባሮች «ፊቶምና ራምሴ የተባሉ ንብረት ማከማቻ ከተሞችን ለፈርዖን ሠሩለት» (አመት)። ከተማ የገነባ ሕዝብ እንደዚህ ያለ መሠዊያ ሊሠራ ይችላል።

ላሪ ቁና ቁና እየተነፈሰ መጣ። ካኪ ሸሚዙና ሉሪው በላብ ተነክሯል።

«ተመልከት» አልኩት ወደ መሠዊያው እየጠቆምኩት።

ላሪ ብርቱ በሆነ አነጋገር «ከአጥሩ በስተጀርባ የቤድዊን ጠባቂዎችና ውሾች አየሁ» አለኝ። «ጠባቂዎቹ ጠመንጃ ይዘዋል። መጠንቀቅ አለብን።»

መገረምና መደነቅ ስለያዘው ድምፁ እየቀነሰ መጣ። ቆሞ ሲመለከት፤ አንገቱን ሲወዘውዝና ሲመሰጥ ተጠባብቅሁት። ፊቱ በርቷል።

ቋጥኝን እየዞርን ተመለከትነው፤ ፎቶግራፍ አነሣን፤ ልዩ ባሕርዩን አስተዋልን፤ እዚህም እዚያም እየቆምን በአጥሩ

መካከል አሻግረን ተመለከትን። የመሠዊያው ጥላ ዐይን በሚያጠፋው ፀሐይ ሲደመር ቋጥኝ ላይ የተቀረጸውን ምስል በሚገባ እንዳያይ ከለከለን። በጠፍጣፋው በኩል ጥንታዊነት ያላቸው ምስሎች ተቀርጸዋል። የኮርማና የጥጃ ምስል ይታያል። ከሁሉ የሚገርመው አንድ ሰው ጥጃውን በአንገቱ ላይ ተሽክሞ ይታያል፤ የጥጃው ጥምዝምዝ ቀንዶች ከጥንት ግብጻውያን የአፒስና የሐቶር ኮርማ አምላክ ጋር ይመሳሰላሉ። ግን ለምን የከብት ሆነ? ለምን እዚህ ሆነ? ይህ የከብት አገር አይደለም። የበጎች አገር ነው፤ ሰዎች በእዚህ ስፍራ በኖሩበት ዘመን ሁሉ በጎች ናቸው ያሉት።

ምርምራችን ገና መጀመሩ ነው፤ ይሁንና በዚህ መሠዊያ ላይ የግብጻውያን የላም አማልክት ምስል መቀረጹ አጋጣሚ አይደለም። በሚገባ ማሰብ አስፈላጊ ነው፤ ሆኖም በዘፀአት ውስጥ የተጠቀሰውን መሠዊያ ነው የምፈልገው የሚለውን አሰብ ነበር። የወርቁ ጥጃ እግዚአብሔርን ያስቆጣው በዚህ ስፍራ ነበር።

ላሪ የብረት መመርመሪያ መሣሪያውን ሊያመጣ ሄደ። የወርቅ ቅንጣቶች ወይም ዝቃጭ ቀርቶ እንደሆነ ለማወቅ ፈለገ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናገረው አሮን እስራኤላውያን ከግብጽ የወሰዱትን የወርቅ ጌጣጌጥ በማቅለጥ የጥጃ ጣዖት ሠርቷል፤ ከጊዜ በኋላ የኪዳንን ታቦት ለመሥራት ወርቅ አስፈልጓል። ወርቁ ከዐሥር አስቃቂ መቅሰፍቶች በኋላ ግብጻውያን ለለቀቋቸው እስራኤላውያን ባሮች የተሰጠ ነበር። እስራኤላውያን ጥጃውን የሠሩት በጥድፊያ ስለ ነበር፤ ላሪ አንዳንድ ወርቆች ባለሚወቅ ጠፍተው ይሆናል ብሎ አሰበ። የተቻኮለ ውሳኔ ለስሕተት ሊዳርግ ይችላል። ያለው አማራጭ ነገሩን በጥንቃቄ መመርመር ብቻ ነበር።

ላሪ የብረት መመርመሪያ መሣሪያውን ከመኪናው ላይ

አውርዶ አመጣ። መሣሪያውን የገዛው በብዙ ሺህ ዶላር ነው፤ ሆኖም አልተጠቀመበትም።

«ቤት ስምክረው ይሠራ ነበር»። ተስፋ መቁረጡ እየበረታ መጣ። በመጨረሻ የባትራውን መሽፈኛ ክዳን አነሣው። የፊቱ ሁኔታ ሁሉንም ነገር ይገልጽ ነበር። «ባትራ ድንጋይ ሳላመጣ ረሳሁ፤ የስድስት ዶላር ባትራ ድንጋይ!»

ብቸኝነት በምድያም

ሌሊቱን በዚያው ለማሳለፍ ወሰንን፤ ወገቤ ጤንነት የሚስማው ከሆነ ከጠባቂዎቹ ቤት ለመራቅ ከተራራው በስተጀርባ ወደ ላይ መውጣት ይኖርብናል። ለመራመድ ሞከርሁ፤ ወገቤን እንዳያመኝ በማለት እግሬን ቀስ እያልኩ አነሣሁ፤ ሆኖም ሕመሙ ይበልጥ እየተሰማኝ መጣ። በጣም የሚያሰቅኝ ነበር! ዘመኔን ሁሉ በሕመም አሳለፍሁ። የኮሌጅ ተማሪ ሳለሁ እግር ኳስ እጫወት ስለነበር የወለቀውን ትከሻዬን እንዴት መልሶ ወደ ቦታው ማስገባት እንዳለብኝ ተምሬአለሁ። ፖሊስ ሳለሁ የተጉዳውን አካሌን ጠግኜ እሄድ ነበር። አሁን ሙሴ የቆመበት ቦታ ላይ ሆኜ ጧት በእግሬ እቆም ይሆን ወይ ብዬ ተጠራጠርሁ።

ድንኳኖችን ብዙ ጥላና ሽፋን ባለበት ቦታ ተከልን። ከመንገድ ማንም ሰው ሊያየን አይችልም፤ ሆኖም የተራራውን ጀርባ በሚገባ ማየት ስለምንችል መሬቱን ለመቃኘት ዕድል ይሰጠናል። እሳት ልናገኝ ስለማንችል ራት ፍራፍሬ በልተን አደርን። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ዘንበል ያለ ድንጋይ ላይ ተቀመጥሁና ሐሳቤን ማጥራት ጀመርሁ። በሚቀጥለው ቀን ለስኬታችን ወይም ለውድቀታችን የሚሆነውን ቁልፍ እንደምንጨብጥ አውቅ ነበር።

ፀሐይዎ ጠለቀች። ወደ አድማሱ ስትጠልቅ ከቀይ ባሕር

ቀዝቃዛ ነፋስ ወደ ተራራው ነፈሰ። ቀዝቃዛው አየር በላብ የተነከረውን ሽሚዜን አደረቀው፤ ከቀኑ ሐሩር በመጠኑ የሚያሳርፍ ነበር። ያለ በረዶ ወይም ያለ አየር ማቀዝቃዣ በፕላስቲክ ጠርመሰ ውስጥ የያዘነው ውሃ ሁልጊዜ ሙቅ ነበር። የምትጠልቀው ፀሐይ ከዚህ ሐሩር እምብዛም ልታሳርፈን አትችልም። ወገቤን በጣም ይጠዘጥዘኝ ስለነበር ልመለከተው የመጣሁትን ተራራ እወጣው እንደሆን ተጠራጠርሁ።

ፀሐይዋ በምዕራባዊው ተራሮች ጥግ ተሰወረች፤ ሽው ከሚለው ነፋስ በስተቀር ምድረ በዳው አሁንም ሐሩር ነው፤ ሰዓቱን ተመለከትሁ። ብዙ ሰዓት የተቀመጥሁ መስለኝ ነበር፤ ነገር ግን ሰዓት መቁጠሪያውን ስመለከት ዐሥር ደቂቃ ብቻ ነው የተቀመጥኩት። በምድረ በዳ ሰዓቱ ቶሎ አይሄድም።

መጽሐፍ ቅዱሴን ከፈትሁና እግዚአብሔር ሙሴን ከመጥራቱ በፊት ሙሴ የዮቶርን በጎች ለአርባ ዓመት ይጠብቅ እንደ ነበር የሚገለጸውን የዘፀአትን ምንባብ አወጣሁ። ሙሴ የማይናገሩ በጎችን ይመራ፤ ይመግብና ይጠብቅ ነበር። እግዚአብሔር ወደ ሩቅ ስፍራ እንዲሄድ ሲጠራውና ብርቱ ትእዛዝ ሲሰጠው የሰማንያ ዓመት ሰው ነበር። አንድ ሰው በዚህ ምድረ በዳ ውስጥ ለአራት ዐሥርታት እንዴት ሊኖር እንደቻለ ለመገመት ያዳግተኛል። አንድ ምሽት ለማደር በጣም ከብዶኛል፤ አርባ ዓመት ሊሞላኝ ገና ጥቂት ጊዜ ቀርቶኛል።

ከሩቅ ጭል ጭል በሚለው ብርሃን ውስጥ አንድ እረኛ እሳት ሲያቀጣጥል አየሁ። ምሽቱን በዚያ ለማሳለፍ የፈለገ ሰው ነው። እግዚአብሔር ሙሴን ለማዘጋጀት የመረጠው ይህን ስፍራ እንደሆነ የገባኝ ያን ጊዜ ነበር። ስመ ጥር

ዩኒቨርስቲ ወይም ወታደራዊ አካዳሚ አልመረጠም። ይልቁንም ሙሴ ሥራውን መፈጸም ይችል ዘንድ ለእርሱ ባሕርይ ተስማሚ የሆነው ስፍራ ይህ ምድረ በዳ ነበር፤ ሙሴ አርባ ዓመት ሙሉ ብቻውን በዚህ አሸዋማና ፀሐያማ በሆነ ስፍራ ኖረ።

በዚህ ወቅት ወገቤን እንዲህ ክፉኛ እያመመኝ በዚህ ምድረ በዳ ውስጥ መገኘቴ ለበጎ ነው ብዬ አሰብሁ። ለዚህ ጊዜ አልተዘጋጀሁም። እንደ ሙሴ ሳይሆን በቅዱስ መሬት ላይ ለመቆም ዝግጁ አልነበርኩም። ከእግዚአብሔር ጋር መገናኘት ደስ የሚያሰኝና ነፍስን የሚያናውጥ ነው።

ለጥቂት ጊዜ ራሴን በእግዚአብሔር እንደሚያምን ሰው አመለከት ነበር። መጽሐፍ ቅዱስን በቡጢ የሚመታ ሰው አልነበርኩም፤ ሆኖም አንድ ሰው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተወሰነትን ነገሮች እንዳለ ወስዶ ቢመለከታቸው ቃሎቹ እውነተኛና ሊረጋገጡ የሚችሉ እንደሆኑ አምናለሁ። ወደዚህ መንገድ እንድመጣ ያደረገኝ ጂም ሽርዊን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ መሪው ነበር፤ አሁን ደግሞ የእኔ መሪ ሆነ። ጂም በግራጫው የጨረቃ አፈር ላይ እንዴት እንደቆመና ከጥቁሩ ህዋ ባሻገር በብዙ ሺህ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኝ ውንና ሰማያዊና ነጭ የሆነችውን የሰውን ልጆች መኖሪያ እንዴት እንደተመለከተ ሲናገር ሰምቼዋለሁ። ጠፈረተኞች የሚሉበትን ሙሉ ልብስ ለብሶ ብቻውን ቢቆም፤ ብቻውን ግን አልነበረም። ጂም ሽርዊን በዚያች ጠፍ ጨረቃ ላይ እግዚአብሔርን እንደተገናኘ ተናግሯል።

አሁን እኔ ደግሞ ጠፍ ከሆነችው ምድር ለጥቂት ጊዜ ለጂም ሽርዊን የመገለጥ ስፍራ ወደሆነችው ወደ ጨረቃ እንጋጥጫ እመለከት ነበር። እኔና ላሪ በዚህ ምድረ በዳ ውስጥ ያገኘው ነገር በሕይወት ዘመኔ ሁሉ አብሮኝ

እንደሚሆን አውቃለሁ።

ከዚህ በኋላ ምን ይገጥመን ይሆን? ምንም የማውቀው ነገር የለም። ንጋት ፀሐይ ባከለለው አሸዋ ሲወጣ ወደዚያ ተራራ ላይ ለመውጣት ዝግጁ እሆን? ወይስ ከዚህ ሁሉ ዝግጅት፣ ጥረትና ውጣ ውረድ በኋላ ጉዞአችን ይሰናክል ይሆን?

ንጋት ላይ

ንጋት በምድረ በዳው ላይ ፈጥኖ ተንሰራፋ። የፀሐይዋ ጨረር በምድረ በዳው ወለል ላይ ከመዘርጋቱ በፊት፣ መቀቱ ይጋረፋል። ከንጋቱ ቁር ፋታ ሳናገኝ የቀኑ ሐሩር ተተካ። በጃባል አል ላውዝ እግር ሥር ሆነን ፀሐይዋ ከምሥራቃዊው ተራሮች ሥር ወጥታ ጉዞዋን ቀጠለች።

የመጨረሻው ሰዓት ነበር። ምሽቱን ያሳለፍኩት እንዲሁ ስገላበጥ ነበር፤ ወገቤ ቀደም ሲል ለፈጸምኩት ስሕተት ይቅርታ ሊያደርግልኝ አልፈለገም። እባብ በጣም ስለምፈራ ተኝቼ ያደርኩት በፒክአፕ መኪናችን ላይ ነበር፤ እግሬን በአንደኛው በር በኩል አወጣሁና መኪናውን ተደግፎ በቆመው ሦስት ሳጥን ውሃ ላይ አደረኩት። አልፎ አልፎ በዐይኔ የሚዞረው እንቅልፍ እኩለ ሌሊት ላይ ወደ ሰፈርንበት አካባቢ እየተንኳኳ በሚመጣ የጭነት መኪና ተቋረጠ። በአረቢኛ የሚናገሩ ሰዎች ድምፅ ሰማሁ፤ ወዲያው የመኪናው ሞተር ጠፋ፤ ስጋቱ ይበልጥ አየለ። በምድረ በዳ ውስጥ የሚሰማ ማንኛውም ድምፅ በጣም ያስፈራል። ሌላው ቀርቶ ላሪ ለብሶት የተኛውና በብር የተለበጠው እጅግ ዘመናዊ የጠፈረተኞች ብርድ ልብስ በተንኳኳ ቁጥር ያስበረገገኝ ነበር።

ቆምኩና ወገቤን በአጭር እርምጃዎች ፈተሽሁ። በደንብ

ተኝቼ ባላድርም፤ ወገቤ ትንሽ ሻል ብሎታል፤ ሆኖም ይወጋኛል። ሊሻለኝ አልቻለም። ቢሆንም መቆም፤ መራመድና ማጎንበስ እችላለሁ። ጃባል አል ላውዝን ልወጣ ነው። ይህን ተራራ መውጣት ቀላል አይሆንም፤ ሆኖም በዚያ ከመቆየት ይልቅ መሄዱ እጅግ ይሻላል።

የደረቁ ፍራፍሬዎችንና ዳቦ ከበላን በኋላ ካሜራ፣ፊልም፣ እና ምግብ ይዘን ተነሣን። ቤድዊኖች ጥለውት የሄዱትና ቁመቱ ስድስት ጫማ የሚሆን የሽንኩራ አገዳ በትር አገኘሁና እንደ ምርኩዝ ተጠቀምኩበት።

በአንድ ቀጭን ሽለቆ በኩል አድርገን ወደ ተራራው መሠረት አቀናን። በስተምሥራቅ በኩል እንደሚገኘው ጫፍ የተራራው ጀርባ አልታጠረም። በጀርባ በኩል ወደ ላይ ለመውጣትና እጅግ የምንፈልገው የሥነ ቁፋሮ ክልል ወደሚገኝበት ወደ ተዘጋው ግንባር ለመውረድ አሰብን፤ ጠባቂዎቹም የሚገኙት በዚህ ክልል ነው። ከዕይታ ለመሰወርና ከአሸዋማው መሬት ጋር ለመመሳሰል ስንል ነኪ ልብስ ለበስን። ውሎ አድሮ በቅርብ የሰፈሩት ቤድዊኖች ሊያስቆሙን እንደሚችሉ ብናውቅም፤ ሁሉም ነገር ቀላል እንዲሆንላቸው መፍቀድ የለብንም።

ፈታኝ ሁኔታ ገጠመን። ወደ ተራራው ጥግ የሚወስድ መንገድ ተከትለን ሄድን፤ ከዚያም እጅግ ተዳፋት በሆነው መንገድ በፍጥነት ወረድን። ጃባል አል ላውዝ ትልቅ ተራራ አይደለም፤ ላሪና እኔ ተራራ የመውጣት ልምድ አለን። አልፎ አልፎ ወገቤን ከሚሰማኝ ሕመም በቀር ጉዞው እምብዛም ከባድ አልሆነብኝም። በዐይነ ጎሊናዬ የሰማንያ ዓመቱ መሴ ይህን ተራራ ለመጀመሪያ ጊዜ ያለምንም ችግር ሲወጣ ተመለከትሁ። የገጠመን መሰናክል ቢኖር ወጣ ገባ ዐለትና እሾሃማ ተክል ብቻ ነበር፤ ከቆዳ የተሠራ ጓንት

በማድረጋችን ደስ ብሎኛል። ይሁንና ጓንቱ የባሕር ቁልቁሉን አሾህ ሊቋቋም አልቻለም። የደም ነጠብጣብ ካልሲዬን፣ ሱሪዬንና ሽሚዜን አልፎ ወጣ።

ልናልፈው የማንችለው ገደል ስለገጠመን በመጣንበት መንገድ ተመለስን፤ ከዚያም መንገዳችንን ይዘን በየቋጥኙ መሀል እየሰነጠቅን ሄድን። ወደ ጫፍ ልንደርስ ስንል የእግሩ መንገድ አለቀ፤ ስለዚህ በእጃችንና በእግራችን እየቧጠጥን እየሾለ የሚሄደውን ተራራ መውጣት ግድ ሆነብን። አንዳንድ ጊዜ አሳሳች ሁኔታዎች ይገጥማሉ። በደረታችን እየተሳብን እንደግድግዳ የቆመውን አንሸራታች ጥቁር ድንጋይ ወጣን። ሁሉ ነገር ጥንቃቄና ማስተዋል የሚፈልግ ነበር።

ተራራውን መውጣት ከጀመርን ከሁለት ሰዓት በኋላ ጫፍ ደረስን። በእያንዳንዱ እርምጃዬ እጅግ ድንቅ የሆነውን የሰው ልጆች ታሪክ የማቋርጥ መሰለኝ። ጫፍ ሆነን ወደታች ስናይ አስገራሚውን ምድረ በዳ ተመለከትን። ጃባል አል ላውዝ በአካባቢው ከሚገኙ ተራሮች ሁሉ ትልቁ እንደ መሆኑ መጠን ዙሪያ ገባውን በሚገባ ለመቃኘት ያስችላል። የማለዳው ሰማይ ጥርት ያለ ነው፤ በሁሉም አቅጣጫ ብዙ ርቀት መመልከት እንችል ነበር። በስተምዕራብ በኩል ጨዋማው የቀይ ባሕር ጠረፍ ይታያል፤ በስተሰሜንና በስተደቡብ ግርማ ሞገስ የተላበሱ የተራራ ሰንሰለቶች በሰፊ ምድረ በዳ ተከበው ይታያሉ።

ላሪ ወደ ጫፍ እየወጣን ሳለ «ከሙሴ በኋላ ወደ ዚህ ተራራ ጫፍ የወጡ የመጀመሪያዎቹ ምዕራባውያን የምንሆን ይመስልሃልን?» አለኝ።

ባለፉት ዘመናት በዚህ ተራራ ላይ ማን እንደቆመ (እንደወጣ) ለማወቅ የምንችልበት ምንም ዐይነት መንገድ የለም። ሆኖም የላሪ ግምት ትክክለኛ ሳይሆን አይቀርም፤

እኔም ተቀብዬዋለሁ። እዚህ ተራራ ጫፍ ላይ ለመውጣት ውቅያኖስና አህጉር አቋርጠን መጥተናል፤ ይህም ሐሳባችንን ጨምድቶታል።

ጫፉን እኩል ለመንካት ተስማማን፤ «ሁሉም ለአንዱ አንዱ ለሁሉም» የሚል ቂልነት ነበር። አንድ ጓዶች ነበርን፤ ስለዚህ በአንድነት ወደ ተራራው ጫፍ ለመውጣት ፈለግን። አንድ ላይ እኩል ወጣን። እጅግ ደስ የሚል ክስተት ነበር፤ በምድር ላይ ፍጹም ታሪካዊ ከሆኑ ስፍራዎች መካከል በአንዱ ላይ ቆምን። ለረጅም ሰዓት ተቃቅፈን አንዳችን የሌላውን ጀርባ እንመታ ነበር፤ እርስ በርስ እንኳን ደስ ያለህ በመባባል ፎቶግራፍ ተነሣን።

8000 ጫማ ከፍታ ባለውና ሙሴ ዐሠርቱን ትእዛዛት በተቀበለበት ተራራ ላይ ቆመን ነበር። ይህ ስፍራ እግዚአብሔር ከሰው ጋር ፍጹም በሆነ መንገድ የተገናኘበት የተለየ ስፍራ አይደለምን?

ላሪ አንድ ትንሽ ወረቀት አወጣና ሁለታችንም ወደፊት ለሚነሡ አሳሾች ማስታወሻ ይሆናቸው ዘንድ ሰላምታችንንና ተራራው ላይ የወጣንበትን ሰዓትና ቀን ጻፍን። ከዚያም ላሪ ማስታወሻውን በአንድ ፕላስቲክ ጠርመሽ ውስጥ ጨመረውና አለት ሥር ቀበረው። ድርጊቱ የበዛ ስሜታዊነት መሰለኝ፤ ለላሪ ግን ቋሚ ማስታወሻ ነበር፤ ለመጨረሻው ትውልድ ትልቅ ቅርስ ነበር። እኔ የምከተለው የራሴ ጉዳይ አለኝ። ከዕቃዎቼ መካከል የተጠቀለለ የአሜሪካን ባንዲራ የያዘ አንድ አነስተኛ ቱቦ ሳብ አደረግሁ፤ በሄድኩበት ስፍራ ሁሉ የምይዘው ቱቦ ነው። ሐሳቡን ያገኘ ሁት ከጂም ሽርዊን ነው፤ እርሱ ከጨረቃ ላይ ባንዲራ ይዞ ተመልሷል። ላሪ በተራራው ጫፍ ላይ ባንዲራ እንደያዝሁ ፎቶግራፍ እንዲያነሣኝ አደረግሁ፤ ለልጆቼ እስጣቸዋለሁ

በሚል ተስፋ ነበር ፎቶግራፉን የተነሣሁት። መጽሐፍ ቅዱሴን ከፈትሁና ጽሕፈት ጻፍሁ፤ ቀኑን በመጽሐፍ ጥቅስ አከበርሁ፤ «እግዚአብሔርም በሲና ተራራ ላይ ወደ ተራራው ራስ ወረደ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን ወደ ተራራው ራስ ጠራው፤ ሙሴም ወጣ» (ዘፀ 19:20)።

የተለለበው ጥቁር ጫፍ

ከዚያም አስታውስሁ። በጥድፊያና በደስታ ላይ ስለነበርን ከሩቅ ትኩረታችንን የሳበውን ነገር ልብ አላልነውም ነበር፤ እንግዳ ነገር ማለትም ጥቁር አክሊል የተራራውን ጫፍ ከብቦታል። ስመለከት የቆምንበት የተራራ ጫፍ ጥቁር እንደሆነ አስተዋልሁ። አለቱ እንደተጠረገ ባልጩት ያብረቀርቃል። ነገሩ በጣም ያስደንቃል፤ በእውነቱ እጅግ ተገረምን። እዚህ ጫፍ ላይ ለመድረስ እሾሃማና አሸዋማ ምድር አቋርጠናል። ይህ ደንበኛ የምድረ በዳ መሬት ባሕርይ ነው፤ አሁን የተቃጠለ አለት በሚመስል ጫፍ ላይ ቆመናል። እንዲህ ያደረገው ምንድን ነው?

ፀሐይዋ እየወጣች ነው። ምናልባት ከተራራው ሥር የሚገኙ ቤድዊኖች ከእንቅልፋቸው ነቅተው ቁርሳቸውን ሊበሉ እየተዘጋጁ ነው። ማለዳው ፈጥኖ እያለፈ ነው፤ ስለዚህ ለወደፊት የላቦራቶሪ ምርመራ ይሆን ዘንድ ዕቃ መያዣችን የቻለውን ያህል ብዙ ዐለት ሰበሰብን።

ላሪ በነገሩ በጣም ግራ ተጋባ። «ይህ እሳተ ገሞራዊ ጫፍ መሆን አለበት» አለ።

ነገሩን ለማወቅ አንድ መንገድ ብቻ ነው ያለው። «እሳተ ገሞራዊ ዐለት ከሆነ የዐለቱም ውስጥ ጥቁር መሆን አለበት። ልክ ነው?» አልኩት።

«አሁን የተናገርከው ትርጉም ይሰጣል» አለኝ።

የሐብሐብ መጠን ያለው ዐለት አነሣሁና በአንድ ቋጥኝ ላይ ከሰከስኩት። ዐለቱ ተሰንጥቆ ተከፈተ። ወገሌን ሕመም ተሰማኝ፤ ሆኖም ነገሩን ማወቅ ነበረብኝ። ዐለቱን ለመመልከት ጎንበስ አልን። ዐለቱ የጠቆረው ከውጭ እንጂ ከውስጥ አልነበረም።

ላሪ ዝምታውን ሰበረና «ይህ ጥያቄያችንን ይመልሳል» አለ።

ይሁንና ግራ መጋባታችን አልተወገደም። ምን ዐይነት ሙቀት ነው የዐለቱን ውጫዊ ክፍል ሊያቃጥለው የሚችል? የዐለቱ ውጫዊ ክፍል በጣም ያብለጩልጫል፤ ውስጡ ግን ምንም ለውጥ አይታይበትም። እንደ እውነቱ ከሆነ አንድ ብርቱ እሳት የተራራውን ጫፍ አቃጥሎታል። ግን ምን ዐይነት ብርቱ እሳት ነው የጥቁር ዐለት ልጣጭ እንዲፈጠር ያደረገው?

ላሪ ዐለቱን እንደ ሸክላ ሳሕን ያዘው።

«በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለዚህ ጉዳይ የሚያወሳ አንድ ነገር አለ»። መጽሐፍ ቅዱሴን አወጣሁና ገለጥሁ። «ይሄውና» አልኩት። «ዘፀአት 19:16-19 ነው»። እስራኤላውያን ከፀአቱ ሁነት ከሦስት ቀን በኋላ ወደ ሲና ተራራ እንዴት እንደ መጡ፤ ተራራው በጥቅጥቅ ደመና እንዴት ምሥጢራዊ በሆነ መንገድ እንደተሸፈነና ከላይ ያለው ሰማይ በጥቅጥቅ ደመና፤ ነገድጓድና መብረቅ እንዴት እንደተሞላ የሚያወሳውን ክፍል ድምጹን ከፍ አድርጌ አነበብኩ። «እግዚአብሔርም በእሳት ስለወረደበት የሲና ተራራ ሁሉ ይጤስ ነበር፤ ከእርሱም እንደ እቶን ጢስ ያለ ጢስ ይወጣ ነበር፤ ተራራውም ሁሉ እጅግ ይናወጥ ነበር»። ታሪኩ ይቀጥላል፤ ሆኖም እነዚህ ጥቂት ቃሎች ሁሉንም ነገር ይገልጹታል።

ዐለቱን ሳየውና ስጩብጠው እስራኤላውያን ከመፍራታቸው የተነሣ እነርሱ ራቅ ብለው ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር እንዲነጋገር የለመኑት ለምን እንደሆነ ተረዳሁ። ሥርዐት አልበኛ ሕዝብ ቅዱስና ሁሉን ቻይ የሆነውን አምላክ ሊያስተውል አይችልም። እኔም ላስተውለው አልቻልኩም። አስመስሎ በተሠራ ሰነድ እንዴት የወንጀል ተባባሪ እንደሆንሁ፤ ወደ ሳዑዲ አረቢያ ለመግባት እንዴት ሕገ ወጥ የሆነ ተግባር እንደፈጸምን አሰብሁ። እጅግ ቅዱስ ወደሆነው ስፍራ የመጣሁት ሕገ ወጥ በሆነ መንገድ ነው፤ እግዚአብሔር እስራኤላውያን የተራራውን ጫፍ እንዳይነኩ፤ ቢነኩ ግን እንደሚሞቱ አስጠንቅቋቸው ነበር (ዘፀ. 19:2)።

እየተንቀጠቀጥሁ ወደ ላሪ ዘወር አልኩና «አሁኑኑ እንሂድ! ከዚህ ተራራ ላይ መውረድ አለብን» አልኩት። ወዲያው ዕቃዬን ሸከፍሁ።

የዐለት ንቃቃት

ላሪ የኒኮን ካሜራውን ሌንስ መክደኛ አበቃው መለሰ። «የምንፈልጋቸውን ነገሮች በሙሉ ያነሣሁ ይመስለኛል» አለ። ጥርጣሬውን ልብ ብዬ ተመለከትሁ። ዐለቶቹን መንጥሮ እንደ ተመለከተ ሁሉ እኔንም መንጥሮ ተመለከተኝ። «ደህና ነህ?» አለኝ።

«አዎን ደህና ነኝ» አልኩት። የሚሰማኝን ነገር እንዴት ብዬ እንደምገልጽ አላውቅም። «ለማንኛውም እንሂድ» አልኩት።

በእጃችንና በእግራችን እየዳህን የሚያንሸራተተውን ጠጠራማ ምድር ስንወርድ ከተራራው ጫፍ በታች የላከን ቅርጽ ያለው ስፍራ አገኝንና በዚያ ጥቂት ቆም አለን፤ በዚያ

የቆምነው ወደ ታች የሚወስደንን መንገድ ለመፈለግ ነበር። በዚያ በሁለት ተራራ ጫፎች መካከል የተሸነገው አምባ አገኘን፤ ርዝመቱ ሁለት የኪስ መጫወቻ ሜዳ ያካላል። ከቤት የሚበላልጡ ቋጥኞች ተበትነውበታል። ከሁለተኛው ጫፍ በታች ከቋጥኝ የተፈለፈለ የሚመስል ሁለት ባለሦስት ማእዘን ትላልቅ ዐለቶች አንዱ ሌላውን ተደግፈው ቆመዋል። ዐለቶቹ የ «ሀ» ቅርጽ ሠርተዋል፤ በጥምዝዙ ውስጥ ወይም በ«ሀ» ንቃቃት ውስጥ አንድ የለውዝ ዛፍ እንደ ባንዲራ መስቀያ በጽኑ ተተክሏል። ይህ የዐለት ንቃቃት ሰፊ በመሆኑ አንድ ሰው ሊያስተኛ ይችላል። ዘፀአት 33:21-22 ላይ የተጻፉትን ቃላት አስታውሳለሁ፤ «እግዚአብሔርም አለ፤ እነሆ ስፍራ በእኔ ዘንድ አለ፤ በዓለቱም ላይ ትቆማለህ፤ ክብሬም ባለፈ ጊዜ በሰንጣቃው ዐለት አኖርሃለሁ፤ እስካልፍ ድረስ እጄን በላይህ እጋርዳለሁ።»

ወንዙ

ዐለታማውን ተራራ ወርደን እንዳጋመስን በባሕር ቁልቁል የተዘጋ አፍፍ አገኘን። ከፊት ለፊታችን ያለውን ተዳፋት ለመቃኘት አመቺ ስፍራ ነበር። ካሜራችንንና አቅራቢ መነጽራችንን አወጣንና ዙሪያ ገባውን ተመለከትን። ጃባል አል ላውዝ እውነተኛው ተራራ መሆኑን የሚያሳዩ ሰው ሠራሽና ተፈጥሯዊ ገጽታዎችን በማስታወሻ ደብተራችን ላይ መረመርን።

በመጀመሪያ የወንዝ ምልክት መኖሩን የሚያሳይ ነገር መፈለግ አለብን። አሪት ዘዳግም 9:21 በሲና ተራራ አቅራቢያ አንድ ጅረት ወይም ወንዝ እንደሚገኝ ይናገራል፤ ሙሴ ያደቀቀውን የወርቅ ጥጃ የጨመረው በዚህ ወንዝ ውስጥ ነው። ሙሴ የወርቅ ጥጃውን እንደ ትቢያ እስኪሆን ድረስ ከፈጨው በኋላ «ከተራራ በሚወርድ ወንዝ ጣለው»።

ከተዳፋቱ ባሻገር በስተሰሜን ስንመለከት ማለትም እኛ ከምንቆምበት ጉብታ ሃያ ጫማ ሳይርቅ ከተራራው በታች አንድ ትልቅ ገደል ተመለከትን። የወንዝ መውረጃ ነበር። ከተራራው ምዕራባዊ ገጽታ ሚወጣው ባሕር ወሽመጥ (ሰላጤ) ሄዶ ሄዶ ሜዳው ውስጥ ይሰርጋል። ይህ የባሕር ወሽመጥ ጥንት ውሃ ይወርድበት እንደነበር ምንም ጥርጥር የለውም።

ይህንንም ከማስታወሻዬ ላይ ተመለከትሁ።

የኤልያስ ዋሻ

በመጠለያችን ውስጥ ሆነን የላይኛውን ጫፍ ቃኘን። ከላይ ያልተመለከትነው ነገር ይኖር ይሆን? ከአናት በላይ የወጣችው ፀሐይ የተራራውን ጫፍ እጅግ በሚያንጸባርቀው ብርሃኗ አጥምቃለች። እኔ የካሜራችንን ፊልም ስቀይር ላሪ የላይኛውን ከፍታ በአቅራቢ መነጽሩ ያጠና ነበር።

«ያውና» አለ። «ከሁለተኛው ጫፍ ትንሽ ዝቅ ብሎ»

በፀሐይዋ ውስጥ ለማየት እንድችል ዐይኔን ጨፈን ሳደርግ ከአምባው ከንፈር ሥር የተጠለለ አንድ ትልቅ ዋሻ አየሁ።

«እንዴት ሳናየው አለፍን?» በማለት ጠየቅሁ። ዋሻው በግልጽ የሚታይ ሲሆን እኛ ከቆምንበት ስፍራ 45 ሜትር ብቻ ነው የሚርቀው። ኤልያስ ከኤልሃቤል ለመሰወር ይጠቀምበት የነበረ ዋሻ በሲና ተራራ ላይ እንደነበር በአንደኛ ነገሥት 19፡8-9 ላይ ተጠቅሷል፤ «ተነሥቶም በላ፤ ጠጣም፤ በዚያም ምግብ ኀይል እስከ እግዚአብሔር ተራራ እስከ ኮሬብ ድረስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ሄደ። እዚያም ወዳለ ዋሻ መጣ፤ በዚያም አደረ።»

ወላኝ ምልክት ነው። ዕድሉ እያለን ባናስበው ኖሮ በጣም

ይቆጩን ነበር። ምን ዐይነት ምልክት እንዳለው የሚያውቅ ማን ነው? እንዳንወጣ የሚያደርገን ነገር እንዳለ አመልክተናል። ስለዚህ አሁን ወደፊት መሄድ አለብን።

የድንጋይ ምልክቶች

ፊታችንን ከፊት ለፊታችን ወዳለው ተዳፋት መለስንና በሚገባ ቃኘነው። ይህን ዕድል ዳግመኛ አናገኘውም፤ ዋሻውን ሳናስተውል እንዳለፍነው ሁሉ ሌሎች ነገሮችንም ሳናስተውል ለማለፍ አልፈለግንም። አንጸባራቂ ጨረር መታየት ጀመረ። በአካባቢው ባለው ሜዳ በሥርዐት የተደረደረ ፀሐይ ያነጣው የዐለት ክምር የተራራውን ጫፍ ግንባር ከብብታል። ከአንድ ቀን በፊት እንዲህ ካለ ሁለት የዐለት ክምሮች ጋር ተላትመናል፤ ሆኖም የቤድዊኖች የመቃብር ጉብታ መስሎን ነበር። ከዚህ ከፍታ ላይ ሆነን በጥንቃቄ የተደረደሩ፤ በ365 ሜትር ርቀት የተቀመጡና ፍጹም የክብብ አጋማሽ የሠሩ የድንጋይ ምልክቶችን ለማየት እንችል ነበር።

አሪት ዘፀአት ምዕራፍ 19 ቁጥር 12 ሳነብ ልቤ ታምቡር ይመታ ነበር፤ «ወሰንም ለሕዝቡ በዙሪያው አድርግላቸው፤ ወደ ተራራው እንዳትወጡ ጫፉንም እንዳትነኩ ተጠንቀቁ፤ ተራራውን ፈጽሞ የነካ ይሞታል»። ይህ የመከላከያ ሕግ የቆመው ሰዎችና እንስሳት በእግዚአብሔር እሳታዊ መገኘት ፊት አስቃቂ ሞት እንዳይሞቱ ለመታደግ ነበር። እነዚህ በሥርዐት የተደረደሩት ቅዱስ ምልክቶች ናቸውን? የሲና ተራራ ራሱን ሲገልጥልን አስደናቂ ሥዕል ብቅ አለ፤

ዐሥራ ሁለት ሐውልቶች።

ላሪ ወደ ጆሮዬ ጠጋ አለና «ይህን ተመልከት» አለኝ። እጁን ወደ ተራራው መሠረት አመለከተ። በአቅራቢ መነጽሩ እየተመለከተ ነው። «ይህን ለማመን ያዳግትሃል» አለኝ።

ተመለከትሁ። በገደሉ አፋፍ አቅራቢያ አንድ ማእዘናዊ የድንጋይ መሠዊያ ተቀምጧል። የ«ሀ» ቅርጽ ያለው መሠዊያ ሲሆን በሰው ለመሠራቱ ምንም ጥርጥር የለውም፤ ቁመቱ 120 ጫማ ይሆናል። የአንድ ነገር መሠዊያ ነው፤ ድንጋዩ ተፈረካክሶ ተንዳል፤ ተንዶ የፈራረሰው ድንጋይ ቁመቱ 5 ጫማ ስፋቱ ደግሞ 20 ጫማ ያህል ይሆናል። ከመሠዊያው አጠገብ የተወቀረ የድንጋይ ሐውልት ቆሟል።

መጽሐፍ ቅዱሴን እየገለጥሁ መልስ ለማገኘት እጠበቃለሁ፤ ጥቅስም እፈልጋለሁ፤ ኦሪት ዘፀአት 24:4-5 ለምንመለከተው ነገር አስደናቂ መልስ ሰጠን፤ «ሙሴም የእግዚአብሔርን ቃላት ጸፈ፤ ማለጃም ተነሣ፤ ከተራራውም በታች መሠዊያን፤ ዐሥራ ሁለትም ሐውልቶች ለዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ሠራ። የሚቃጠል መሥዋዕት እንዲያቀርቡ፤ ለእግዚአብሔርም ስለ ደገንነት መሥዋዕት በሬዎችን እንዲሠዉ የእስራኤልን ልጆች ጉበዛዝት ሰደደ።

በተራራው ሥር የተቀመጠውና ሙሴ እስራኤላውያንን ለአምልኮ ለማዘጋጀት የሠራው መሠዊያ ይህ መሆን አለበት። የሐውልቱን ጉቶ ቆጠርኳቸው፤ ዐሥራ ሁለት ነበሩ።

«እነዚህ እስራኤላውያን የሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ያቀረቡበት መሠዊያና ሐውልቶች ናቸው» አልሁ።

ላሪ በአቅራቢ መነጽሩ መንጥሮ ይመለከታል። «ድንቅ ነው» አለ። «ይህ በእውነቱ እጅግ ያስገርማል»።

በነገሩ ተስማማሁ። መጽሐፍ ቅዱስን እንዳለ ነው የወሰድነው፤ የተነሣነው የሚለውን ነገር ለማረጋገጥ አይደለም። ዐላማችን እውነተኛውን የሲና ተራራ ማግኘት

ነው። እስከ አሁን ድረስ የተመለከትናቸው ነገሮች በሙሉ ትርጉም ይሰጡ እንደሆነ በማለት በሐሳቤ መመርመር ጀመርሁ። የተለበለበና የጠቆረ ጫፍ፤ ጥንታዊ የወንዝ መውረጃ፤ ዋጃ፤ ትልቅ የድንጋይ መሠዊያ፤ ዐሥራ ሁለት ሐውልቶች፤ ቅዱስ ምልክቶች፤ ስንጥቅ ዐለት፤ ሁሉም አሉ። በዚህ ላይ ገላትያ 4÷25 ላይ የተጠቀሰውንና የሲና ተራራ በሳዑዲ ነው የሚለውን መጨመር አንችላለን። ጃባል አል ላውዝ ከምድረ በዳው ቀጥሎ ነው የሚገኘው፤ የቆምንበት ምድርና በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተገለጸው ስፍራ ብዙ የሚያዛምዳቸው ነገር አለ። ከአንድ ቀን በፊት የተመለከትሁትን ትልቅ የድንጋይ መሠዊያ መቼም አልረሳውም። ነገሩን የሚያረጋግጡልን መረጃዎች እየጨመሩ መጡ።

አንድ ነገር ብቻ ማለትም ዋሻ ወይም የደረቀ ወንዝ ይህ የሲና ተራራ እንደሆነ አያረጋግጥልንም። ይሁንና ብዙ ተዛማጅ መረጃዎች ማግኘታችን ያጋጣሚ ነገር አይደለም።

የጉልምስና ዘመኔን ብዙውን ያሳለፍኩት መርማሪ ፖሊስ ሆኜ ነው። «መረጃው የማያጠራጥር ነው» የሚለውን አባባል በሚገባ አውቃለሁ፤ መረጃው የማያጠራጥር ከሆነ ወንጀለኛ ው ይፈረድበታል። በጣም ትንሽና ተዛማጅነት የሌላቸው የሚመስሉ ብጥስጣሽ መረጃዎችን በመገጣጠም ለውጤት የማድረስ ሥልጠና ወሰኝለሁ። አንድ የደም ጠባታ ወይም ክር የወንጀሉን ውሳኔ ሊገለጥብዉ ይችላል። በእኔ እምነት ከሆነ ስለ ጃባል አል ላውዝ ያቀረብነው መረጃ በማንኛውም ፍርድ ቤት ድል ያስገኛልናል። ያገኘነው መረጃ አንድ ወይም ሁለት ቢሆን ኖሮ አጠራጠር ነበር። የተለበለበው የተራራ ጫፍ፤ ሰው ሠራሹ መሠዊያ፤ ሐውልቶቹ፤ የድንጋይ ምልክቶቹ በሙሉ በራሳቸው ድንቅ መረጃ ናቸው። የእነዚህ

ሁሉ ድምር ነው የስፍራውን እውነተኛነት የሚያረጋግጥልን።

ቁጭ ብዬ ሜዳውን አፍጥጦ ስመለከት የሚማርክ ትዕይንት ተፈጠረብኝ። በዐይነ ጎሊናዬ በሺህ የሚቆጠሩ እስራኤላውያን በሽለቆው ውስጥ ሲርመሰመሱ ሳልኳቸው። የዕብራውያን ልጆች ከድንኳኖቻቸው ውጭ ሲጫወቱና ከብቶቻቸው ተንበርክከው ውሃ ሲጠጡ አሰብኳቸው። ተራራው በይፋ የሚታወቅበት ስሙ ጀባል አል ሳውዝ ነው፤ አሁን ግን የሲና ተራራ ለመሆኑ እርግጠኛ ሆኛለሁ፤ ይህም እስከ ዛሬ ድረስ ስለ ስፍራው ከተነገሩት ታሪኮች ሁሉ እጅግ አስገራሚው ታሪክ ነው።

ምዕራፍ ስምንት ፀአቱን ወደ ጎላ

የሽለቆውን ወለል በአቅራቢ መነጽራችን ስንቃኝ ሰዓቱ ከእኩለ ቀን አለፍ ብሎ ነበር፤ በሚገባ ያልተመለከትነው ስፍራ እንዳይኖር ብርቱ ጥንቃቄ አደረግን። ተራራውን መውረድ ጀመርን፤ ስንችል በእግራችን ሳንችል ደግሞ በቂጣችን እየተንፈቀቅን ወረድን። ታች የደረስነው እየተንሸራተትን ስለ ነበር ሱሪያችን በደም ተነክሯል። የመጨረሻውን የመጠበቂያ ግምብና በይ በሩጫ አልፈን ተራራው በማይጠበቅበት በኩል ሄድን።

ወደ ሰፈርንበት ስፍራ ለመድረስ አንድ ኪሎ ሜትር ያህል መንዝ ይኖርብናል። ፈጠን ባለ እርምጃ በሽለቆው መካከል፤ ውሃ በሽረሽረውና ግቻ በበዛበት ምድር አቋረጥን፤ ራሳችንን ዝቅ በማድረግ የቤድዊን ጠባቂዎች እንዳለና

እንደሌሉ እያየን ሄድን። በመንገዳችን ላይ ጥቂት የለውዝ ዛፎችን ተመለከትን። መጽሐፍ ቅዱስ በሲና ተራራ የአሮን በትር የለውዝ በትር እንዳቆጠቆጠች ይናገራል። ዘመኑ ብዙ ስለሆነ የአሮን በትር ከየትኛው ዛፍ እንደተወሰደ ለማወቅ አይቻልም፤ ሆኖም ብዙ ነገር እንዳሰብ አደረግኝ።

በእሾሃማ ዛፎች መካከል እያቋረጥን አለፍን። ዛፎቹን ቀረብ ብዬ ስመለከታቸው የግራር ዛፎች ናቸው። በአራት ዘፀአት ውስጥ እንደተጠቀሰው የተቀደሰው የመገናኛው ድንኳንና ቅዱስ ዕቃዎች የተሠሩት ከግራር እንጨት ነው። ከቁጥር የማይገባ ቢሆንም ትልቅ ግኝት ነበር። በሲና ተራራ የሰፈሩት ዕብራውያን የእጅ ጥበብ ባለሙያዎች እግዚአብሔር የሰጣቸውን ዝርዝር መመሪያ በመከተል የኪዳንን ታቦት፣ የታቦቱን መክደኛ፣ የዕጣን መሠዊያውን እንዲሁም የተቀደሰውን ድንኳን ምሰሶዎችና ካስማዎች በሙሉ የሠሩት ከግራር እንጨት ነው።

ወደ ሜዳው ለመውጣት ሩብ ኪሎ ሜትር ያህል ብቻ ቀረን፤ ወደ ቤት የምንሄድ መሰለን። በመኪናችንና በጥድፊያ ለመውጣት ሩጫ በምናደርግበት የተከለከለው ሽለቆ መካከል ያለው ርቀት ሩብ ኪሎ ሜትር ይሆናል። ከብዙ ቀን በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ዘና አልሁ፤ ሆኖም ያለጊዜው የተደረገ ነው። ከበስተግራችን ድንገተኛ ድምፅ ሰማን፤ ወዲያው መድፍ የተተኮሰ ያህል በሽለቆው ውስጥ ብርቱ የጠመንጃ ተኩስ ተሰማ።

«ጉድ ነው! ምን ሊገጥመን ይሆን?» አለ ላሪ።

ጥቂት ራመድ ብለን ቆምን፤ የሚሆነውን መጠባበቅ ጀመርን። በአረቢኛ ቋንቋ ጮክ ብለው የሚነጋገሩ ሰዎች ድምፅ ሰማን። ከቦዩ መጥተን እንደቆምን ወታደራዊ ልብ ከለበሱ ሁለት ሰዎች ጋር ፊት ለፊት ተገጣጠምን። ረጅምና

በዕድሜ ጠና የሚለው ሰውዬ በእጁ ጠመንጃ ይዟል። በእነርሱ ፊት የወገቤን ሕመም ረሳሁት።

«እንረጋጋ» አልኩት ለላሪ። ጉሮሮዬ ደረቀ። ትልቅ ፍርሃት ወደቀብኝ፤ የታጠቁና የደንብ ልብስ የለበሱ ሳዑዲዎች ናቸው።

«መርሀባ» አልኳቸው በፈገግታ። በአረቢኛ «ጤና ይስጥልኝ» እንደማለት ነው።

ምላሳቸውን ተጠባበቅሁ። በጥበቃ ላይ ያሉ ወታደሮች ይሁኑ ወይም ውድ መሣሪያዎችንን ዘርፈው ጉሮሮአችንን የሚቆርጡ ሽፍቶች እርግጠኛ መሆን አልቻልኩም። ሁለቱም መልካም አማራጭ አይደሉም።

ግራ የተጋባው አስተያየታቸው ሁለት የቆሽሹ፤ በላብ የተነከሩና በፀሐይ የጠቆሩ አሜሪካውያን እዚህ በረሃ ውስጥ ምን ይሠራሉ የሚል ይመስላል። ከያዝነው ውሃና ምግብ ጋር ዝናቸው። ጢሙን ያልተላጨው፤ ቁጡ አስተያየትና አስቀያሚ ጥርሶች ያሉት ረጅሙ ሰውዬ የመጨረሻዋን ውሃችንን እንዳለ ገለበጣት።

ላሪ መደራደር ጀመረ። በጠመንጃው በለማይ ላይ የሚበር አሞራ የሚያድን እንደሚመስል ሰው «ቷ! ቷ! ቷ!» አለ።

ሳቂና «አዎን አዳኞች ነን» አሉ። ልቤ ተረጋጋ።

ወታደር ወይም ሽፍታ ሳይሆኑ አሞራ ለማደን የመጡ ሁለት ቤድዊኖች ሊሆኑ ይችላሉ። ምላሳቸውን በጥንቃቄ ከተመለከትን በኋላ በፈገግታ እጃችንን አወዛወዝን፤ ደህና ሁኑ ለማለት ፈልገን። ከዚያም ወደ መኪናችን አመራን።

ከእኛ በተቃራኒ አቅጣጫ ሄደው ከዐአለቱ በስተጀርባ ሲለወሩ ፍርሃታችን ሁሉ ተገወደ። ላሪና እኔ ከዚህ በኋላ

የታጠቁ ቤድዊኖች አይገጥሙም በሚል ተስፋ ወደ መኪናችን እየዘለልን ሄድን።

ተስፋችን ለጥቂት ጊዜ ብቻ ነበር የቆየው። ከመኪናችን ትይዩ የሚገኘውን የመጨረሻ ኮረብታ እንደወጣን ከእኛ መኪና ጎን ሌላ ፒክአፕ ቆሞ አየን። ከኮረብታው ወርደን ወደ መኪናችን ስንሄድ ቀደም ሲል ያገኘናቸው ቤድዊኖች ሳጥኖቻችንና ቦርሳችንን እየበረበሩ ወረቀቶቻችንንና ማስታወሻ ደብተራችንን እያወጡ ይወረውራሉ። እነዚህ ሊፈትሹንና ሕግ በመተላለፋችን ሊያስሩን የተላኩ ወታደሮች ናቸው አልሁ። ወይ ወታደር ናቸው አልያም ዘርፈው ከገደሉን በኋላ ራሳችንን ሊጥሉ የፈለጉ ሽፍቶች ናቸው።

ደግነቱ በጥፋተኛነት ሊያስጠረጥሩን የሚችሉ ነገሮችን በሙሉ ማለትም መሣሪያዎችን፣ ካርታዎችን፣ የጉዞ ሰነዶችን ጠቅልለን ከመኪናችን አጠገብ በአንድ ዐለት ሥር ቀብረንው ነበር። አሁን ይበልጥ እየተበላጩ መጡ፤ ማን እንደሆነን፣ ከየት እንደመጣንና እዚህ ምን እንደምንሠራ ለማወቅ የፈለጉ መሰለን። ፓስፖርታችንን ከሳዑዲው ልዑል የተጻፈልንን ደብዳቤ አሳየናቸው። ዕቃችንን ካስቀመጥንበት ዐለት ሥር አወጣንና መኪናችን ላይ ጫንን፤ ሁኔታቸውን ለማወቅ ተጠነቀቅን።

ውጥረቱ በጀመረበት ፍጥነት ረገበ። ምናልባት በደብዳቤው ላይ የተመለከቱት የሳዑዲው ልዑል ፊርማ ሳያስደነግጣቸው አልቀረም። ያም ሆነ ይህ መኪናቸው ውስጥ ገብተው ሄዱ። ሲሄዱ ደሀና ሁኑ አላሉንም፤ ሆኖም ጉዳይ አልሰጠኝም። በመሄዳቸው ደስ አለኝ።

ላሪ ዕቃዎቹን መኪናው ላይ እየወረወረ «እነዚህ ስፍራ እንጥፋ» አለኝ። ዳግመኛ መጠየቅ አላስፈገውም። እምስት ደቂቃ በማይሞላ ጊዜ ውስጥ ዕቃችንን ሽከፍንና በወጣ ገባው

መንገድ ላይ ጉዟችንን ቀጠልን።

ካርታችንን አጠናን፤ ከዚያም ከሲና ባሕረ ሰላጤ ጀምሮ እስከ አረቢያ ጠረፍ ድረስ የተዘረጋውን ምስጢራዊ የውሃ ውስጥ መንገድ እናገኛለን በሚል ተስፋ ወደ ቀይ ባሕር በሚወስደው አቅጣጫ አመራን። የሲና ባሕረ ሰላጤ ላይ ሆነን ተመለከተንዋል፤ አሁን ደግሞ ከዚህ ከአቃባ ባሕረ ሰላጤ አቅጣጫ ሆነን ልንመለከተው ፈለግን። የፀሐቱን መንገድ ወደኋላ እየሄድን ነበር።

ከተራራው ስንነሣ የቃል ኪዳኑ ታቦት በነበረበት ስፍራ እያለፍን እንደሆነ እርግጠኛ ነበርኩ። በቃል ኪዳኑ ታቦት ውስጥ በሲና ተራራ ላይ የተቀበሏቸው ዐሠርቱ ትእዛዛት ተቀምጠዋል። በቅዱስ መሬት ላይ የቆምሁ ስለመሰለኝ ልቤ በፍጥነት መታ።

የኤሊም ምንጮች

ከሉስ አንጀለስ ከመነሣታችን በፊት ስለጉዟችን ስናቅድ የአልባድን ከተማ ለማየት አስበን ነበር። ከተማዋ በጃባል አል ላውዝና በቲራን ወሽመጥ መካከል የምትገኝ ምቹ ስፍራ ናት። ገድፈ ሐሳባችን ትክክል ከሆነና እስራኤላውያንም ወደ ሲና ተራራ የተጓዙት በዚህ ሽለቆ ውስጥ ከሆነ፤ በአልባድ በኩል አልፈዋል ማለት ነው። ዙሪያ ገባውን ለመቃኘት ወሰንን።

ወደ አልባድ ለመድረስ ሠላሳ ሁለቱ ኪሎ ሜትር ሁለት ሰዓት ወሰደብን። ካርታው መንገድ መኖሩን አያሳይም፤ ስለዚህ ወደ አልቃን የነጻጽ ማደያ ተመልሰን ተራራውን አቋርጦ የሚዘልቀውን አስፋልት መንገድ ያዝን። ወደ ከተማው ስንቀርብ ረጅም የዝንባባ ዛፎችን አየን። ከሲሚንቶ በተሠራ ውሃ ማጠራቀሚያ ውስጥ የሚያንጸባርቅ ውሃ

አየን። በዚያ ምድረ በዳ ውስጥ አስማታዊ በሆነ መንገድ ብቅ ያለ ይመስላል። በፀሐይ ባረረ ምድር እውነተኛ የበረሐ ገነት አየን።

«ይህ የሚያስታውስህ ነገር አለን?» በማለት ላሪን ጠየቅሁት።

ትክክውንና አንገቱን እየነቀነቀ «ምን ያስታውሰናል?» አለ።

«መጽሐፍ ቅዱስ ከቀይ ባሕር ወደ ሲና ተራራ በሚወስደው መንገድ ሁለት መቆሚያ ስፍራዎች አሉ።» የመጀመሪያው ውሃው ለመጠጣት መራራ የሆነበት ምንጭ ነው። ሁለተኛው በሹር ምድረ በዳና በሲን ምድረ በዳ መካከል የሚገኘው ነፍስን የሚያድሰው የበረሐ ገነት ነው።

መኪናውን አቁሜ ሐሩሩን በሚገቱት የዘንባባ ዛፎች መካከል በእግራ ተንሽራሽርሁና ውሃውን በሁለት እጆቼ ጨልፌ ወደ አፌ ሰደድሁ። እንደዚህ ያለ መራራ ውሃ ቀምሼ አላውቅም። ጥቂት ከጠጣሁ በኋላ ውሃውን ልብሴ እስኪበሰብስ ድረስ በራሴ፣ በአንገቴና በጀርባዬ ላይ አፈለስኩት።

ከተነቃቃሁ በኋላ ወደ መኪናው ተመለስሁ። መጽሐፍ ቅዱሴን ከፈትሁና ከአሪት ዘፀአት 15:27 ላይ ለላሪ አነበብኩለት፤ «እነርሱም ወደ ኤሊም መጡ፤ በዚያም ዐሥራ ሁለት የውሃ ምንጮችና ሰባ የዘንባባ ዛፎች ነበሩባት፤ በዚያም በወሃው አጠገብ ሰፈሩ።»። ዙሪያ ገባውን ተመለከትሁ። «ስፍራው ይህ መሆን አለበት» አልኩት።

ኤሊም የምትገኘው በሲና ተራራ አካባቢ በሚኖረው በሙሴ አማች በዮቶር ቤት አቅራቢያ ነው። ወደ ሰባ የሚጠጉ የዘንባባ ዛፎችን ቆጠርሁ። ከዚያም በምንጮቹ

አካባቢ ስቃኝ ልክ ዐሥራ ሁለት ምንጮችን ቆጠርሁ።

ፀሐይዋ ያለ ርኅራኄ ስለምትጠብስ ከጥላውና ከምንጩ ውሃ ለመሄድ አመነታን። «ከሠላሳ አምስት መቶ ዓመታት በኋላ ውድ ነገሮች የሚታዩበት እንደምን ያለ አስደናቂ ምድር ነው?» በማለት አሳሳለሁ። እነዚህ ምስጢራዊ ምልክቶች ለዘመናት እዚሁ ሆነው ነገሩን አስተውሎ የሚገጥማቸው አንድ ሰው ይጠባበቁ ነበር። በእውነተኛው የፀአቱ መንገድ ላይ አንድ የበረሐ ገነት ነበር። ከበስተኋላችን ትተነው የመጣነው ተራራ የሲና ተራራ ከሆነ እንዲሁም አሁን ወደኋላ እየተጓዝን ያለነው በጥንቱ የፀአቱ መንገድ ላይ ከሆነ፤ ይህን የበረሐ ገነት ማግኘታችን ትርጉም ይሰጣል። ይህ የበረሐ ገነት ለምስት ሺህ ዓመታት ተጠብቆ ሊቆይ ይችላልን? አይችልም ብሎ ለመናገር የሚያበቃ ምንም ዐይነት ምክንያት የለም።

ሙሴና ተከታዮቹ በሰፈሩበት አካባቢ ለጥቂት ጊዜ ከቆየንና በነገሩም ከተነቃቃን በኋላ በአስደናቂ ሐሳብ ተሞልተን ተመለስን።

«ሙሴ በዚህ ነበር!»

የአባል ከተማ ከአንድ ትንሽ መንደር የማትበልጥና አምስት መቶ የሚያህሉ ሰዎች የሚኖሩበት ከተማ ናት። ሆኖም ይህ በካርታው ላይ የማየው ዋጋ ቢለ ነጠጣጣ ምንም የማይጠቅም ሆነብኝ። ይህ ከሳውዲ አረቢያ በስተሰሜን ምዕራብ የሚገኘው የበረሐ ገነት ጥንታዊው የሚድያን (የምድያም) ከተማ ሲሆን በሙስሊም አገሮች የሚታወቀው የሙሴ አማች የዮቶር መኖሪያ ተደርጎ ነው።

ከተማ ስንደርስ በካርታው ላይ ስለተመለከተው ፍርስራሽ የሚነግረን ሰው እናገኛለን በሚል ተስፋ መኪናችንን በዋናው

መንገድ ላይ አቆምን። ላሪና እኔ ወደ አንድ ሱቅ ተከታተትለን ስንገባ የሱቁ ባለቤቶች ከመሬቱ ላይ ተኝተዋል፤ የቀኑ ሙቀት ስላደከማቸው ወይም ደንበኞቻቸው ለጸሎት ሄደው ወይም ሁለቱም ሊሆን ይችላል።

በመጨረሻ ከመንገዱ ጥግ በሚገኝ የምግብ መደብር ውስጥ የሚሠራ አንድ ሰው አገኘን። የተሸቀረቀረው ወጣት አረብ ቀርቦን እርዳታውን ለገለገን።

«እንግሊዝኛችሁን ሳዳምጥ እርዳታ የምትፈልጉ መሰለኝ» አለ። «ልረዳችሁ እችላለሁ»።

እንግሊዝኛው የተጣራ ነበር፤ ያደገውና የተማረው በሶርያ እንደሆነ አሜውተን። በካርታችን ላይ የሚታየውን ፍራስራሽ እንደምንፈልግ ነገርኩት።

«ልክ ነው። የምትሉት ፍርስራሽ የሚገኘው ከከተማው በስተሰሜን አምስት ኪሎ ሜትር ያህል ርቆ ነው። የሙሴ ዋሻ ነው» አለን።

«የማን ዋሻ?» ሙሴ ከይሁዲነት ጋር ብዙ ስለሚዛመድ አንድ ሙስሊም ስሙን በኩራት ሲጠራው ተገረምሁ። «ዋሻው የሙሴ ነው ያልከው? ይህን እንዴት አወቅህ?» አልኩት።

«በዚህ አካባቢ የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ነቢዩ ሙሳ በአልባድ ከተማ ሰፍሮ እንደነበር ያውቃሉ። የዚህ ከተማ ቅርስ ነው» አለን።

«በቀጥታ ልጠይቅህ» አለ ላሪ እየተጠራጠረ። «የሙሴ ዋሻ በዚህ አለ?»

«አዎን! ታሪኩ በደንብ ይታወቃል» አለን። እነዚያን ዋሻዎች ያጠና ለነበረ አንድ የሳውዲ የሥነ ቁፋሮ ሊቅ

አስተርጓሚ እንደነበረ ገለጸልን። ይህን ፍርስራሽ ለማየት በዚህ መገኘታችን እጅግ የሚያስገርምና የሚያስፈራ ክስተት ነበር።

ላሪ መጽሐፍ ቅዱስ ሙሴ ስለኖረበት ዋሻ ይናገር እንደሆነ ጠየቀኝ።

«እንዲህ ያለ ታሪክ ስለመኖሩ አላውቅም» አልኩት።

«ነቢዩ ሙሳ የዚህ አካባቢ ታሪክ አባል ነው። የሙሴ አማች ዮቶር ድንኳኑን የተከለው በዚህ የበረሐ ገነት ነው። እንዲያውም በዋሻዎቹ ላይ የተቀረጹትና የተጻፉት ነገሮች እንደሚያስገነዝቡን ከሆነ ዮቶርና የሙሴ ሚስት ሲፓራ የተቀበሩት በተራራው ጥግ በሚገኘው መቃብር ነው። ሕዝቡ በቅርሶቹ በጣም ኩሩ ነው» አለን።

መቃብር? ምልክት? ሙሴ? የቀዩ ጀግና? ግራ ገባኝ። የአይሁድ ነቢይ የሆነው ሙሴ በሙስሊሞች ዘንድ ትልቅ ከበሬታ ያለው ለምንድን ነው? ይህን ጠይቁ ፈጣን ምላሽ አገኘሁ።

«ሙሴ የሙስሊሞችም ነቢይ ነው» አለን። «ስሙ በሥነ ጽሑፋችን ውስጥ ሁሉ ተጠቅሷል። ሙሴ ወደ ጀባል አልላውዝ ማለትም ወደ ሙሴ ተራራ ከመሄዱ በፊት በአልባድ የበረሐ ገነት ሰፍሮ ነበር»።

«የሲና ተራራ ማለትህ ነው?» አልኩት።

ሶሪያዊው አንገቱን ነቀነቀ። «አዎን የሲና ተራራ ነው። ከዚህ በስተሰሜን ጥቂት ነው የሚርቀው»።

«ወደ ዋሻው እንዴት መሄድ እንችላለን?» ሲል ላሪ ጠየቀ።

ሶሪያዊው እጁን አነሣ። «እናንተ ሰዎች ወደዚያ

«አንዳትሄዱ እመክራችኋለሁ። በዚያ የሰፈሩ ወታደሮች አሉ። በአጥር ታጥሯል፤ ከፍተኛም ጥበቃ ይደረግለታል። ወደዚያ መሄድ የተከለከለ ነው» አለን።

«አንድ ሰው እነዚህን ዋሻዎች እንዴት ሊያገኛቸው ይችላል?» ስል እንደገና ጠየቅሁት።

በመጀመሪያ ሶሪያዊው ሰው ምንም ሊናገር አልፈለገም ነበር፤ ለመታሰራችን ምክንያት ለመሆን አልወደደም። በመጨረሻ ግን እያመነታ ወደ ፍርስራሹ አመለከተን።

የሙሴ ዋሻዎች

መኪናችንን ከአሸዋው ክምር በስተጀርባ አቁመን ወጣን። ዋሻውን ፎቶግራፍ አነሣለሁ የሚል ተስፋ ነበረኝ። ዋሻዎቹንና ፍርስራሾቹን እየተመለከትን ስንገረም ሳለ አንድ መኪና መጥቶ ከእኛ ኋላ አርባ ጫማ ርቆ ቆመ። አጭርና ወፍራም ሹፊር ወደ እኛ ተጠግቶ ራሱን አስተዋወቀን። ሰውየው የስኩቲቭ ተወላጅ መሐንዲስ ሲሆን ወፊር ያለ ሱፍ ሾሚዝ ለብሏል። መሠረቱን ፊሊፒንስ ባደረገ አንድ የምህንድስና ድርጅት ውስጥ እንደሚሠራና ከእኛም ጋር ሊነጋገር እንደሚፈልግ አስታወቀን።

«እንደ እነዚህ ያሉ መሣሪያዎችን ይዛችሁ መታየት የለባችሁም» አለን። ወደ ውስጥ ሱሪው ኪስ እጁን ሰደደና አንዲት ትንሽ አውቶማቲክ ካሜራ አውጥቶ በፍጥነት ብዙ ፎቶግራፍችን አነሣ።

«ለመሆኑ አንተ ማን ነህ?» በማለት ጠየቅሁት። ለአንድ ሥራ የመጣ ሰው ነበር።

«እኔም ለአንድ ምርምር የመጣሁ መጋቢ ነኝ። በዚያ የሚገኙት ዋሻዎች የሙሴ ዋሻዎች ናቸው» አለ።

«አዎን እናውቃለን» አልኩት።

ሌላ ጥያቄ ልጠይቀው ፈለግሁ፤ ሆኖም ጥያቄዬን ከመጀመሪያ በፊት ስኮትላንዳዊው ሰው አነስተኛ ካሜራውን እኪሱ መለሰና ሰላምታ ሰጥቶን መኪናውን አስነሣ፤ ከዚያም «ሁሉን ነገር በጥንቃቄ አድርጉት» አለን። መኪናው በአንድ ጊዜ ከዕይታችን ተሰወረ።

በዚያ ቆመን የሚሆነውንና የማይሆነውን እያነሣን ወደ ዋሻዎቹ እንዴት ልንደርስ እንደምንችል አሰብን። በአካባቢው ወታደሮች አሉ፤ ስፍራውም በቡልዶዘር ታርሷል፤ ከዋሻው ፊት ለፊት በሥራ ላይ ያሉ ሰዎች አሉ። ሰዎቹ ምን እንደሚሠሩና እናውቅም፤ ሆኖም ብዙ ወታደሮች በዚያ ሊፍሩ እንደሚችሉ ገመትን። ስፍራውን ለመጨረሻ ጊዜ ከተመለከትን በኋላ ከሻርም አል ሼክህ ባሻገር የሚገኘውን ምልክት ለማግኘት ወደ ባሕሩ ዳር ነጻን። ይህ እስራኤላውያን ቀይ ባሕርን ከተሻገሩ በኋላ ወደ አረቢያ ምድር የመጡበት ስፍራ ነው በማለት አሰብን።

መራራ ምንጮች

ወደ ባሕሩ ዳር የሚወስደው ብቸኛ መንገድ በሚገባ የተጠገነ አስፋልት መንገድ ሲሆን ሽለቆውን አጽርጦ ይዘልቃል። ይህ በተፈጥሮው ጠባብ የሆነ መንገድ እስራኤላውያን ወደ ሰሜን ማለትም ወደ ተራራው ለሚያደርጉት ረጅም ጉዞ ምቹ መንገድ ሳይሆናቸው አልቀረም። ስፍራውን መመልከታችን ወደ ደቡብ ለምናደርገው ጉዞ አንድ ተጨማሪ አንጊ ምክንያት ይሰጠናል። እስራኤላውያን ወደ ሲና ተራራ በሚያደርጉት ረጅም ጉዞ ሁለት ታሪካዊ ዕረፍቶችን እንዳደረጉ ለላሪ አስቀድሜ ነግራለሁ፤ የመጀመሪያው የማራ መራራ ምንጭ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ «ሙሴም እስራኤልን ከኤርትራ ባሕር አስጓዘ፤ ወደ ሱርም ምድረ በዳ ወጡ፤ በምድረ በዳም ሦስት ቀን ሄዱ፤ ውሃም አላገኙም። ወደ ማራም በመጡ ጊዜ የማራ ውሃ መራራ ነበረና ሊጠጡ አልቻሉም። ሕዝቡም ምን እንጠጣለን? ብለው በሙሴ ላይ አንጉራጉሩ። ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፤ እግዚአብሔርም እንጨትን አሳየው፤ በውሃውም ላይ ጣለው፤ ውሃውም ጣፈጠ» (ዘፀ 15:22-23)። ከእነዚህ ቃሎች ጋር የሚስማማ ነገር እናገኝ ይሆን?

ከአልባድ ስንነሣ የውሃ መለኪያ መሣሪያውን ዜሮ ላይ አደረግነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው እስራኤላውያን ቀይ ባሕርን ከተሻገሩ በኋላ ያለ ውሃ ሦስት ቀን ተጓዙ፤ ወደ ማራ ሲመጡ ውሃው መራራ በመሆኑ ሊጠጡ አልቻሉም ነበር። በአልድባ በስተደቡብ ሃያ ኪሎ ሜትር ላይ ከባሕሩ ዳር በእግር የሦስት ቀን መንገድ ይሆናል ብለን አሰብን። ምድሩን ለመቃኘት በቀስታ አምስት ኪሎ ሜትር ነፃን፤ ዐሥር ኪሎ ሜትር ነፃን። ምንም አላገኘንም። ከዚያም ልክ ልንታጠፍ ስንል ከሩቅ ጭቃ የተጋገረበት ደረቅ ሐይቅ አየን። የደረቀ ሐይቅ ሳይሆን አይቀርም። ቀረብ ብለን ስንመረምር በርካታ የደረቁ ጉድጉዶችን እንደያዘ ተረዳን። መጠናቸው ከትልቅ ሐይቅ ጀምሮ እስከ ትንሽ ኩሬ ድረስ ይሆናል። ሁሉም የሚገኙት በረባዳ ስፍራ ሲሆን በእርጥብ ወራት ጊዜ ውሃ ሊይዙ ይችላሉ።

በሜዳው ላይ የተበተኑና ከፍታቸው እስከ ሦስት ሜግ የሚደርሱ ጉብታዎች ይታያሉ። አካባቢውን ስንቃኝ የውሃ ጉድጓድ መሆናቸውን አስተዋልን። በአካባቢው ይኖሩ የነበሩ ሰዎች ቆፍረው የተዉአቸው ጉድጓዶች ናቸው፤ አንዳንዶቹ ጥልቀታቸው እስከዚህም ሲሆን ሌሎቹ ግን እስከ ስምንት ሜግ ይደርሳል። የጉድጓዶቹ አፍ ውሃ ከጉድጉዱ ውስጥ

በሚያወጡበት ገመድና ባልዲ ተቦርቡሯል።

ጣቴን ጥልቀቱ እስከዚህም በሆነው ጉድጉድ ውስጥ አጠለቅሁና በምላሴ ቀመስኩት። የሚከረፋና የሚከመጥ ውሃ ነበር። አንዷ ጠብታ ውሃ በአሲድ የተሞላች ስለነረች ጥርሴን አሳመመች። እነዚህ ቤድዊኖች ጨንገራቸው ከብረት የተሠራ ካልሆነ በስተቀር ይህን ውሃ እየጠጡ መኖር አይችሉም።

የገመዱን ምልክት ተመለከትሁ። «ሰዎች ይህን ውሃ የሚያወጡት ለምንድን ነው?» ብዬ ጠየቅሁ።

«በጎቻቸውን ውሃ የሚያጠጡት ከዚህ ጉድጓድ ሳይሆን አይቀርም» አላለሁ። በጎች ከሌሎች ከብቶች እጅግ መርዛም (ከጨውና ከአሲዲ ብዛት) የሆነውን ውሃ መጠጣት እንደሚችሉ ሞንታና በነበረበት ጊዜ ያውቃል። ውሃውን ቀመሰው፤ ግምባሩ ሁኔታውን ቃላት ከሚገልጹት በላይ ያሳይ ነበር። የውሃው እጅግ መራራነት ከገመትነው በላይ ታሪኩን አገናኘልን።

ሽለቆው ትልቅ በመሆኑ እስራኤላውያኑን በሙሉ ሊይዛቸው ይችላል፤ ከቲራን የባሕር ወሽመጥ የሚጀምረው ሠላሳ አምስት ኪሎ ሜትር ርቀት እስራኤላውያን ከቀይ ባሕር ከተነሰሡበት የሦስት ቀን መንገድ ጋር ይዛመዳል።

ትዕይንቱ ምን ሊመስል እንደሚችል አሰብሁ። ከሁለት ሚሊዮን የሚበልጡ ሰዎችና በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ከብቶች በዚህ ሜዳ አቋርጠው ነበር። ውሃቸው እያለቀ ነበር፤ ፀሐይም በርትታና ገራ ነበር፤ የወደፊት ዕጣ ፈንታቸውንም አያውቁትም ነበር። አአምሮዬ ሊሸከመው ከሚችለው በላይ ሆነ።

እነዚህ የማራ ምንጮች ናቸው? መረጃዎቹ የሚጠቁሙት

የማራ ምንጮች እንደሆኑ ነው። እንደሌሎቹ ሁሉ ይህንንም ለማረጋገጥ የምንችልበት መንገድ የለም፤ ይሁንና ግጥምጥሞች ሁሉ ነገሩን ኢምክንያታዊ ሊያደርገው አልቻለም።

ጭንቀቱ፣ ሙቀቱና እንቅልፍ ማጣቱ ሁሉ በእጅጉ አደከመኝ። ከመምሸቱ በፊት ወደ ቲራን የባሕር ወሽመጥ እንደርሳለን በሚስ ተስፋ መንዳታችንን ቀጠልን።

የአቃባ ግልባጭ

በአቃባ ሰላጤ ምሥራቃዊ ዳርቻ ላይ ሆነን ከውሃዎቹ ባሻገር የሚገኘውን የሲና ባሕረ ሰላጤ ለመመልከት በመታደላችን በሕልም ዓለም እንጂ በገሃዱ ዓለም ያለን አልመሰለንም። ከጥቂት ጊዜ በፊት በዚሁ ዳርቻ ላይ ከላሪና ከጂም ኸርዊን ጋር ቆሜ ነበር። እነዚህን ሁለት ጫፎች በሚያገናኛቸው ዐለታዊ በሕረ ሰላጤ ላይ ቆመን ለአሁኑ ምርምራችን መነሻ በሆነን ደብዳቤ ላይ ተወያይተናል። ከምእተ ዓመት በፊት የሆነ መሰለኝ።

ከአረቢያ ወገን ሆነን ከባሕረ ሰላጤው ባሻገር የሚገኘውን የሲና ባሕረ ሰላጤ ጫፍ መመልከት እንችል ነበር። ከፍ ብለው የሚታዩት ተራሮች የባሕር ዳርቻውን ከፍለውታል፤ የሻርም አል ሼክህ ብርሃን በጨለማው ውስጥ ብልጭ ድርግም ይላል።

የፀአቱ ሁነት በዐይነ ጎሊናዬ ተደቀነ። በዚያ ባሕር ዳርቻ የተሰበሰበው ሕዝብ ከመሪያቸው ከሙሴ ጋር በመሆን የውሃውን ዳርቻ አጣበውት ነበር። የግብጽ ሰራዊት ከደቡብ ምዕራብ በመገሥገሥ በሲና ጫፍ ዙሪያ መጣ። እንተርፋለን የሚል ተስፋ ያልነበረው ሕዝብ በፍርሃት ተዋጠ። ተራራው ወደ ሰሜንና ወደ ምዕራብ እዳይሄዱ መንገዳቸውን

ዘጋባቸው፤ ያላቸው አማራጭ ወደ ባሕሩ መሄድ ብቻ ነበር።

ሙሴ በትሩን አነሣ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው ቀይ ባሕር ለሁለት ተከፈለ፤ ውሃው እንደ ግድግዳ ቆመ። የእስራኤል ልጆች እንደ ግድግዳ በቆመው ውሃ መካከል በደረቅ መሬት ላይ ተሻገሩ። ግብጻውያን ወደ ባሕሩ ተከትለዋቸው ገቡ፤ እግዚአብሔር ግን ውሃውን ከደነባቸው።

በመጀመሪያው ምእተ ዓመት ላይ የነበረውና ፍላቪዮስ ጆሴፈስ የተባለ የታሪክ ሊቅ «አንቲኩቲስ ኦፍ ዘ ጂውስ» በተሰኘው መጽሐፍ ላይ ስለ ፀአቱ ሁነት ሲገልጽ እንዲህ ይላል፤ «በሁለቱም ወገን ሄዶ ሄዶ ከባሕሩ ላይ የሚያበቃ የተራራ ተረተር ነበር፤ ይህም የቱንም ያህል ብርቱ ቢሆኑ ሊሻገሩት የማይችሉት በመሆኑ ሽሽታቸውን አደናቀፈባቸው፤ ስለዚህ ዕብራውያኑን በሰራዊታቸው አሳደዷቸው፤ የተራራው ተረተር በባሕሩ ተዘግቶ ነበር።»

የጆሴፈስ ቃሎች በሻርም አል ሼክህ ከሚገኘው አካባቢ ጋር ፍጹም ይስማማል።

ጉዟችን ሊጠናቀቅ ስለሆነ ደስ አለኝ። በጣም ቆሽጌ፤ደክሞኝና ቁስልስል ብዬ ነበር።ከታቡቅ ከተነሣን ጊዜ ጀምሮ ሰውነታችንን አልታጠብንም፤ የሰውነታችን ጠረን ደስ አይልም። ከፊት ለፊታችን ሰው የማይኖርበት ሰራጭና ሰማያዊ ባሕር አለ። ልብላችንን በፍጥነት አወላለቅንና ወደ አሸዋማው የባሕር ዳርቻ ሮጥን። ውሃው ቀዝቃዛና ዋችብኝ ዋችብኝ የሚል ነበር። እንደዚያ ያስደሰተኝ ነገር አልነበረም።

በባሕሩ ዳር ሰውነታችንን ስናደርቅ ምን ያህል ፀሐዩ እንደጉዳን አስተዋልን። ክንዴ በፀሐይ ከመቃጠሉ የተነሣ ጠቃጠቆ ነዝቶበታል። የላሪ ፊት በፀሐይ የደረቀ ቲማቲም መስሏል። ከተመለከትናቸው ነገር ጋር ሲነጻጸር ይህ ከቁብ

የሚቆጠር አይደለም። በቅጠላ ቅጠል እሳት አያያዝንና የደራረቀ ምግብ በላን፤ ምሽቱንም በዚያው አደርን።

ከአንድ ቀን በፊት በምድያም ምድር የሚገኘውን ረጅሙንና እግዚአብሔርና ሰው ፊት ለፊት የተነጋገሩበትን ተራራ ወጥተናል። ዛሬ ደግሞ እስራኤላውያን ከቀይ ባሕር ሲወጡ የረገጡትን ምድር ረግጠናል። በእነዚያ ጥቂት ደቂቃዎች እግዚአብሔር በጥረታችን ደስ ይሰኛል ብዬ ራሴን ለማሳመን ሞክርሁ።

ወደ አገራችን የመመለስ ሐሳብ

እሳቱ የሰበሰበውን ቅጠላ ቅጠል ወዲያውኑ አመድ አደረገው። ላሪና እኔ በባሕረ ሰላጤው ላይ ዐይናችንን አፍጥጠን በየግል ሐሳባችን ተመሰጠን። ጥርት ባለው ሰማይ የግብጽን ባሕር ዳርቻ ለመመልከት እችል ነበር። ከሩቅ የተመለከትኩት ነገር በአገሪ ሃፍቆት እንደተቃጠልሁ አሳሰበኝ። ይህን ነገር ለማግኘት ከመጣን ወራት አልፎናል፤ ሚስቴንና ልጆቼን ካየኋቸውም በጣም ቆይቷል።

ከበስተላያችን ካለው ኮረብታ እና በዚያም ላይ ከሚገኘው አነስተኛ መስጊድ የሚወጣው ብርሃን በውሃው ላይ ይብልጫለቁ ነበር። ከባሕሩ ዳርቻ ራቅ ብሎና ከአሸዋማው ጉብታ ተተግኖ የሚታይ አንድ ወታደራዊ ምሽግ አለ፤ በስድስቱ ቀን ጦርነት የተሠራ ምሽግ ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም።

በላዕላዊ አረቢያ ብዙ ችግር ተጋፍጠናል። የነገሮች ምስጢራዊ መሆን ሰልችቶኛል፤ የአገሩን ቋንቋ አለማወቁ ተስፋ አስቆርጦኛል፤ ከዚህ በፊት የሠራነው ነገር ይታወቅና ለእስር እንዳረጋለን የሚለው ስጋት አስጨንቆኛል። ሙቀቱ፣ አባራውና ምድረ በዳው እጅ እጅ ብሎኛል። እዚህ የቆየሁት

ለአንድ ሳምንት ብቻ ነው፤ ይሁንና ወደዚህ ሐሩር፤ ወደሚያዝለፈልፈውና አባራማ ምድረ በዳ ተመልሼ ባልመጣ ኖሮ ይህን ሁሉ ለማየት ዕድል አይኖረኝም ነበር።

በዚህ ጊዜ ሐሳቤ ወደሚቅበዘበዙት እስራኤላውያን ተመለስ። ብርቱ ሐዘን ወደቀብኝ። በዚህ ስፍራ የቆሙት በአምልኮና በደስታ ቀን ነው። እግዚአብሔር ከፈርዖን አስቃቂ ሞት ታድጓቸዋል። ቀይ ባሕርን ተሻግረው ወደ አዲስ ነጻነትና አዲስ ጅማራ በመምጣት የዘመናት ተአምር በዐይናቸው ተመልክተዋል።

ይህ ለእነርሱ አስደሳች ጊዜ ነበር። ከዚህ ተከትሎ ግን ለአርባ ዓመት በብርቱ ችግርና በጦርነት ውስጥ አልፈዋል። በባሕሩ ዳር እንደሆንኩና በማእበሉ ላይ እንዳፈጠጥሁ ምን እንደሚጠብቃቸው ዐውቅ ነበር፤ የሚጠብቃቸው መልካም አልነበረም። መራራውን ምንጮች፣ የማያልቀውን ምድረ በዳና በቃላት ሊገለጽ የማይችለውን ሐሩር አልፈዋል። ጠብና ተቃውሞ ገጥሟቸዋል። ቤተሰቦች ሊለያዩና ሕዝቡም ከጎይለኛ ጉሣዎች ጥቃት ሊደርስበት ይችላል። በሚያቃጥለው ምድረ በዳ ውስጥ መቅበዝበዝ ምን ያህል መራራ እንደሆነ ቀምሰዋል፤ ብርቱ ተዋጊዎቻቸው ሲወድቁና ጉብዣዝት ወንዶቻቸው ልባቸው ሲቀልጥ ተመልክተዋል። የተስፋይቱ ምድር ሕልም በፊታቸው ነው፤ ሆኖም ብዙዎቹ አያዩትም። ልጆቻቸው ተስፋ ወደተገባላቸው አዲስ ሕይወት ከመግባታቸው በፊት አካላቸው በምድረ በዳው ውስጥ ይቀበራል። በዚህ መራራ ምድር እነዚያን አርባ ዓመታት መንከራተታቸው ምን ያህል አስከፊ ሕይወት ይሆን!

ከእነዚህ እስራኤላውያን በተቃራኒ ላሪና እኔ ወደ ቤታችን የምንመለሰው በደስታ ነው። ልናደርገው ያሰብነውን ነገር ፈጽመናል። የኮሎራዶ ተራራ አየር እየሸተተኝ ነው፤

ወደዚያ ለመሄድ ተዘጋጅቻለሁ። ለእነዚያ የጥንት ሰዎች ያለኝ አድናቆት ለዘላለም ከገሊናዬ አይጠፋም። ፀሐቱ ከእንግዲህ በኋላ ለእኔ የሰንበት ትምህርት አይደለም።

ያልተጠናቀቀ ሥራ

ዳትሶን መኪናችን ስብርብሯ ወጣ። መኪናወዋ የተገጣጠመችባቸው ብሎኖች ሁሉ የላሉ ይመስላል። ወደ ታቦቅ በሚወስደው አውራ ጎዳና ላይ እየተንኳኳን ነው። የመኪናዋ አራቱም እግሮች ውልቅልቃቸው ወጣ። አንደኛው እግር ተሰብሮ ከአስፋልቱ ጋር እየተላተመ ነው። አራቱም ጎማና ቸርኬ ክፉኛ ስለተጉዱ የመኪናው መሪ ይንቀጠቀጣል።

ላሪና እኔ በጥሩ ሁኔታ ላይ አይደለንም። መኪናችን ጉድጓድ ውስጥ በገባች ቁጥር ሽምቅቅ እል ነበር። ወገቤ አሁንም ይቅር አላለኝም። ፀሐይ ያቃጠለው ቆዳዬ የተጠበሰ ሥጋ መስሏል። ላሪ የቆሰለውን ሰውነቱን እያከመ ነው። አሁን የማስበው ወደ ታቦቅ ሳሃራ ሄጄ ግሩም እራት ማዘዝ፣ የአየር ማቀዝቀዣውን እስከ መጨረሻው ከፍቼ መተኛትና ወደ አገራችን ለመብረር መመዝገብ ብቻ ነው።

ላሪ እንደ እኔ ወደ አገር ቤት ለመመለስ በመጓጓዣ ደስ አለኝ። አሁን በመጣንበት መንገድ ተመልሰን እየሄድን ነው። የጃባል አል ላውዝ መታጠፊያ በተመለከተበት አቅራቢያ አሮጌው የአል ቃን የነዳጅ ማደያ በቅርብ ርቀት ይታያል።

«ታድያስ ቦብ» አለ ላሪ። «አንድ ነገር እያሰብሁ ነው። ወደዚያ ተራራ ሄደን በአጥሩ ውስጥ ያለውን ነገር ማየት አለብን» አለ።

«ምን?» አልኩት አንገቴን እየነቀነቅሁና ወደ እርሱ እየተመለከትሁ፤ ገሊናውን ስቶ መሆን አለበት፤ «እየቀለድህ

ነው አይደል! መኪናችን ተሰብሯል። እኔም ተሰብራለሁ። እናም እየቀለድህ ነው አይደል? እየቀለድህ እንደሆነ ንገረኝ» አልኩት።

እርሱ ግን እየቀለደ አልነበረም።

«በቂ መረጃ አሰባስበናል ወይ? ብዬ እያሰብሁ ነው» አለ ላሪ ስለ ሥራ ጉዳይ ለመወሰን የሚናገር ሰው ይመስል። «ማለቴ ራሳችንን እያታለልን ነው? ጉዳያችንን ለማረጋገጥ የሚያስችል መረጃ ይዘናል? ግኝታችን በሕግ ፍርድ ቤት ሊያሸንፍ ይችላል?»

ምንም አልተናገርኩም። በእውነቱ የምናገረው ነገር አልነበረኝም።

ያነሣናቸውን ፎቶግራፎች ጥራት በተመለከተ ጥርጣሬውን መናገር ቀጠለ። «ለማለት የፈለኩት ተጨማሪ መረጃ ያስፈልገናል ነው። ፎቶግራፎቹን ያነሳነው ከርቀት ነው» አለ።

ላሪ ምክንያቱን በደረድርም እኔ ግን አልተቀበልኳቸውም። እኔ እንመለስ የሚለውን ነገር ማሰብ አልፈልግም። የሚረባ ፎቶግራፍ ባንይዝም እንኳ ወደዚያ ሲኦል ወደሆነ ምድረ በዳ መመለስ አልሻም። እኔም ወደ አጥሩ ዘልቀን በመግባት ድንጋዮቼንና (ሐውልቶቼን) መሠዊያዎቼን እንድናመለከታቸው ፈልጌ ነበር። ወደ ኤልያስ ዋሻም ገብተን በቅርብ ርቀት ፎቶግራፍ እናነሣለን ብዬ ተስፋ አድርጌ ነበር፤ እውነታው ግን ከቶ መመለስ አንችልም። መኪናውን እየነዳሁ ነው መታጠፊያውንም አልፈነው እየሄድን ነው። ዝም ብዬ እነዳ ነበር፤ ጥርሴን እንደነከሰሁ ዐይኔን በመንገዱ ላይ አፍጥጬ መንገዴን ቀጠልሁ።

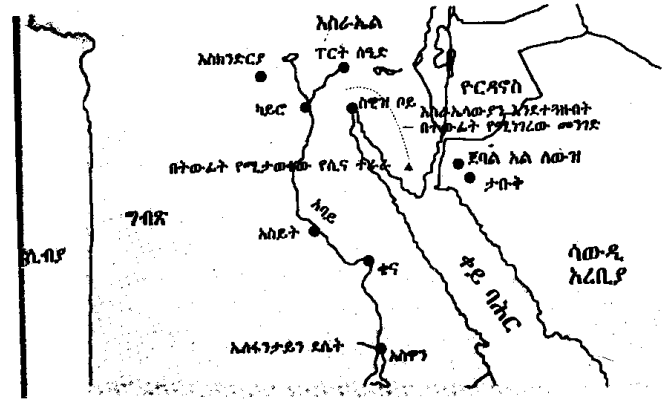
«ላሪ ከሚያስፈልገን በላይ በቂ መረጃ ሰብስበናል» አልኩት

በሚያግባባ ንግግር። ከዚያም ጸጥታው ከሰፈነበት መኪና ወረድን።

መኪናውን የምነዳው እኔ በመሆኔ የእኔ ሐሳብ አሸነፈ። ላሪ ወደ መኪናው በር ዘንበል ብሎ ተደገፈ፤ ወደ ሆቴላችን እስከምንደርስ ድረስ ምንም አልተናገረም። እምብዛም አልተጨነቅሁም። ሙቀቱ አፍዘት ይሆናል ብዬ አሰብለሁ። አሁን ምቹ ወደሆነው ክፍላችን ተመልሰናል፤ አከራካሪውን ድምፅ በመስጠቴ እጅይታ እንደተሰማው እርግጠኛ ነበርኩ፤ ነገራችንን በዚህ ዐይነት መደምደሙ ደስ የማያሰኝ ነበር፤ ሆኖም ወደ አገራችን ልንሄድ በመሆኑ ደስ አለኝ።

ከሳውዲ አረቢያ ያለ ብዙ ችግር ወጣን። የፍተሻው ሰልፍ ረጅምና የሚያበሳጭ ነበር፤ ባለሥልጣናቱ እንድንወጣ ይፈቅዱልን ይሆን? ወይስ ተይዘን ዘብጥያ እንወረወር ይሆን? እያልን ማሰባችን አልቀረም። ቅዠቱ ሁሉ ሳይፈጸም ቀረ። በታቡቅ ሳሃራ ያነሣናቸውን ፊልሞችና የሰበሰቡናቸውን አለቶች በቆሽሽ ካልሲና የውስጥ ሱሪ ጠቀለልናቸው፤ የጉምሩክ ፈታሾችን ለማለፍ ነበር እንዲህ ያደረግነው። ትልቁ ፍተሻ የሚጥብቀን በጅዳ ዓለም አቀፍ አውሮፕላን ጣቢያ ነው። የጉምሩክ ፈታሹ በረጅም ዘንግ በርሳዬን ሲፈትሽ ባለቆዳ መጽሐፍ ቅዱሴን አገኘው። በእጁ ያዘውና አዲስ ኪዳን ላይ ገለጠው። የማቴዎስ ወንጌልን የመጀመሪያ ገጽ ከተመለከተ በኋላ መልሶ ዘጋው። አትኩሮ ተመለከተኝ። «አይሁዳዊ አይደለህም» አለ። «መሄድ ትችላለህ»። አለኝ።

ላሪ አንድ የሚያስደነግጥ ነገር በዚሁ የጉምሩክ ፍተሻ ሰልፍ ላይ ገጠመው። ወደዚህ እንድንመጣ የጋበዘንን የሐሰት ሳውዲ ሰውዬ ስም ረሳ፤ ስለዚህ ለሌላ ጥያቄ ተወሰደ። ሆኖም ከባድ ችግር አልገጠመውም። በመጨረሻ የመውጫ ሺዛ ወደሚሰጠን ሰው አመራን።

ምዕራፍ ዘጠኝ

ሌላ ጉዞ

ክላራ 1988

ቤቴ በጣም አዝኜ ተቀምጦአለሁ። በሕይወቴ አንድ ሌላ ቅኝት አድርጌአለሁ። ከዚህ በፊት ጥቂቶች ወደ ሄዱበትም ስፍራ ሄጃለሁ። አተያዩ ተለውጧል፤ የጉዟችንን እያንዳንዱን ሂደትና የተመለከትናቸውን ነገሮች በሙሉ እንደገና ባሰብሁ ቁጥርም ነገራ ተለውጧል። የሲና ተራራ የሚገኘው በሳውዲ አረቢያ መሆን አለበት የሚለው የጂም ሽርዊንና የሌሎቹ አስተያየት ትክክል ነው።

የሚያቃጥለውን ፀሐይ ተቋቁሜ ተጉዣለሁ፤ ከጠባቂዎች ጋር ተሟግቻለሁ፤ ተስፋ ቆርጫለሁ፤ ለማድረግ ያሰብኩትንም ነገር አድርጌአለሁ። ይሁንና አሁንም ደስተኛ

አይደለሁም። በቤቴ በምች ተቀምጫለሁ። አልጋዬ ተመኝቶኛል፤ ከቤተሰቤም ጋር በፍቅር እኖራለሁ፤ በለመድኩትም ምድር እመላለሳለሁ። ባለኝ ነገር ረክቼ ለመቀመጥ ብዙ ምክንያት አለኝ፤ የማይገባኝን ብዙ በረከት ተቀብያለሁ። ይሁንና አሁንም ትልቅ ዕድል ከእጄ እንዳመለጠኝና ወዳጄንም እንደከዳሁ ስለሚሰማኝ በጣም ይቆጠቁጠኛል።

ለዚህ ጉዞ ስምምነቴን ስገልጽ ላሪ ሙሉ ድጋፌን ልሰጥ እንደምችል ጠይቆኝ ነበር፤ እኔም ተስፋ ሰጥቼው ነበር። ላሪ የፈለገው በችግር ጊዜ አብሮት ከጎኑ የሚቆም ሰው ነው። ሆኖም በእነዚያ የመጨረሻ ሰዓቶች የገባሁለትን ቃል ሁሉ ይጠብቃል ብሎ ሲያስብ እኔ ግን የሆቴሉ ምች በልጦብኝ ወደዚያ አመራሁ፤ ከዚያም አገሪ መጣሁ። ይህን ለመገንዘብ ጥቂት ጊዜ ቢወስድብኝም፤ ላሪንም ሆነ እኔን ራሴን ከድቻለሁ።

ነገሩን ለመረዳት ከባድ ሊሆን ይችላል፤ ሆኖም በኅሊናዬና በልቤ ላይ የተቀረጸ ያልተጻፈ ሕግ ተላልፌአለሁ። ፖሊስ ሳለሁ የእርዳታ ጥሪ ስጠይቅ ሌሎች ፈጥነው ይደርሱልኛል፤ ይመጡ ይሆን ወይ? ብዬ አልጠራጠርም። እነርሱም የእርዳታ ጥሪ ሲያደርጉልኝ ፈጥኜ እንደምደርስላቸው አረጋግጣለሁ። ይህ የፖሊሶች ሥራ ነው። ሌሎች ይፈልጉልኛል፤ እኔም ሌሎችን እፈልጋለሁ።

በዚያ ሕልም እንጂ እውን በማይመስል ሩቅ አገር ሆነን፤ ዳትሰን መኪናችን እያገራች ከአሁን አሁን ውልቅልቋ ወጣ ስንል፤ ሌላ ተጨማሪ እርምጃ እንድሄድ፤ ወደ ተራራውም ተመልሰን ሄደን እንደገና እንድናጣራ ጥያቄ ቀርቦልኝ ነበር።

እኔም አላደርገውም አልኩ።

እነዚያ ቃሎች ሁልጊዜ በኅሊናዬ ውስጥ ያጠምዱኛል።

ይባስ ብሎ ላሪ ያነሣቸው ፎቶግራፎች እንደማያስደስቱ ጠርቶ ነገሮኝ ነበር። ብዙ ልናያቸውና ፎቶግራፍ ልናነሣቸው የሚገቡ ነገሮች ነበሩ። ታላቁን ሽለቆ ፎቶግራፍ ለማንሣት የተሻለ ዕድል ነበረን። አማተር ፎቶግራፍ አንሺዎች በመሆናችን ጥሩ ፎቶግራፍ ልናነሣ አልቻልንም። እናም ላሪ ትክክል ነበር፤ እኔም ተሳስቼ ነበር። አብዛኞቹ ፎቶግራፎች ከሩቅ እንዲሁም ከጃባል አል ላውዝ ተጻፋት ላይ የተነሡ ነበሩ። መሬቱ ትልቅ በመሆኑ ፎቶግራፍ ልናነሣቸው የፈለግናቸውን ነገሮች ለምሳሌ መሠዊያውንና ሐውልቶቹን በሚገባ ለማንሣት አልቻልንም።

ላላስበው ውስጤ በቁጣ ተሞላ።

«ስማ ቦብ በዚህ ፎቶግራፍ ወዳጆቼንና ቤተሰቦቼን ላላምናቸው አልችልም፤ ልናላምናቸው የማንችል ከሆነ . . . »።

ንግግሩን መጨረስ አላስፈለገውም። ላሪ ደግ ሰው ስለሆነ አንድ ሌላ ዙር አብራው እንድሄድ አላስጨነቀኝም፤ ሆኖም አንዳንድ ጊዜ ከሰላ ንግግር ይልቅ ደግነት በጣም ይጉዳል። ከዚያም ሙግቱን ቀጠለ። «ቦብ ከዚያ አጥር በስተጀርባ ያለው ምንድን ነው? ምን እንዳለ ማወቅ እፈልጋለሁ» አለኝ። አሁንም ዝምታ ሰፈነ። ከዚያም «ሄደን በዚያ ያለውን ነገር እንይ። ጃባል አል ላውዝ የሲና ተራራ እንደሆነ በእርግጥ የምናምን ከሆነ፤ አጥሩን ዘልቀን መግባት አለብን። አሁን የማናደርገው ከሆነ፤ ነገሩ በሕይወት ዘመናችን ሁሉ ሲከነክነን ይኖራል። ይህ እውነተኛው የሲና ተራራ ከሆነ፤ ታሪክ እንሠራለን» አለኝ።

ላሪ ይሄን ያህል መጎትጎት አያስፈልገውም ነበር። የእርሱ

ሐሳብ የእኔ ሐሳብ ነው። ወደዚያ ተመልሰን መሄድ አለብን የሚለውን ጉዳይ እኔም ብዙ ጊዜ ሳስብበት ቆይቻለሁ። ታዲያ አሁን እንዴት እምቢ እለዋለሁ? ሥራውን ለመሥራት መንገዱ ይህ ብቻ ነው።

በርካታ ሊቃውንት በቤተ መጻሕፍታቸው ውስጥ ተቀምጠው እውነት የሆነውና ያልሆነው የቱ ነው በሚለው ጉዳይ ላይ የሚሰጡትን አስተያየት ስለማ ለዓመታት ሳገተመትም ኖራለሁ፤ ሊቃውንቱ የራሳቸውን አስተያየት መስጠት እንጂ የተሰወረውን ነገር ለማወቅ ሕይወታቸውን ለአደጋ ለማጋለጥ አይፈልጉም። ቃሌን ለማጠፍ ካልፈለገሁ እንደገና መሄድ አለብኝ። ለመሄድ የፈለግሁት ለማወቅ ስለምፈልግ ነው። ለወዳጄ የገባሁለትን ቃል ማደስ ያስፈልገኛል። ከፍጻሜ መድረስ ያለበት ታላቅ ግኝት በመሆኑ በጣም ተነሣሥቻለሁ።

በአእምሮዬና በልቤ ውስጥ አንድ ሃሳብ አለ። ውሳኔ ለማድረግ አእምሮአዊና ስሜታዊ ምክንያቶች ሁለቱም ስፍራ አላቸው። በጉዳዩ ውስጥ መንፈሳዊ ነገርም እንዳለበት በመጠኑ ተረድቻለሁ። እነዚህን ነገሮች ለማስታረቅ ከባድ ሊሆን ይችላል፤ ሆኖም ምንም ተባለ ምን ወደዚያው መሄዳችን የማይቀር ነበር።

በዚህ ጊዜ ከፊት ለፊታችን ምን እንደሚጠብቀን ማወቅ አለብን። ይህን ጉዞ ለማቀድ ቀላል ነው፤ በፎቶግራፎቹ እየታገዝን በአጭር ጊዜ የምንፈልገው ቦታ መግባትና መውጣት እንችላለን። ላሪ አብሬው እንደምሄድ እርግጠኛ በመሆን የቪዛ ሥራውን ጀምሯል። እሺ እንደምለው ያውቃል።

«እሺ ላሪ አብሬህ እሄዳለሁ፤ ሆኖም ሕጋዊ የመግቢያ ቪዛ ማግኘት አለብን። የምንሄድ ከሆነ በትክክለኛው መንገድ

እንሂድ» አልኩት።

መመለስ

መሉ ጨረቃ በጃባል አል ላውዝ ተራራ ላይ ወጥታለች፤ ዐለቱና ቁጥቋጦው ሁሉ ጥርት ብሎ ይታያል። በሩቅ በግ ጠባቂ ውሾች ይጮሃሉ፤ ያላዝናሉ።

«ጨኸታቸው ጠረን ያሸተተ ይመስላል» አልኩ።

«እኛን አይመስለኝም» አለ ላሪ።

በነገሩ መጨነቁ ትክክል ነበር። በዚያኑ ቀን ከአንድ አስፈሪ ውሻ ጋር ፊት ለፊት ተጋጥመናል። ከታቡቅ ተነሥተን ወደ ስፍራው ስንሄድ አቅጣጫችንን ለመቃኘት መኪናችንን አቁመን ወረድን። ምልክት ለማግኘት አካባቢውን ስንቃኝ ከበስተጋላችን አንድ ውሻ ጥርሱን አሹሎ መጣብን። ውሻው የመጀመሪያውን አሜሪካዊ ሥጋ ከመዘነጣጠሉ በፊት ዘለን መኪናችን ውስጥ ገባን፤ የውሻው አፍ ከመኪናው መስታወት ጋር ተላተመ፤ ለሐጩ እመስታውቁ ላይ ተዝረከረከ።

«ከነመስታውቁ ሊበላኝ ነው» ብዬ ጮኸኩኝ፤ ልቤ እንደ ከበሮ ዘለለ።

«የመኪናችንን ጉማ በጥርሱ ከመንክሱ በፊት መኪናችንን አስነስተን እንሂድ» አልኩ።

ወደ ሳዑዲ አረቢያ ተመልሰን ከሁለት ሳምንት በፊት በሄድንበት መንገድ ላይ መሄድ ጀመርን። ወደዚህ ለመመለስ ከወሰንኩበት ጊዜ ጀምሮ ብርቱ ዝግጅትና ዕቅድ ሳደርግ ቆይቻለሁ። አሁን ቪዛችንን ለማግኘት ችግር አልገጠመንም። የሳዑዲው ልዑል ከተመለሰ በኋላ የድጋፍ ደብዳቤ ጽፎልናል። ላሪ የሰንደን ግንኙነቱን መሠረት በማድረግ

በሳዑዲ ኤምባሲ በኩል ቪዛችንን እንድንቀበል መንገዱን አመቻች:: በአውሮፕላን ተሳፍረን በመጀመሪያ ወደ ጅዳ ከዚያም ወደ ታቡቅ ስንበር ወደ አሜሪካ የምንመለስ ነው የመሰለች:: ፀሐይዋ ከጠለቀች ከጥቂት ጊዜ በኋላ ታቡቅ አረፍን:: በዚህ ጊዜ ሆቴል ለመያዝ አልተጨነቅንም፤ በቀጥታ መኪና ተከራየንና ምግባችንን ገዝተን ወደ ተራራው አመራን::

በዚህ ጊዜ አንድም ስሕተት አልፈንምንም፤ አንድም መሰናክል አልገጠመንም:: መንገዱን እናውቀዋለን፤ ምን እንደሚያስፈልገን እናውቃለን፤ ምን እንደሚገጥመን እናውቃለን:: ወገቤ የተሰበረበትን የአሸዋ ክምር አልፈን ከሰዓት በኋላ አመሻሹ ላይ ወደ ተራራው ደረስን:: እንደ ከዚህ በፊቱ ተራራውን በገላጣው በኩል ከመውጣት ይልቅ በስተምሥራቅ በኩል ለመውጣት ወሰንን:: የግማሽ ጨረቃ ቅርጽ ወዳለው የተራራው ክፍል እስከምንደርስ ድረስ በቀስታ ሽለቆ ሽለቆውን አቋርጠን ሄድን ከሽለቆው ባሻገር የወርቁ ጥጃ መሠዊያ ከሚገኝበት 400 ሜትር ርቀት ላይ ጨለም-ለም እስኪል ድረስ በሽለቆው ውስጥ ተሸሽግን::

ጠባቂዎች እንዳያገኙን በሚል ምሽቱን ለመንዝ ዕቅድ አወጣን:: ከለንደን በጨለማ ውስጥ ለማየት የሚያስችል አቅራቢ መነጽር ገዝተን ነበር::

ፀሐይዋ ስትጠልቅ ምግባችንን በመኪናው ራዲዮተር ላይ አብስለን ከበላን በኋላ አሸዋው ላይ ተኛን:: አንገት የሚሰብረው ጉዞ አድክሞናል፤ ተራራውን ለመውጣት ጉዞ ከመጀመራችን በፊት ሁለት ሰዓት ያህል መተኛት እንችላለን:: ይሁንና እንቅልፍ በዐይናችን ሊዞር አልቻለም:: ምን እንደሚጠብቀን እናውቃለን:: በጣም ፈታኝና አደጋ የበዛበት ጉዞ ነው:: ከቀን ይልቅ ገደላማና ሽለቋማ የሆነውን

ተራራ በምሽት መውጣት ይበልጥ አስቸጋሪ ነው::

በዚህ ጊዜ አንድም እክል አልገጠመንም:: የደርዘን ግማሽ የሚሆኑ የቤድዊን ሰፈሮች በተራራው ሥር ተበታትነው ተተክለዋል:: ባ... የሚሉ በጎች እና የሚጮሁ ውሾች ድምፅ ሰማን፤ እንዲሁም የሚብለጨለጭ የእሳት ብርሃን በሽለቆው ወለል ላይ ተረፍቶ አየን:: የተራራውን መሠረት የሚጠብቁ ሁለት ዘቦች ሳይኖሩ አይቀርም:: በሁለት ሳምንት ጊዜ ውስጥ ተራራው እንዴት ዝነኛ መሰብሰቢያ ሊሆን እንደቻለ አናውቅም፤ ሆኖም እነዚህ ጠባቂዎች ስፍራውን ይበልጥ አደገኛ አድርገውታል:: ጨለማ በወረሰው ተራራ ላይ ዐይኔን አፍጥጬ የሚንከሻኩሽ ነገሮችን አደምጥ ነበር:: የጨረቃዋ ብርሃን ከሚፈነጥቅበት ሥር መሆን ደስ የሚልና የሚያስፈራ ነገር ነው::

ከምሽቱ 4:30 ላይ ላሪ ገልበጥ አለና «መተኛት አልቻልኩም፤ ወደ ተራራው እንውጣ» አለኝ::

እኔም የምፈልገው ነገር ነበር::

ጉዞ ወደ አፋፉ

ለአንዳንድ ነገሮች መቁረጫ የሚሆን ቢላዋና ሁለት ጠርሙስ ውሃ ከያዝሁ በኋላ ለፈታኝ ጉዞ ተነሣሁ:: በረጅሙ ተንፍሼ ወደ ላሪ ዘወር አልኩና «ምን እየጠበቅን ነው?» አልኩት::

ዕቅዳችን ቀላል ነበር:: በገላጣው ሜዳ ላይ መንገዳችንን እያሳበርን ለመሄድ እንድንችል የጨለማ መመልከቻ መሳሪያችንን በመጠቀም በቀጥታ ወደ አጥሩ መዝለቅ ይኖርብናል:: ሁሉም ነገር በትክክል ከሠራ በሽቦ አጥሩ ሥር ሾልከን ወደ ዐለቱ መጠጋት እንችላለን:: ይህም ወደ ሥነ ቁፋሮአዊ ክልል ለመድረስ የሚቀረን 91 ሜትር ብቻ

እንዲሆን ያደርጋል፤ ሐውልቶቹንና መሠዊያውን በቅርብ ርቀት እንመለከታቸዋለን። ጨረቃዋ መጽሐፍ ለማንበብ የሚያስችል ብርሃን በመስጠቷ የተቀላቀለ በረከት ነበር። ለመንገዳችን ብርሃን ልትሰጠን አልያም ለጠላቶቻችን ልታጋልጠን ትችላለች።

ብርቱ ጥንቃቄ በተሞላበት እንቅስቃሴ ሽለቆውን በሩጫ አቋረጥን። ላሪ 36 ሜትር ከመራ በኋላ እኔ እትካለሁ። በአሸዋው ላይ የምናደርገውን እያንዳንዱን እንቅስቃሴ እናዳምጥ ነበር። ወደ ሜዳው ለመድረስና ሙሉ በሙሉ ለመጋለጥ 182 ሜትር ሲቀረን ውሾቹ እንደገና መጮህ ጀመሩ። በመጀመሪያ አንድ ውሻ ጮኸ፤ ከዚያም ሁለቱ መጮኸ ሲጀምሩ ከየአቅጣጫው ጨኸት በረከተ። እረጭ ብሎ የነበረው ምሽት ጆሮ በሚበጥስ ጨኸት ተደበላለቀ። ደሜ ተንተከተከ።

«ውሾቹ ጠረናችንን አሸትተው ይሆን?» አለ ላሪ በሽኩሽኩታ። «አይተውን ይሆን?»

ጨኸቱ እየበረታ መጣ፤ ውሾቹ ዘለው የሚወጡብን መሰለች። ውሾቹ አይተው ያሳድዱናል በሚል ቢላዩን አወጣሁ። ላሪ ዱላ ቢጤ ባገኝ ብሎ አካባቢውን አማተረ። በታቡቅ አውራ ጉዳና ላይ ጥርሱን አግጥጦ የመጣብንን ውሻ አስታወስሁ። አሁን ከውሾቹ የምናመልጥበት መኪና የለንም።

ውሾቹ ጠረናችንን ሊያሸቱ አይችሉም ብሎ ለመገመት ጨርሶ አይቻልም። አሁን ያለን ተስፋ ቤድዊኖቹ ጥንቸል ወይም ሌላ እንስሳ መስለናቸው ውሾቻቸውን ሊያስሩ ይችላሉ የሚለው ተስፋ ብቻ ነበር። ወደ አጥሩ ዝም ብለን ገሠገሥን፤ በአሸዋው ላይ ስንራመድ የእግራችን ኮቴ እንዳይለማ በማለት በእጃችንና በጉልበታችን እየዳህን መሄድ

ግድ ሆነብን። የላሪ እጅ የማስጠንቀቂያ ምልክት ከማሳየቱ በፊት ወደ አጥሩ ለመድረስ የቀረን ርቅት 36 ሜትር አይሆንም።

«ቁም» አለ ላሪ እጁን እያመለከተ። «አንድ ሰው ይታየኛል»። በመመልከቻ መሳሪያችን የተለኮሰ ሲጋራ ተመለከትን። አንድ ጠባቂ ወይም እረኛ አጥሩ አጠገብ ሲጋራ እያጨሰ ነበር።

በጣም አሳዛኝ ዜና ነበር። በአጥሩ ሥር ሾልክን ለመግባት ከቶ እንችልም። ስለዚህ ወደ ሁለተኛው ዕቅድ በመዞር ሌላ አማራጭ መውሰድ ነበረብን። ይህ አማራጭ በገላጣው ሜዳ ላይ 1.6 ኪሎ ሜትር ያህል እንድንጓዝ ያስገድደናል፤ በዚህ ዐይነት ከበግ ጠባቂ ውሾቹንና ቤድዊኖቹን አምልጠን የአጥሩ መጨረሻ ለመድረስ እንችላለን። ከዚህ ተነሥተን የተራራውን ጫፍ ወደ ላይ ግማሽ ያህል ከወጣን በኋላ ጠባቂዎቹ ሳያዩን ወደ ሥነ ቁፋርአዊ ክልል መድረስ እንችላለን። ከመሬት ከፍታ የተወሰኑ ፎቶግራፎችን ከማንሣትና ወደ መኪናችን ተጣድፈን ከመርጥ ይልቅ አደገኛውን ተዳፋት ለመጋፈጥ ቆረጥን።

ወደ ላይ መውጣት

መንገዱ አሰልጅና አድካሚ ነበር። በድቅድቁ ጨለማ ውስጥ የምናደርገው ጉዞ መጨረሻ የሌለው ጉድባ ወይም ጉድጉድ ውስጥ ይጨምረን እንደሁ ምንም የምናውቀው ነገር የለም። እያንዳንዱ እርምጃችን በስጋትና በጭንቀት የተያዘ ነበር። መርዛም እባብ ወይም ጌንጥ ላይ እቆም ይሆን ወይ? ብዬ አፈራ ነበር። የጠጣነው ውሃ በላብ መልክ ይወጣ ነበር። ላሪ ወደ እረኞቹ ሰፈር በስሕተት እንዳናመራ በማለት የጨለማ መመልከቻ መሣሪያውን በዐይኑ ላይ እንደሰካ ነበር።

አጥሩን ጨርሰን ተራራውን መውጣት ስንጀምር እኩለ ሌሊት አልፎ ነበር። ብርቱ የውሃ ጥም በላያችን ላይ ከመውረዱ ከ30 ደቂቃ በፊት ውሃችንን ጨርሰን ነበር፤ ይሁንና ጉዟችንን ቀጠልን። እግራችንን በእጃችን እየደገፍን፤ እያንዳንዱን እርምጃ እየሰለልንና ተራራውን በሰያፍ እየሰነጠቅን ወደ ላይ ወጣን።

መሠዊያውን ወደታች ለማየት ከምንችልበት ስፍራ ለመድረስ ሌላ ሁለት ሰዓት ወሰደብን። ጨረቃዋ ቀለሟን በመለወጥ ተራራው በሚያበረቀርቅ ደማቅ ሰማያዊ ቀለም እንዲዋጥ አደረገች። በዚያ ብርሃን ውስጥ የሽለቆው ወለል ትልቅ የበረዶ ሜዳ ይመስል ነበር። ነፋሱ በገይል መንፈስ ሲጀምር በላብ የተጠመቀ ሸሚዝ ስለለበስን በርዶን ተንቀጠቀጥን። ወዲያው ከዐለቱ ጋር ሲላተም አቧራውንና አሸዋውን እያነሣ እፊታችን ላይ በተነው። በቀጭን ገደል አፋፍ ላይ ስለምንጓዝ ለዕይታና ለአደጋ መጋለጣችን አልቀረም። ከበታቼ ያለውን የጥበቃ ቤት እንደምንም ብዬ አለፍኩት። በስተደቡብ በኩል ራቅ ብሎ ሐውልቱና መሠዊያው ይታያል።

ዐይኔን ከሚበተነው አሸዋ እየከለልሁ «እዚህ ምንድን ነው የምንሠራው?» በማለት ላሪን ጠየቅሁት። ሰማያዊዋ ጨረቃ በዐይኑ ላይ ስታንጸባርቅና ላቡ በጉንጨ ሲንቆረቆር ይታየኛል።

በደስታ ፈገግ እያለ «ታሪክ እየሠራን ነው ቡብ፤ ታሪክ እየሠራን ነው» አለች።

ወደታች ወውረድ ጀመርን። ከላይ ቀጥ ያለ መንገድ የሚመስለው መግቢያ መውጫው የሚያደናግር ተረተርና ጉድባ ነበር። ከዐለታማው ጫፍ ስንወርድ ሁለት የተሳሳቱ ድርጊቶችን ፈጸምን። በዚያ ጨለማ ውስጥ በአራቱም

እግራችን ስንዳክር ዳገቱን ሽቅብ በመውጣት ያለንበትን አኳኋን መሰለልና በዐለቱ ላይ ወደታች መመለስና በእሸሃማው ቁጥቋጦ መካከል ወደታች መውረድ ነበረብን። በሹክሽክታና በእጅ ምልክት እየተነጋገርን በቋጥኙ መካከል በደረታችን ተሳብን። የጥበቃውን ቤት በጣታችን እየተራመድን ስናልፍ ሁለታችንም ያልጠበቅነው ተከታታይ የድንጋይ ክብብ ገጠመን።

«የዶቪድ ፋሶልድን ደብዳቤ ታስታውሳለህ?» ሲል ላሪ ጠየቀች። «እነዚህ በአጥሩ ውስጥ ያገኛቸው የድንጋይ ሐውልቶች መሆን አለባቸው» አለ።

«አዎን አስታውሳለሁ» አልኩት።

እያንዳንዱ ሐውልት ሁለት ጫማ ተኩል ውፍረት ያላቸው ሦስት ትላልቅ ቀለበቶች አሏቸው። ከበባቸው ዐሥራ ስምንት ጫማ ሲሆን ዐሥራ ሁለቱም ሐውልቶች በአየምስት ጫማ ርቀት ተተክለዋል። ከመሬቱ ጋር ተካክለው በመቀበራቸው እያንዳንዱ ክብ በአቧራ ተሸፍኖ ነበር። በመጀመሪያ ፋሶልድ አሁን ደግሞ ላሪ ሐውልት በማለት ይጠሯቸው ነበር፤ ይሁንና የክብረ በዓል መድረኮች ወይም ትልቅ የውሃ ማጠራቀሚያዎች ነው የሚመስሉት። የሚገኙት ከዚህ በፊት ባየነው የወንዝ መውረጃ ላይ በመሆኑ፤ በአንድ ወቅት ለእስራኤል ነገዶች የውሃ ማጠራቀሚያ ሳይሆኑ አይቀርም። ፋሶልድ በደብዳቤው ላይ እንደገለጸው ምናልባት በውስጡ ወርቅ ወይም ዕንቁ አገኛለሁ በሚል አንዱን በክፊል ቆፍሮት ነበር። ላሪ እና እኔ ሠራተኞቹ የቆፈሩትን ብንመለከትም፤ ነገሩን ለመመርመር ጊዜም ሆነ መሳሪያ አልነበረንም። ጥቂት ፎቶግራፎችን ካነሣን በኋላ መሠዊያውን መመልከት ጀመርን።

ሐውልቶችና መሠዊያው

ዐለታማውን ምድር በዘዴ ስናቋርጥ በተቻለን መጠን ጥላ ያረፈበትን መሬት እየመረጥን እንሄድ ነበር። ጨረቃ ያረፈበትን መሬት እየተውን በመሄድ በመጨረሻ ከመሠዊያው 26 ሜትር ርቀት ላይ የድንጋይ ሐውልቶችን ወይም የተሰበሰቡ ዓምዶችን አገኘን። ደርዘን ይሞሉ ነበር፤ በእጃችን ስንነካቸው በጣም ለስላሳና በእጅ እንደ ተጠረበ እብነ በረድ ነበሩ። በዘፀአት 24:4 ላይ እንደምናነበው ሙሴ ሕጉን ከተቀበለ በኋላ ማለዳ ተነሥቶ «ከተራራው በታች መሠዊያን ዐሥራ ሁለትም ሐውልቶች ለዐሥራ ሁለቱ የእሥራኤል ነገድ ሠራ»። ያየናቸው ሐውልቶች በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ከተሰጠው ገለጻ ጋር ይስማማል፤ የተተከሉትም ለመሠዊያው ቀረብ ብለውና ከተራራው በታች ነው። እነዚህ የተሰበሰቡ ዐሥራ ሁለት ሐውልቶች የተተከሉት በሙሴና በእሥራኤል ሕዝቦች ነው? ያየነው ነገር በጣም የሚያስገርም ነበር።

«በማጃቭ ምድረ በዳ የእብነ በረድ ሐውልት እንደማማኝ ት» አለ ላሪ። «እንደዚህ ያለ ነገር በአጋጣሚ ሊገኝ አይችልም»።

እኔም በነገሩ ተስማማሁ።

እነዚህ ሐውልቶች አሁን ባለበት ስፍራ የተቀመጡበት ሁኔታ ምክንያቶች አሉ። መጠናቸው ራሱ (ስፋታቸው ዐሥራ ስምንት ኢንች እንዲሁም ቁመታቸው ሃያ ሁለት ኢንች) አንድ የሠራቸው ሰው እንዳለ ያሳያል። በብዙ ደስታ በርካታ ፎቶግራፎችን ካነሣን በኋላ ወደ መሠዊያው አመራን።

ከላይ ሲታይ መሠዊያው በጣም ማራኪ ነው፤ ቀረብ ብለን ስናየው ልብ ያጠፋል። ልክ መጽሐፍ ቅዱስ

እንደሚናገረው ትልቁ መሠዊያ የሚገኘው በተራራው ሥር ነው። መሠዊያውን በሠራው እጅ እየተደነቅን ርዝመቱን ለካነው። በምድረ በዳ ውስጥ በአንድ ተራራ ሥር እንዲህ ያለ መሠዊያ መቆሙ ያልተለመደ ነገር ነው። ቀረብ ብለን ስንመለከተው ሐሳባችንን ይበልጥ የሚማርክ ነገር አገኘን፤ የመሠረቱ ርዝመት የአንድ እግር ኳስ መጫወቻ ሜዳ አንድ ሦስተኛ ይሆናል። ይህ ምንድን ነው? መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናገረው ሙሴና ሕዝቡ «የሚቃጠል መሥዋዕት» የሚያቀርቡት በዚህ ስፍራ ነው፤ «ስለ ደኅንነት መሥዋዕት በሬዎችን የሚሠውት» በዚህ ቦታ ነው (ዘፀ. 24:5)።

ከሁለት ሳምንት በፊት ከፍ ባለ ስፍራ ላይ ሆነን ስንመለከተው የእንስሳት በረት ይመስል ነበር። በሚገባ ከተመለከትነውና ፎቶግራፍ ካነሣነው በኋላ ግን በአሪት ዘፀአት ላይ የተገለጸው መሠዊያ ነው በሚለው ተስማማን።

ልንሄድ ስንል ላሪ ትኩር ብሎ ሲመለከት አየሁ፤ ከዚያም ለመጀመሪያ ጊዜ ያየው ይመስል «ይህ ሙሴ የገነባው መሠዊያ ነው፤ አይደለም እንዴ?» አለ።

ይህን ትልቅ መሠዊያ እኔም ተመለከትኩት፤ ላሪ ምን እንደተሰማው አወቅሁ። ሙሴ ይህን መሠዊያ ነክቶታል።

የኤልያስን ዋሻ ለማየት የተደረገ የመጨረሻ ሙከራ

ከሌሊቱ 9:30 ነው፤ ጨረቃ ሰማዩን ሞልታዋለች። ጥረታችን ሁሉ በደስታና በአግራሞት የተሞላ ነበር፤ ሆኖም ተራራውን ስንጓዝና ስንወጣ ስላደርን በጣም ደክመን። ብዙ እንቅስቃሴ ስላደረግን ሰውነታችን ከሚገባው በላይ ዝሉና ደክም ነበር። ሰውነቴ አሁን ማረፍ አለብህ፤ ወደ ሰፈር ተመልሰህ በቂ ውሃ መጠጣትና የደክመውን ጡንቻህን ማሳረፍ አለብህ ይለኝ ነበር። ሆኖም እረፍት ከማድረግ

ይልቅ መቀጠሉ ይበልጥ ወሳኝ ነበር።

ወደ ላይ እየተመለከትሁ «ወደ ኤልያስ ዋሻ ለመሄድ ጊዜ አለን» አልኩት። ከበስተላያችን ብዙ ሜትሮች ርቆ በሚገባ ይታየኛል። በጨረቃዋ ብርሃን የሚታየው ገደል እየኝ እየኝ እያለ ይጣራል። እንደ እውነቱ ከሆነ ለላሪ የቀረበለት የአደጋ ጥሪ ነበር።

በረጅሙ ተነፈሰ። «ምንም አይታየኝም» አለ። በሕይወታችን እጅግ አደገኛ የሆነውን ጉዞ እየተጓዝን ነው። ገደሉ ከተዳፋትነቱና በዐለቱ ላይ ከሚያጠላውና ከሚያደናግረው የጨረቃዋ ብርሃን የተነሣ እግር ይከዳል። እንዲህ በጣም ደክሞን ሳለ ቀጥ ያለውን ተራራ ወደ ላይ ለመውጣት መሞከራችን አብደት ነበር።

ቀስ እያልን እንዲሁም አንዱን እግራችንን ተክለን ሌላውን እያነሣን ጉዟችንን ቀጠልን። የጨለማ መመልከቻው መሣሪያ ከሩቅ መመልከቻ በመሆኑ ምንም አልጠቀመንም። መንገዱ አይታይም! ስለዚህ ፍርክርኩን ድንጋይና ስርጓጉጡን አቋርጠን መውጣት ነበረብን። ላብ እያልንም! ይህም ይበልጥ መዳከማችንን የሚያሳይ ምልክት ነበር። እጄና እግሪ የተቆረጡ ያህል ደደሩ።

ቀስ በቀስ ወጣን። በመጀመሪያ አንዱን እግር ቀጥሎም ሌላውን እግር እያነሣን ተጓዝን። ብርቱ ትግል ታገልን! ከአንድ ሰዓት በኋላ ወደ ዋሻው ልንደርስ 64 ሜትር ብቻ ቀረን! ድሉን ልንጨብጥ ተቃረብን። ዐለቱን እየተጥመለመልኩ መውጣት ነበረብን።

ከዚያም የቆምኩበት መሬት ከዳኝ። የቆምኩበት እግሪ ተውተረተረ። እግሪ ከዳኝ! ወደኋላ ተንሸራተትሁ። በሆዴ ተፈጠፈጥሁ! መሬቱ ሸሸኝ። ሽጉው ወዳለው ገደል ልወድቅ

ሆነ።

በድንጋጤ በእጄ የምይዘው ነገር ፈለግሁ! እንደ ምንም ብዬ ድንጋዩን ጨበጥሁ! ቀደም ሲል አልፈው ወደ መጣሁት ሽጉው ያለ ገደል በፍጥነት ተንሸራተትሁ። የአምስት ፎቶች ያህል ጥልቀት እንዳለው አውቃለሁ። እግሪን የማሳርፍበት ቦታ ብልልግም ወደታች መንሸራተቱ አልቀረም።

በመጨረሻዋ ሰዓት ምድር ሰማዩ ሲገለበጥብኝ ላሪ ደርሶ ከነልብሴ ጨምድዶ ያዘኝ። እግሪ የሚቆነጥጠው ስፍራ ሲፈልግ አጥብቆ እንደ ያዘኝ ነበር። ለጥቂት ደቂቃዎች የምሰማው ቁርጥ ቁርጥ የሚለውን ትንፋሼንና ትር ትር የሚለውን ልቤን ነበር።

እንደምንም ብዬ እግሪን የማቆምበት ስፍራ አገኘሁ። እግሪን ደህና ቦታ ካሳረፍኩ በኋላ መቀበሪያዬ ሊሆን የነበረውን ገደል ተመለከትሁ።

ላሪ ሕይወቴን አዳነ። ለረጅም ደቂቃ አየር እየሳብን ተቀመጥን! ሁለታችንም ሞቼ እንደነበር ተገነዝብን! እኔ በተለይ ሚች እንደነበርኩ ተረዳሁ። ምን እያደረግን እንደሆነ ቆም ብለን እንድናስብ አደረገን። አሁን ፀሐይዋ ልትወጣ ተቃርባለች። ከጥቂት ደቂቃ በኋላ በብርሃን ተራራውን መውጣት እንቀጥላለን። እግራችን ከበደን። የምንጠጣው ምንም ነገር የለንም! ገና በመቶ ሜትሮች የሚቆጠር አቀበት ከፊት ለፊታችን አለ። ላሪን ተመለከትሁት! ሁለታችንም ያከተመልን እንደሆነ ተረዳን። ወደ ዋሻው ለመድረስ አልቻልንም። ከጥቂት ደቂቃ በፊት በፍርሃት ተውጦ የነበረው ልቤ አሁን ደግሞ በተስፋ መቁረጥ ተዋጠ።

ሕይወታችንን ካተረፍን በኋላ ተራራውን መወረድ

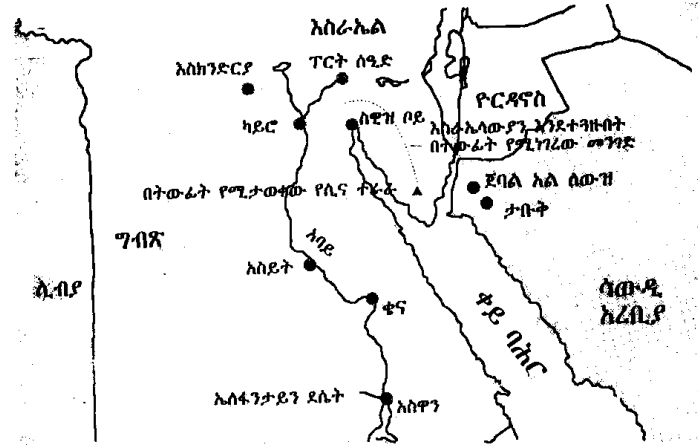
ጀመርን። ልናደርግ ያቀድነውን ነገር ፈጽመናል። ባነሣናቸው ፎቶግራፍች ደስ ተሰኝተናል። መጻጸቱን ተውኩና ደስ መሰኘት ጀመርሁ።

በዚህ ሁኔታ ውስጥ እንደገና ተሳታፊ በመሆኔ ደስታ ተሰማኝ። ወደታች ለመውረድ ብዙ ጊዜ አልፈጀብኝም በአጥሩ አጠገብ በደህና ለመውጣት የሚያችለን የተደበቀ መንገድ አገኘን። ጥቂት አረፍ ካልን በኋላ ሽለቆውን አቋርጠን ወደ መኪናችን ለመድረስ በጥንቃቄ ተጓዝን። የቤድዊን እረኞችና ጠባቂዎቹ በድንኳናቸው ውስጥ እንደ ተኙ በመድረሳችን ዕድለኞች ነበርን።

ወደ መኪናችን ስንደርስ በጥላስቲክ የታሸገውን ውሃ ከፍቼ አንደቀደቅሁት። ውሃው ከዚህ በፊቱ በተለየ ሁኔታ ጣፈጠኝ።

ላሪ ውሃውን በእጁ ፊቱና አንገቱ ላይ እየረጨ «ዳግመኛ ተልእኮአችንን ፈጸምን» አለ።

«አዎን ዳግመኛ ተልእኮአችንን ፈጸምን» አልኩት በረጅሙ እየተነፈስሁ። ወደ ተራራው ተመለከትሁና ተራራውን ተሰናበትኩት። አሁን የመሄጃችን ጊዜ ነው።

ምዕራፍ ዐሥር ሐኪም በቤቱ አለ

ዕቃችንን እመኪናው ላይ ከወረወርንና ጥቂት ነገሮችን ከቀማመስን በኋላ የዛለውን ሰውነታችንን እመኪናው ላይ አሳረፍን።

ከተራራው ተነሥተን ጉዞ እንደቀጠልን ላሪ አንድ ድንቅ ሐሳብ አነሣ። የፀአቱን መንገድ ከግብጽ ጀምረን እስከ ሲና ጫፍ ድረስ ተጓዝን። እስራኤላውያን ቀይ ባሕርን ከተሻገሩበት ስፍራ ጀምረን እስከ ማራ ውሃ ከዚያም እስከ ሰባ የዘንባባ ዛፎችና የኤላም ዐሥራ ሁለት ምንጮች ድረስ ተጓዝን። ይሁንና ሰባ የዘንባባ ዛፎች ከሚገኙበት ከአልባድ ጀምረን ሃያ ስምንት ኪሎ ሜትር በሚርቀውና ወደ ጃባል አል ሳውዝ በሚወስደው መንገድ አልተጓዝንም። እንደ ላሪ አባባል ከሆነ ከሙሴ ዘመን በኋላ የፀአቱን መንገድ በመሉ

በመገንዘብ የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ያደርገናል።

«ለምን አናደርገውም?» አልኩት ፈገግ እያልሁ፤ ብርቱና ቁርጠኛ ሰው በመሆኑ እጅግ ተገረምሁ። ጽናቱ ለሌሎችም ይፈርፋል። አሁን ግን እምቢ ልለው አልፈለግሁም።

ጉዞ ጀምረን ሃያ ደቂቃ ያህል እንደነዳን መንገዱ ጠፋብን። ጉዞ ከጀመርን ግማሽ ሰዓት በማይሞላ ጊዜ ውስጥ ጠመዝማዛው መንገድ ግራ አጋባን። ሙሴ በዚህ ምድረ በዳ ውስጥ የሚመራው አንድ ነገር ነበረው፤ እኛ ግን ምንም አልነበረንም። የፀሐቱን ታሪክ እንደሚነግረን ግራ በሚያጋባው ምድረ በዳ ውስጥ የእሳት ዓምድ እና የደመና ዓምድ ሙሴንና እስራኤላውያንን ይመራቸው ነበር። እንዲህ ዐይነቱ ተአምር በደስታ የሚቀበሉት ነው።

እኛ ግን በእሳቱ ዓምድ ሳይሆን በራሳችን ተፈጥሯዊ ዕውቀት እንመራ ነበር፤ ይህም ለብዙ ችግር አጋልጦናል። ከነበሩን አማራጮች ሁሉ ሁል ጊዜ እንመርጥ የነበረው የተሳሳተውን ነበር። አንድ የተሳሳተ ሽለቆ ወደ ሌላ የተሳሳተ ሽለቆ ይወስደን ነበር። በዚህ ጊዜ ነው አንድ ቤድዌን እመኪናው ላይ ተቀምጦ ያገኘነውና እርዳታውን የጠየቀነው። አንድ ሰዓት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ራሳችንን እስር ቤት አገኘነው።

ምርኮኛ ሆንን።

እስር ቤት ሆነን ጊዜው ቀስ እያለ አለፈ። ስጋጃ ብቻ የተነጠፈበት ሲሚንቶ ወለል ላይ ስለተቀመጥን ወገቤን ያመኝ ጀመር። ሐሩሩ አሁንም ይለበልባል፤ የታጠቁ ሰዎች አሁንም ይጠብቁናል፤ እንትፍ እያሉ አይሁድ ይሉናል። ራቅ ብለው ከተቀመጡትና ላሪንና እኔን ትኩር ብለው ከሚመለከቱት ሁለት ልጆች ጋር ሲነጻጸር በጠባቂዎች ዐይን

ላይ የሚታየው ጥላቻ ግልጽ ነበር።

«ጋህዋ!» ዐይኑ ደም የለበሰው አጋች ይህን የአረቢኛ ቃል እየተናገረ ይጮሃል። ከዚህ በፊት ቃሉን ሲናገር ስለሰማሁት ሆዴን ቆረጠኝ።

«እንደገና ሌላ ችግር ገጠመን» አለ ላሪ። ሻካራ ንግግሩ ከእኔም ጋር ስለተመሳሰለ እኔም አቃስታለሁ።

በየዐሥራ አምስት ደቂቃው አዛዥ ይህን አጭር የአረቢኛ ቃል እየተናገረ ይጮሃል፤ አዛዥ ይህን ቃል በተናገረ ቁጥር ልጆቹ ዘለው ይነሡና በበሩ በኩል ይመለከታሉ። ልጆቹ የብረት ማንቆርቆሪያውን በመቆንጠጫ ይዘው ዘንበል ያደርጉና ከማንቆርቆሪያው ውስጥ እንደ ኮምጣጤ የመሰለ ፈላሽ ከብር በተሠሩት ሁለት ሲኒዎች ውስጥ ይቀዳሉ።

«ይህን ዳግመኛ አላደርገውም» በማለት ለላሪ አጉተመተምሁ። ያለ ፍላጎቴ ብዙ ጠጥቻለሁ። ማዕበል የባሕር ዳርቻን እንደሚገርፍ ሁሉ የክፍሉም ሽታ ክፉኛ አጥወለወለኝ። ኮምጣጤውን ብጣጣ ነገሬን ያባብስብኛል።

ለውነታችን መቀቱን ለመቋቋም ላብ ያመነጫል፤ የምንተካው ፈላሽ ግን አልነበረም። የጣጣው ጥቂት ፈላሽ ከለውነታችን የሚወጣውን ፈላሽ ለመተካት በቂ አይደለም። ብዥ የሚልብኝ ነገር የመጉዳታችን ምልክት ነበር።

ልጆቹ እኛን የጠቀሙን ይመስል ስኒዎቹን ይዘው ወደ እኛ መጡና ሰጡን። በመጀመሪያ የብር ስኒዎቹን ከዚያም ልጆቹን ተመለከትኳቸው። ልጆቹ በስኒ የሰጡን መጠጥ የቤድዌኖች ቡና ሲሆን፤ የሚዘጋጀውም ከተቀቀለ የቡና ፍሬና ካርዳምን ከሚባል ፍሬ ነው፤ እነርሱ «ጋህዋ» ይሉታል። ቡናው ካላነቃን የሚሰነፍጠው ሽታ ያነቃናል።

«እምቢ ብንል የሚገድሉን ይመስልሃል?» አልኩት። ላሪ

አንገቱን በአወንታ ነቀነቀ። «ሊገድሉን ይችላሉ» አለ።

እጅን አነሣሁና ራሴን ነቀነቅሁ። ያን ጤና የሚጉዳ መርዝ የምጠጣበት ምንም ምክንያት የለም። አንደኛው ልጅ በነገሩ አዝናና ራሱን አቅርቅሮ ወደ ጀበናው ተመለሰና ስኒውን አጋባው። ሌላኛውም ልጅ እንዲሁ አደረገ። ከዚያም ወደ ነበሩበት ስፍራ ሄደው እግራቸውን ደራርበው ተቀመጡ። ለልጆቹ በጣም አዘንሁ። ግብዣቸውን አልተቀበሉም። እንዳይቀየሙን በማለት ፈገግታዬንና ሰላምታዬን አሳየኳቸው። ተቀመጡና እነርሱም ፈገግታቸውን አሳዩን። እነዚህ ልጆች ሰው መጥላት ገና አልተማሩም፤ መስሊም ያልሆኑ ሰዎች በሚጠሩበት ስም አረመኔ ብለው ሊቆጥሩን አልፈለጉም። ልጆቹ ለምዕራባዊው ኅሊናዬ እንግዳ አስተያየታቸውን ገለጡ። እንደ ቀሚስ የሚመስለው የቤድዊኖች ልብስ የመነመነውን ሰውነታቸውን ውጦታል። አንደኛው ልጅ ዝገት የበላው አውቶማቲክ ጠመንጃ ይዟል፤ መሣሪያው ከልጁ ይረዝማል። መሣሪያውን በመያዙ የኩራት መንፈስ ይታይበታል፤ አንድ የአረብ ተዋጊ ጃግንነቱን የሚገልጽበት ነው።

ትኩረቴን ወደ አዛዥ መለስሁ። አዛዥ ሙሉ ወታደራዊ ልብስ ለብሏል፤ ምናልባት ሰፊውን የሳዑዲ ምድረ በዳ እንዲጠበቅ የተመደበ ሰው ሳይሆን አይቀርም። የምድረ በዳው አባራ ዐይኑ ውስጥ ገብቷል መሰለኝ ደም የለበሰውን ዐይኑን ያሻል። የቀረበልንን ነገር እንዳልጠጣን ሲረዳ ይበልጥ ቆጠቆጠው። በዚያ አስከፊ ሐሩር ውስጥ የሆነ ነገር መጠጣት እንዳለብን ያውቃል። ከሰውነታችን ፈሳሽ ይወጣ ስለ ነበር ሁኔታችን ያሳሰበው መሰለ። እዚህ ምድረ በዳ ውስጥ ምን እንደምንሠራ ሊጠይቀን ስለሚያስብ በሕይወት መቆየታችንን ሳይፈልገው አልቀረም። የእርሱ ሰዎች በእኛ ላይ መትፋታቸውና አይሁድ እያሉ መጥራታቸው

የሚያስፈራ ጉዳይ ነበር። ብዙ አረቦች አይሁድን በእጅጉ ይጠላሉ፤ ይህ ጥላቻ ከልጅነታቸው ጀምሮ ያደገባቸው ጥላቻ ነው። እነዚህ ሰዎች ብዙ አይሁዶች በሞቱ ቁጥር ደስታውን አይችሉትም። አገሩን ሊሰልሉ የመጡ አይሁዶች ናቸው ብለው ቢያስቡ ኖሮ ብርቱ ችግር ይገጥመን ነበር።

አዛዥ የታመመውን እጁን ወደ ፊቱ አነሣና ከቀረበልኝ መጠጥ እንድደግም ሐሳብ አቀረበልኝ። «ጋህዋ» ሲል አዘዘ።

ወደ ተቀቀለው ቡና ተመለከትሁና ራሴን በአሁኑ ነቀነቅሁ፤ ላሪም ተቃውሞውን ገለጸ፤ ሁለታችንም ፈሳሽ ነገር በእጅጉ ቢያስፈልገንም ይህን «ጋህዋ» ልንጠጣ አልቻልንም።

አዛዥ ከፊት ለፊታችን ወደሚታየው ግመል ራመድ አለና ቆመ። እጁን ወደ ሽሚዝ ኢሱ ከተተና ተምር አወጣ፤ ከዚያም በእጁ አድቦለበለ። ለምን እምቢ እንዳልን ለማወቅ የፈለገ ይመስል አተኩሮ ተመለተኩን። ተምሩን እንዳለ አፋ ውስጥ ጨመረና ከነልጣጩ በላው። ወቅቱ በጋ ነበር፤ ተምር በሳዑዲ አረቢያ ምርጥ መብል ነው፤ በተለይ ወደ ቢጫነት የተለወጠው ተምር ግሩም መብል ነው። ከዚያም ሁኔታችንን የተረዳ ይመስል ከፊት ለፊታችን መጥቶ ቆመ። ያልጠጣነው መጠጣት ስላልፈለገን አልነበረም፤ ይልቁንም ያንን ጉምዛዛ «ጋህዋ» መጠጣት አልፈለገንም። ወደ አንደኛው ግድግዳ ጠጋ አለና ከግመል ቆዳ የተሠራ ቦርሳ አወረደ፤ በረሽኞች ውሃ ለመያዣ የሚጠቀሙበት ስልቻ ነው።

አዛዥ ሲጣራ ከልጆቹ አንዱ ትንሽ ብርጭቆ አቀበለው። አዛዥ ከቆዳ የተሠራውን ስልቻ ፈታና የደፈረሰ ውሃ እብርጭቆው ውስጥ ቀዳ። ከዚያም እንደጠጣ ብርጭቆውን ሰጠኝ። ብርጭቆውን ወደ ላይ አነሣሁና በበሩ በኩል በሚገባው ብርሃን ተመለከትሁት። የደፈረሰውን ውሃ ውስጥ

የግመል ጠጉሮች ይንሳፈሩሉ። ምሳሌ ክው ብሎ ደርቋል፤ እናም ትንፋሼን ዋጥ አደረግሁና እንዳለ ጨለጥኩት፤ ከአፈ ጠጉሮችን እንትፍ እያልሁ ማስወጣት ቢኖርብኝም፤ ውሃው ግን እንደምንም ሊጠጣ የሚችል ነበር። ውሃው ጉምዛዛና ኩምጣጣ ነበር።

ለጊዜው ጥማችን ረካ፤ አዛዥም ክፍሉን ጥሎ ወጣ፤ በአዛዥ መሄድ ደስ አለኝ። ፊቴን መለስኩና በስንጥቁ በኩል ወደ ውጭ ተመለከትሁ። የሚያቃጥል ነፋስ በጠቆረው አሸዋ ላይ ይነፍሳል። ልቤ ፈለሰ። አምልጦ የመጥፋት ሐሳብ አደረብን፤ ሆኖም እንዲህ ዐይነቱ ሐሳብ ዋጋቢስ ነበር። ለማምለጥ ብንችል እንኳ መቀቱ፤ ጥማቱና ድካሙ ይገድለናል፤ ይህም ለምድረ በዳው ጥንብ አንሣ ሲላይ መሆን ነው።

መሬቱ በቅዠት ውስጥ እንዳለ ሰው ይገለባበጥብኝና ይደበዝዝብኝ ነበር። ስፍራው ፍጹም የሲኦል ሕልም ይመስላል።

እግሬን አቃጠለኝ። ወደታች ስመለከት አንድ ጉንዳን እግሬን ይበላኛል። በደንብ ስመለከት ብቻውን አልነበረም። የተቀመጥንበት ስጋጃ በጉንዳን ተወራል። ቀያዮቹ ነፍሳት የቀኑን መቀት እንድንረሳው አደረጉ፤ ሆኖም ፀሐይዋ ልትጠልቅ ባለችበት ሰዓት ከያሉበት በብዛት ወጡ። ሁለመናችንን ወረሩት። ጉንዳኖቹን ለማባረር እጆን ሳነሣ አንደኛው ጠባቂ ወደ ተቀመጥንበት ተስፈንጥሮ ጠመንጃውን ግንባራ ላይ ደገነው። አጋቹ ራሱን ነቀነቀና እንደ መሳቅ አለ። እነዚህ ጉንዳኖች በየብብታችን ሥር እየገቡ ሲጠቀጥቁን ዝም ማለት ነበረብን። ማድረግ የምችለው አጋቹ ዘወር ሲል የበሉኝን ቦታ ማክክ ብቻ ነበር።

ላሪ የጉንዳኖቹ ነገር ጉዳይ አልሰጠውም። እንዲያውም

ላሪ በምድረ በዳ እስር ቤት መወርወሩ ምንም አልመሰለውም። ለእርሱ ጽናቱን የሚገዳደር አንድ ፈተና ነበር። ብርቱ ጽናቱና ቁርጠኛነቱ ነው ገና በወጣትነቱ የናጠጠ ሀብታም ያደረገው። ለዚህ ሁሉ ችግር የዳረገን ያ ቁርጠኛነት ነበር።

አዛዥ የት እንዳለ አናውቅም፤ የመኪናችን ጉዳይ ያሳስበን ጀመር። እስከ አሁን ድረስ ዘቦቹ መኪናችንን እየተፈሹ ነው። መኪናችንን ሲፈትሹ እንደ ሰላይ የሚያስቆጥረን የሌሊት መመልከቻ መነጽር፤ የሳተላይት ፎቶግራፍ፤ የብረት መመርመሪያ መሣሪያና ሌሎችም ሰነዶች ማግኘት ይችሉ ነበር። ሆኖም የምድረ በዳው ዘቦች በመኪናችን ውስጥ የያዝናቸውን ዕቃዎች ከቁብ አልቆጠሯቸውም። ይህ ተአምር ነበር። እዚህ የመጣነው ለወታደራዊ ስለላ አይደለም፤ ሆኖም ዘቦቻችን ይህን አያምኑም።

መጽሐፍ ቅዱስ የምድያም ምድር በማለት ወደሚጠራው ወደዚህ ጥንታዊ ስፍራ ያመጣን ስለላ ሳይሆን በኅሊናችን ውስጥ ዕረፍት አልሰጥ ያለን ሌላ ጉዳይ ነው። ንጽሕናዬን እንደገና ጠየቅሁ። በዚህ መቀቱ በሚያስጨንቅ፤ በሚከረፋና በጉንዳን በተወረረ እስር ቤት ውስጥ መጣሌ የሚስቱንና የልጆቼን ዐይን ለማየት እንድናፍቅ አደረገኝ።

ተስፋ መቁረጤ እየበረታ መጣ። ጠባቂዎቹ ለሰዓታት ያህል ከተመለከቱን በኋላ ይበላጩና እርስ በርሳቸው ይከራከሩ ጀመር። ጊዜው እንዲያልፍላቸው ጥይት እጠመንጃቸው ውስጥ እየጨመሩ አፈ መቱን ግንባራችን ላይ ይደነግጉ ነበር።

አጋቾቻችን ቃታውን ሲሰቡ ትንፋሼን ያዝ አድርግ ነበር።

ቀለሁ ከጠመንጃው እየወጣ ወደቀ።

ቀለሁ መሬት ላይ ሲወድቅ ላለመሸማቀቅ ሞከርሁ፤ ምክንያቱም ቢያንስ ለአሁኑ ባዶ ጥይት እጠመንጃው ላይ እንደሚጨምሩ ተረዳሁ። ፍርሃቴን ለመደበቅ ሞከርሁ፤ ሆኖም ፖሊስ ሆኜ በሠራሁባቸው ዓመታት ግምባር ላይ የተደገነ መሣሪያ አለቃቂ ጉዳት ሲያደርስ ተመልክቻለሁ። ሁልጊዜ መሣሪያዬን በጥንቃቄ እይዝ ነበር።

ጠባቂዎቼ እስረኞቹን ለማስፈራራት የሚጫወቱትን ነገር ሲጨርሱ፤ በተበሳጩ፤ በደክመና በፍርሃት በተዋጠ ስሜት ወደ ግድግዳው ደገፍ አልሁ። ልቤ ሹሮፕ ወደ አንጉሌ ይረጭ ይመስል ራሴን አዞረኝ። የሚጠብቀንን ነገር እያሰብሁ በሐሳብ ነጉድሁ። ቀኑን ሙሉ ሙቀት ሲቀቅለን፤ ዘቦቹ ሲሳለቁብን፤ ጉምዛዛ ቡና ሲያጠጡንና ጉንዳኖች ሲቦጠቡጡን ውሰናል። አሁን አንድ ሌላ ነገር ማድረግ አለብኝ፤ ግን ምን? ላስብ የምችለውን ሁሉ አሰብሁ፤ ሆኖም አንዱም አሳብ የሚያዋጣ አልነበረም። ወደ ላሪ ዘወር አልኩና ሁኔታውን ተመለከትኩት። አንድ ቃል አልተነፈሰም፤ ሆኖም አንድ ሐሳብ እንዳለው አውቃለሁ፤ መልካም ይሁን ወይም አይሁን ግን ምንም የማውቀው ነገር የለም።

ላሪም የቃላት ዘለፋ ደርሶበታል። ጠባቂዎቼ አንድ የሆነ ጉዳት ሲያደርሱብን ያሰቡ ይመስላል። ላሪ ወደ እኔ ጠጋ አለና «ሊገድሉን ያሰቡ ይመስለኛል፤ አንድ የሆነ ነገር ማድረግ አለብን፤ ይህንንም ፈጥነን ማድረግ አለብን» አለኝ።

«ያሰብከው ነገር አለ?» አልኩት።

ዝም አለና እኔን ተመለከተኝ፤ ጠባቂዎቼንም ተመለከታቸው። «ዶክተር ምሰል» አለኝ።

«ምን? ዶክተር የምመስለው እንዴት ነው?»

ላሪ እኛን አንስቶ ወደ እኔ እያመለከተ «ዶክተር። እርሱ

ዶክተር ነው» አለ ድምፁን ከፍ አድርጎ።

ድፍረቱ ይሁን ወይም ያመጣው አስደናቂ ሐሳብ ብቻ ምን እንዳስደነገጠኝ አላውቅም።

ከፍሉ እረጭ አለ። ጠባቂዎቼ በሙሉ ወደ እኔ ተመለከቱ። አዛዥ ከሄደበት ተመልሶ መጣ፤ ወደ እኔ እየተመለከተ «ዶክተር?» አለ ሽጉጡን እየደባበለ።

በጠባቂዎቼ መካከል ሰንጥቆ አለፈና በቀጥታ ወደ እኔ መጣ፤ ከዚያም ጉንበስ አለና ጢማም ፊቱን ወደ እኔ አስጠጋው። እኛን ሲያነሣ የሚደርስብንን ሁሉ ለመቀበል ተበራታሁ። እርሱ ግን ወደ አበጠውና ወደ ቀላው ዐይኑ አመለከተ። የዐይኑን ቆብ ወደ ላይ ከተፈው፤ ዐይኖቹ ደም ለብሰው ሞጭሙጨዋል። አሸዋ በዐይኑ ቆብ ሥር ስለተከመረ፤ ዐይኑ አለወትሮው ቀልቷል። ሁኔታውን ይከታተሉ የነበሩት ጠባቂዎች ጠመንጃውን አስቀመጡ።

ላሪን ጨምሮ ሁሉም ዶክተሩ የሚያደርገውን ነገር ለማየት ተጠባበቁ። ለደቂቃዎች ደንዝዢ ቀረሁ። አዛዥ ወደ ዐይኑ እያመለከተ «ዶክተር» እያለ ይጣራል፤ ይህን ያደረገው የሚለውን ተረድቼ እንደሆን ለማወቅ ነበር።

ወደ ላሪ ዘወር አልኩና «ምን ላድርግ?» አልኩት። ላሪ ምንም እንዳልተፈጠረ አድርጎ አስመለለ። «ምን ማድረግ እንዳለብህ አላውቅም። ዶክተሩ አንተ ነህ» አለኝ ይስቃል ብዬ ጠበቅሁት፤ ሌላም ነገር ቢሆን የሚያደርገው እንዲህ ነው።

በነገሩ ተስማማሁ። «እመኪናው ውስጥ የጢም መላጫ ዕቃዎቹን አፈልጋለሁ» አልኳቸው።

ላሪ ወዴት እንደምሄድ ስላወቀ ብድግ አለ። ከዚያም ወደ በሩና ወደ መኪናው መራመድ ጀመረ። «መድኃኒት!

መድኃኒት» ጠባቂው መሣሪያውን እፊቱ ላይ ደገነና ተቀመጥ አለው። ወደ መኪናው ሄጄ መድኃኒት እንዳመጣ አዛዥን ለመገኘት። እርሱም በጠባቂዎች ታጅቤ እንድሄድ ፈቀደልኝ። ከመኪናው ጎሳ የጢም መላጫ መሣሪያዎች የተቀመጡበትን ቦርሳ ይገዢ ተመለስሁ፤ አዛዥ ቆሞ ይጠባበቃል። ሕክምናው ያም ይሆን ወይስ ይህ አዲስ ሐኪም ዐይኔን ጉልጉሎ ያወጣው ይሆን እያለ ሳይጨነቅ አይቀርም።

ቦርሳዬ ውስጥ መፈለግ ጀመርሁ። አዛዥ ለበሽታው ሕክምና እስካደርግለት ድረስ በሰጋት ተወጥሯል። እባርሰው ውስጥ አንድ የዐይን መድኃኒት አገኘሁ። ወደ አዛዥ ተጠጋሁና ወደ ጎሳ ዘንበል እንዲል ጠየቅሁት፤ እርሱም እንደ ተባለው አደረገ። ግማሽ ጠርሙስ የሚሆን ውሃ ዐይኑ ውስጥ ረጨሁ። ውሃው ዐይኑ ሲገባ ዐይኑን አርገዝባለሁ። ከዚያም በረጅሙ ፈገግ አለ። መድኃኒቱ የደረቀውን ዐይኑን አለሰለሰው።

ከጥቂት ደቂቃዎች በጎሳ ጠባቂዎች ወደ አዛዥ ዐይን እያመለከቱ ተንጫፏል። ቀይ የነበረው ዐይኑ ነጭ ሆነ። ወሬው ተዛመተ፤ ወደዚህ ስፍራ የመጣሁ የመጀመሪያው «ዶክተር» ሳልሆን አልቀርም።

ጠባቂዎቹ ለሕክምና ተሰለፉ። በምድረ በዳው ውስጥ አንድም መድኃኒት ቤት የለም። የጥርስ ቡሩሽ እንኳ የላቸውም፤ ጥርሳቸውን የሚፍቁት እንጨት ቆርጠው ነው። ከተሰለፉት ጠባቂዎች መካከል የመጀመሪያው ብርቱ ሳል እንዳለበት ገለጸልኝ። ላሪ ምክር ሊሰጠው በጉዳዩ ገባ። ላሪ የሰውዬውን ሲጋራ ተመለከተና ራሱን ነቀነቀ። ጠባቂው ግንባሩን ቋጠረበት፤ ይህን ማድረጉ ትክክል ነበር፤ እንደ እውነቱ ከሆነ ሐኪሙ እኔ ነኝ!

ወደ ሲጋራው እያመለከትሁ ላሪ የተናገረው ነገር ትክክል መሆኑን አጸናሁ። ሰውየው አፋ ጆሮው እስኪደርስ ሳቀ፤ ላሪ ወደ ቦታው ሄዶ ተቀመጠ።

ወደ ሳዑዲ ለመምጣት ከመነሣታችን በፊት አንድ ጓደኛዬ መድኃኒት ሰጥቶኝ ነበር። ባልታሰበ ሁኔታ ውስጥ ሊያገለግሉ የሚችሉ በርካታ መድኃኒቶችን አሸክምኛል፤ ለሕመምና ለተመረዘ ቁስል የሚሆኑ መድኃኒቶች ይገዢ ነበር። ለእንቅልፍ የሚሆኑ ኪኒኖችም ተሰጥቶኝ ነበር። ይህ በጣም እንዳስብ አደረገኝ። የእንቅልፍ ኪኒን! ለእያንዳንዱ ጠባቂ አምስት የእንቅልፍ ኪኒን ሰጠኝቸው። አመሰግናለሁ አለና ሁሉንም ኪኒኖች ዋጣቸው፤ መራራውን መድኃኒት እንደ ከረሜላ በላው።

ላሪ ቅንድቡን አንስቶ ፈገግ አለ። «ግሩም ዕቅድ!»

አዛዥን ጨምሮ ጠባቂዎቹ በሙሉ ኪኒን ለመውሰድ ተሻሙ። በሃያ ደቂቃ ውስጥ ኪኒኑ መሥራት ጀመረ። አንዳንዶቹ ቤድዊኖች ተቀነጥንጠው ተንጉላጁ። አንዳንዶቹ አዛዥ ሌሎች ጋደም የሚሉበት ስፍራ ፈለጉ። አዛዥ የግመሉን ኮርቻ እመራቱ ላይ አደረገና ተንተርሶት ተኛ። ሁለት ሌሎች ጠባቂዎች ደግሞ ግድግዳውን ተጠግተው አንቀላፉ።

ውጭውን ከሚጠብቀው ሰው በስተቀር ሁሉም ተኙ። ለራሱ እያጉተመተመ ጓደኞቹን በመጨነቅ ሊቀሰቅሳቸው ፈለገ። ማንም ሰው ሊነቃ አልቻለም፤ ነገሩ ጥርጣሬ ፈጠረበት። ሽጉጡን አውጥቶ እያወዛወዘ ያስፈራራን ጀመር።

ላሪና እኔ ለማምለጥ ያለን ዕድል ይህ ብቻ እንደሆነ ተገነዘብን። ትንሽ ከቆየን ሌሎቹ ስለሚነቁ ከዚህ የባለ ችግር ውስጥ እንደምንገባ ተረዳን። በሕይወት አንተርፍም።

ጠባቂውን እያግባባን ቀስ ብለን ካልሲያችንን ጫማችን አደረግን። ከዚያም ሳቅ አልንና ሰላማዊ በመምሰል ከእስር ቤት ወጥተን ወደ መኪናችን አመራን። ጠባቂው የሚያደርገውን ነገር ተወና ሽጉጡን እያወዛወዘ ተከተለን። ተረጋግተን ቆምንና በትሕትና ሰላም አልነው። ከሁኔታው የወጣትነት ፍርሃት አስተዋልሁ፤ መሣሪያም ተኩሶ የሚያውቅ አይመስልም።

ወደ መኪናችን ስንገሠግሥ ትንፋሼን አምቂው ነበር፤ የመኪናውን በር ከፈትሁ፤ ተቀመጥሁ፤ ሞተሩን አስነሣሁና ነጻጅ ሰጠሁ። ላሪ ከጎኔ ተቀመጠ። ተፈትልክን ልንሄድ ስንል ወጣቱ ዘበኛ ነብር ሆነብን። ዘበኛው በጣም ጮሽና ከመኪናችን ፊት ለፊት ቆመ፤ ሽጉጡን ላሪ ግንባር ላይ ደገነ። ሁለታችንንም ይመታናል ብዬ ፈራሁ።

ከመተኩስ ይልቅ በሽጉጡ እንዳንቀሳቀስ አዘዘን። በአቅራቢያው የሚገኙትን ወታደሮች ተጣራ፤ አንድ አረንጓዴ የወታደር መኪና ከእኛ ብዙም ሳይርቅ ቆሟል። ጠባቂው በእጁ እያመለከተና በአረቢኛ ቋንቋ እየተናገረ እንድንከተለው አደረገ። ፍሪሲዮኑን ለቀቀና መኪናውን ወደ ፊት አስፈነጠረው። እመድ የነፋብትን የወገኒ አዛዥ እየተከተልን ወደ ታዩቅ አቀናን።

በታቡቅ ለምድረ በዳው ጉዞ የሚሆነንን ምግብ በመግዛት ላይ ሳለን፤ ሁለት አሜሪካኖች መጽሐፍ ቅዱስን ሲሰብኩ ተገኝተው በታቡቅ እስር ቤት ውስጥ እንደተወረወሩ አንድ መስለም ነጋዴ አጫውቶኛል። እንዲሁም አንዲት የዐሥራ ስምንት ዓመት አሜሪካዊት ሴት ኮኬን ወደ ሳዑዲ አረቢያ በድብቅ ስታስገባ ተይዛ አንገቷ እንደተቆረጠ ሰምቻለሁ።

ከፊት ለፊታችን የሚርጠው የጭነት መኪና የሚያሰነው አባራ መንገዱን እንዳላይ አደረገች። ስለዚህ ፍጥነቱን ቀንሼ

እከተለው ጀመር፤ ጠባቂው ድንገት መኪናውን አቆመው። እስሩ ሄጀ ልወተፍ ምንም አልቀረኝም። ከመኪናው ዘሉ ወረደና ወደጎሳው መጥቶ ሽጉጡን እኔ ላይ ደገነው። ከዚያም እየጮሽና እየተቁነጠነጠ ሽጉጡን ወደ ፍጥነት መቆጣጠሪያው አመለከተ « ፈጠን በል ! ፈጠን በል ! » አለኝ።መልእክቱ ግለጽ ነበር።

በንይለኛ ፍጥነት አሸማውንና ሽለቋማውን ምድር እያቋረጥን ወጣን። የላሪ ፊትና ፀጉር ቀይ አባራ ለብሏል። ጥርሱ ሳይቀር ከሚተነፍሰው አባራ የተነሣ ቡናማ መሰሏል። እኔም እንደዚሁ እንደሆንኩ እርግጠኛ ነበርኩ።

ላሪ ወደ እኔ እየተመለከተ «መኪናችን ላይ የጫንነውን ዕቃ ማስወገድ ይኖርብናል። እንደማንፈልጋቸው ያሳያል» አለኝ።

«እንዴት?»

«ለአሁን ብቻ ፍጥነትህን ቀንስ፤የረጋ ውሃ ቅቤ ይወጣል» አለኝ።

«ተግባባን?» አለ።

በእኔና በጭነት መኪናው መካከል የተወሰነ ርቀት እስኪፈጠር ድረስ ፍጥነቱን ቀንሼ ነዳሁ። የምናደርገውን ነገር እንዲሸፍንልን በማለት መኪናችንን በአባራው ተገንሁ።

«የምናደርገውን ነገር የሚያይ አይመስለኝም» አልኩት። « ፍጠን ! ፍጠን ! ሰዓት የለንም»።

በዚያ ኮረኮንች በበዛበት መንገድ ላይ በሰዓት ዘጠና ኪሎ ሜትር እየበረርን መሄድ ነበረብን። ላሪ እግሩን በመስኮቱ በኩል አወጣና እንደምንም ብሎ ዕቃ መጫኛው ላይ አረፈ። ላሪ ጊዜ ሳያጠፋ እጁ የገባውን ዕቃ ሁሉ እያነሣ ጣለ፤

መረጃ ሊሆናቸው የሚችለውን ነገሮች ማለትም ፊልም፣ የሌሊት መመልከቻ መነጽር፣ የሳተላይት ፎቶግራፍ፣ የጃልባ አል ላውዝን መልክዐ ምድራዊ አቀማመጥ የሚያሳይ ካርታ እንዲሁ ከምፖሳችንና የሙቀት መለኪያ መሳሪያችንን ሁሉ ጣለ። አያነሣ የሚጥላቸውን ነገሮች ሳስብ አመመኝ።

ላሪ በዕቃ መጫኛው ላይ የያዝናቸውን ነገሮች አንድም ሳይቀር ጣላቸው። ጉንበስ አልኩና በሩን ከፈትኩትለት፤ ላሪ እግሩን አስቀደመና ወደ መኪናው ውስጥ ገባ፤ ሰውነቱ ተጋግጧል።

« ሌላ ልታደርገው የሚገባህ ሥራ አለ» አልኩት « አየር ማስገቢያውን ንቀልና ፊልሙን እዚያ ውስጥ ደብቀው»

« ምን? ለምን?»

«የምልህን አድርግ፤ ብቻ እመነኝ» ሽጉጥ የያዘው ጠባቂ እንደ ልማዱ እንዳይጮህብን በእኛና በጭነት መካከል ያለውን ርቀት አጠበብኩ። ላሪ አየር ማስገቢያውን ነቀለው «ቦርሳህን ከፈትና ካልሲህን አውጣ ጥቁር ካልሲ ቢሆን ይመረጣል» አልኩት።

እንዳልኩት አደረገ፤ ሆኖም ያልኩትን ያደረገው ሁኔታዬን ከተመለከተ በኋላ ነበር።

« አሁን ደግሞ ምን ቀረህ?» ሲል ጠየቀኝ።

« ፊልሙን ካልሲዎቹ ውስጥ ጨምርና የነቀልኩውን ግጥም እቦታው መልሰው» አልኩት።

ያልኩትን እንዲሁ አደረገ። የነቀለውን የአየር ማስገቢያ እቦታው ከመለስ በኋላ ወደ ኋላው ለጠጥ አለ። «ካልሲው ምንም አይታይም፤ እዚህ እንዳለ ባለውት ኖሮ... »

«ልታየው አትችልም ነበር» በማለት የጀመረውን ዐረፍተ ነገር ጨረስኩለት።

«አደንዛዥ እፅ በድብቅ የሚያስገቡ ሰዎች የሚጠቀሙበት ዘዴ ነው። ፓሊስ ሳለሁ እንዲህ ያሉ ነገሮች ገጥመውኛል» አልኩት ።

ፊልሙን በዚህ ዐይነት ለመደብቅ በመቻላችን ደስ ቢያስኘኝም፤ ከኋላችን የጣልናቸው ነገሮች ልቤን በጣም ሰበሩት። እንደዚያ ስንት አደጋ ተጋፍጠን ያገኘናቸው ነገሮች ምንም እንደማይጠቅሙ ተቆጥረው ተወረወሩ። ማንም ሰው ሊያያቸው አይችልም ።

ትንሽ ጊዜ ቢኖረን ኖሮ ብዙ ፊልሞች በደበቅን ነበር፤ በዚያች አጭር ጊዜ ውስጥ አንድ ጥቅል ፊልም መደበቅ መቻላችን በቂ ነው። አሁን በገሊናችን የሚጉላላ አንድ ሐሳብ አለ፤ ከዚህ ችግር ውስጥ በሰላም የምንወጣው እንዴት ነው።

ታቡቅ ደረስን፤ ጠባቂው መኪናውን በአንድ መስቀለኛ መንገድ ላይ አቆመው፤ ከፊት ለፊቱ አጥሩ ከፍ ብሎ የተሠራ፤ በባለሾህ ሽቦ የታጠረና የመጠበቂያ ማማ ያሉት እስር ቤት ይታያል። ሆኖ ሲላወስ ተሰማኝ። እስር ቤቱን ሳይ መላው ሰውነቴ ቀዘቀዘ።

የጭነት መኪናው እምልክቱ አጠገብ ሲቆም ምራቂን ዋጥሁ፤ ጉሮሮዬ ላይ የተለጠፈው አቧራ ወደታች በግድ እንዲወርድ አደረግሁ።

«ምን እንደሚደርስብን ታወቃለህ» አልኩት።

ላሪ ባለሾህ ሽቦውን እየተመለከተ አይዞህ አለኝ ።

ጠባቂው መኪናውን አስነሥቶ ከእስር ቤቱ አዞረና ወደ

ዋናው አውራ ጉዳና ሲወጣ ልቤ አረፈ። ወደ ፖሊስ ጣቢያ ሲወስደንም ዝግ ነበሩ። ፖሊሶቹ ሳይተኙ ወይም ጸሎት ላይ ሳይሆኑ አይቀርም።

ሁሉም ፖሊስ ጣቢያዎች ዝግ ነበሩ። ጠባቂው በየበሩ ቢያንኳኳም የሚከፍትለት አልነበረም። አንድ ፖሊስ ጣቢያ ዕድሜው ዐሥራ አራት ዓመት የሚሆን አንድ ልጅ በሩን ከተፈ፤ በአኳኋኑ ሁሉ ዋናው አዛዥ ይመስላል። ልጁ ወደ አንድ ማረፊያ እየመራ ወሰደን፤ ክፍሉ ጥቂት ትራሶችና በኮርኒሱ ላይ የተገጠመና በዞረ ቁጥር ድምፁ የሚረብሽ ነፋስ መስጫ አሉት። የአየር ማቀዝቀዣ የሚባል ነገር የለም፤ ሙቀቱ በምድረ በዳው እስር ቤት እንደነበረው ዐይነት አስከፊ ሙቀት ነበር።

ሌሎች በርካታ ፖሊሶች መጥተው የአጋቾችን ታሪክ መስማት ጀመሩ፤ በየመካከሉ አትኩረው ይመለከቱናል። ከብዙ ጊዜና ልመና በኋላ የምድረ በዳው ጠባቂ ስልክ እንደገደውል ፈቀደልን። ላሪ መኪና ወደ አከራየንና ወደ ሆቴል ስልክ ደውሎ ሁኔታውን ሁሉ ነገራቸው። የሆቴሉ ሥራ አስኪያጅ ሁሉም ወደ ሆቴሉ እንዲመጡና ቀዝቃዛ ነገር እንዲጠጡ ጋበዛቸው። የላሪ ትዕግስት እያለቀ ነው።

በፖሊሱና በሆቴሉ ሥራ አስኪያጅ መካከል የተደረገውን የስልክ ውይይት ስላላወቅን ምን እየሆነ እንዳለ ለመገመት ከባድ ሆነብን፤ ሆኖም አሁን ያለነው በታቡት ስህራ ሆቴል ሥራ አስኪያጅ ቢሮ ውስጥ ነው። የላሪ ትዕግሥቱ ያለቀው በዚህ ነው። ለሦስት ምሽት ከቤት ውጭ ነበርን፤ በጣም ርቦናል፤ በጣምም ደክሞናል። ጭንቀታችን ልንሸከመው ከምንችለው በላይ ሆነ፤ ላሪ ብው አለ። በመጀመሪያው ጉዟችን የተጠቀምንበትን ሐሰተኛ ደብዳቤ ከኪሉ አወጣና። እጠረጴዛው ላይ ወረወረው።

ዐይኔን ማመን አልቻልኩም። ይህን ሐሰተኛ ደብዳቤ ይዞ

የሚዞረው ለምንድን ነው? ለከፋ ችግር የሚዳርገን እርምጃ ነበር። ላሪ ደብዳቤው ነጻ እንደሚያወጣን ተስፋ አድርጓል።

ሐሰተኛው ደብዳቤ ከእንጨት በተሠራው ደብዳቤ ላይ ተዘረጋ። ሆዴ ተላወሰ፤ ልቤ ቱር አለ። ላሪ ምንም አልፈራም፤ ፈጥነው እንዲለቁን በብርቱ ተናገራቸው። በመሠረቱ የልዑሉ የተከበርን ተጋባዦች ነን። የሆቴሉ ሥራ አስኪያጅ ደብዳቤውን በአረቢኛ ጮክ ብሎ አነበበ።

የሆቴሉን ሥራ አስኪያጅ ጨምሮ ሁሉም ተገረሙ፤ ከፖሊሶቹ አንዱ ፓስፖርታችንን፤ ካሜራችንንና ቁልፋችንን እጠረጴዛው ላይ አስቀመጠና «ታሪካችሁን እናጣራለን» አለ።

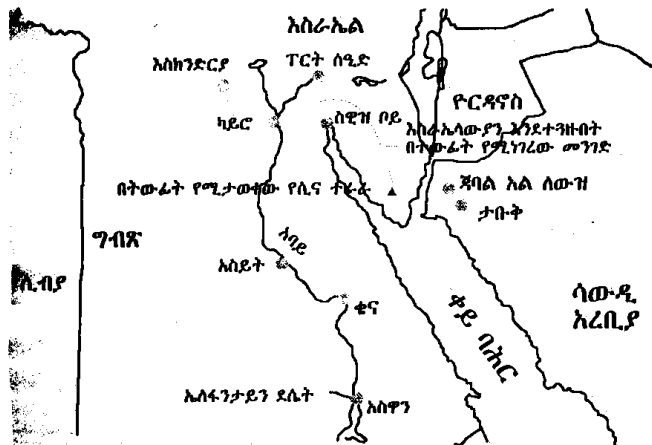
የሆቴሉ ሥራ አስኪያጅ የተባለውን ነገር ሲተረጉምልን ይሸማቀቅ ነበር።

ፖሊሱ በነጻ እስኪለቀን ድረስ ሆቴል እንድንቀመጥ አዘዘን። የቁም እስረኞች ሆንን፤ ፖሊሶቹም ተመልሰው ሄዱ።

እኛም ሄድን።

ከጥቂት ሰዓት በኋላ ወደ ንጉሥ ካህሊድ ዓለም አቀፍ አውሮፕላን ጣቢያ በሚወስደን አውሮፕላን ተሳፈርን። ሪያድ ካረፍን በኋላ በመጨረሻ ወደ ኒው ዮርክ ከተማ በሚወስደን አውሮፕላን ተሳፈርን።

አልም ያለ እንቅልፍ ሊወስደኝ ሲል በመጨረሻ አስብ የነበረው ዳግመኛ ቅዱሱን ምድር ለመርገጥ ስለመታደሌ ነበር። ጂም ሽርዊን ጨረቃ ላይ ሆኖ ከአጥናፍ እስከ አጥናፍ የተዘረጋውን የእግዚአብሔርን ሥራ ሲመለከት ምን ሊሰማው እንደሚችል አውቃለሁ። የፀእቱን ታሪክ የሚያሳዩና በምድያም አሸዋ ላይ ማንም ሳይነካቸው ለሦስት ሺህ ዓመት የቆሙትን ሐውልቶች ተመልክቻለሁ፤ አሁን አምኛለሁ፤ ሁሉንም አምኛለሁ።

ምዕራፍ ዐሥራ አንድ

የሲና ትዝታ

ለሚቀጥሉት ጥቂት ወራት ላሪና እኔ የተለመደውን ሕይወት መኖር ቀጠልን። እርሱ ወደ ንግዱና ወደ ሩጫው ተመለሰ፤ አንድ ጊዜ እንዲያውም በኒው ሜክሲኮ በሚገኝ ምድረ በዳና በአንድ ጥንታዊ የማዕድን ማውጫ ጉድጉድ የእስፔን ወርቅ ለመፈለግ ሄዶ እንደ ነበር ጭምጭምታ ሰምቼአለሁ። እኔ ደግሞ በጂም ሽርዊን ድርጅት ውስጥ ምክትል ፕሬዚዳንት እና ከወንድሜ ጋር ባቋቋምነው የቤቶች ሥራ ኩባንያ ውስጥ እሠራለሁ።

በዙም ሳይቆይ የቀን ተቀን ሕይወት በሳዑዲ ምድረ በዳ ውስጥ ያሳለፍነውን አጉል ደብዳቤ እያደበዘዘው መጣ። ሆኖም ከገሪ ዊሊያምስ ጋር ያሳለፍኩትን ጊዜ መቼም አልረሳውም።

እንደምን ያለ ታላቅ ሰው ነው! በላብ ሊጠመቅና መታት ሊል ይችላል፤ በቅጽበት ግን «ታዲያስ ቦብ ከዚያ ተረተር ባሻገር ምን ያለ ይመስልሃል?» ይለኛል። እልህ አስጨራሹን ጉዞ አንዲት እርምጃ ልራመድ እንደማልችል አውቀዋለሁ፤ ላሪ ግን እስከ አድማሱ ጥግ መገሥገሥ ይችላል፤ እኔም እርሱን ለመከተል ድፍረት አገኛለሁ።

በሚመጡት ዓመታት በአረቢያ ስለሚገኘው የሲና ተራራ ብዙ ነገሮችን እማራለሁ። ጃባል አል ላውዝ እውነተኛው የሲና ተራራ እንደሆነ የሚያስረዱ አሮጌ መጻሕፍት በአቅራቢያዬ በሚገኘው ዩኒቨርሲቲ ውስጥ በአንድ ሰዋራ ስፍራ ተሸጉጠው ማግኘቴ አስደናቂ አልነበረም።

ወደ ለሜሪካ እንደ ተመለስን ብዙም ሳይቆይ ላሪ አንድ ደብዳቤ በሲና ተራራ ጉዳዮች ላይ ስመ ጥር ከሆነ ሊቅ ደረሰው፤ ሰውየው አለን ኬርኬስላርግ የተባለ አይሁዳዊ ሲሆን እንዲህ በማለት ነበር የጻፈለት።

«የአንተን አስተያየት በተመለከተ መልካምና ሁነኛ መረጃ ይሆንሃል ብዬ እገምታለሁ። ከክርስቶስ ልደት በፊት በ250 ዓ.ዓ. የተጻፈ አንድ የአይሁድ ትውፊት እንደሚያወሳው ከሆነ የሲና ተራራ በጥንቷ ሚድያን አቅራቢያ ማለትም በአሁኗ አልባድ አካባቢ እንደሚገኝና ይህም ትልቁ ተራራ እንደሆነ ይናገራል። እንደ እኔ እምነት ከሆነ ይህ ተራራ ጃባል አል ላውዝ ነው። እኔ እስከማውቀው ድረስ በርካታ ሊቃውንት የሲና ተራራን የሚያያይዙት ከጃባል አል ላውዝ ጋር ነው።»

እንደ ዶ/ር ኬርኬስላርግ አባባል ከሆነ «የሲና ተራራ በደቡባዊው የሲና ባሕረ ሰላጤ እንደሚገኝ የሚያወሳው ትውፊት መነገር የጀመረው ከ350 ዓ.ም. ጀምሮ ነው።» ኬርኬስላርግ እንደ ጆሴፊስ የመሳሰሉ ጥንታውያን የአይሁድ

የታሪክ ሊቃውንትን በመጥቀስ እንዲረጋገጠው ከሆነ፤ እውነተኛው የሲና ተራራ የት እንደሚገኝ ስንነጋገር ሦስት ነገሮችን መንገዝብ አለብን፤ ተራራው የሚገኘው በስተሰሜን ምዕራብ አረቢያ መሆን አለበት፤ በአልባድ (በጥንታዊቷ ሚድያን) አቅራቢያ መሆን አለበት፤ በአካባቢው ከሚገኙ ተራሮች ሁሉ ትልቁ ተራራ መሆን አለበት።

በስተሰሜን አረቢያ የሚገኘው ትልቁ ተራራ የጃባል አል ላውዝ ተራራ እንደሆነ ግልጽ ነው። ከሲና ተራራ በስተቀር የዶ/ር ክርኬስላርግን መመዘኛ የሚያሟላ ሌላ ተራራ የለም።

የሲና ተራራ የሚገኘው በሳዑዲ አረቢያ ነው የሚለውን በተመለከተ በርካታ የዶክትሬት መመሪቂያ ማሟያ ጽሑፎች ከዶ/ር ቻክ ዊታከር ተልኮልኝ ተቀብያለሁ። እርሱ እንዳመለከተው ከሆነ «ይህ በሳዑዲ አረቢያ የሚገኘው የጃባል አል ላውዝ ተራራ የሲና /የኮራብ/ ተራራ ነው ቢባል ትክክል ነው»።

ባይብል ሪቪው በተሰኘ አንድ መጽሔት ላይ የሃርቫርድ ዩኒቨርሲቲው ሊቅ ዶ/ር ፍራንክ ሙር ክሮስ እንዲህ ይላሉ። «የሲና ተራራ ጃባል አል ላውዝ ነው ቢባል ትክክለኛ ግምት ነው»።

ከዚህም በተጨማሪ ሌሎች በርካታ ጥንታውያን የታሪክ ሊቃውንት ባተቱት መሠረት የሲና ተራራ የሚገኘው በአረቢያ እንደሆነ ወይም እውነተኛው የሲና ተራራ ጃባል አል ላውዝ እንደሆነ ተገንዝቤአለሁ። የእስክንድርያው ፋይሎ እንደሚለው (13 ዓ.ዓ.- 45 ዓ.ም.) «የእግዚአብሔር ተራራ በምድያም ምድር ራቅ ብሎ» እንደሚገኝ አመልክቷል። ሚዲያም (ሚድያን) የሚገኘው «ከቀይ ባሕር በስተ ምሥራቅ ወደ ሳራሴንስ ምድረ በዳ በሚወስደው አቅጣጫ» እንደሆነ አመልክቷል። ጆርም በበኩሉ (347-419 ዓ.ም.) የሲና ተራራ

«ከቀይ ባሕር በስተምሥራቅ በስተሰሜን ምዕራብ አረቢያ በሚድያን አቅራቢያ» እንደሚገኝ ተናግሯል። አይሁዳዊው የታሪክ ሊቅ ጆሴፊስ (37-100 ዓ.ም.) በሳዑዲ አረቢያ የሚገኘው ትልቁ ተራራ ማለትም ጃባል አል ላውዝ ተራራ እውነተኛው የሲና ተራራ እንደሆነ በግልጽ አመልክቷል።

እነዚህ መረጃዎች ጃባል አል ላውዝ እውነተኛው የሲና ተራራ ነው የሚለውን የእኔን አስተያየት ቢደግፉም፤ ሌላ ልብ ልንለው የሚገባ ነጥብ አለ። ወደ ስፍራው ሁለት ጊዜ ሄጃለሁ፤ ሁኔታውን ለማረጋገጥ ብዙ መከራና አደጋ ተጋፍጫለሁ፤ እነዚህ የተባሉት ነገሮች በሙሉ እውነተኛ እንደሆኑ ላረጋግጥላችሁ እወዳለሁ። በመጀመሪያ ጉዞዬ ወደ ተራራው ስወጣ በአንድ ወቅት እጅግ ቅዱስ በሆነው ተራራ ላይ በመቆሜ እጅግ ተግርሜ ነበር። ይህ ተራራ አሁንም ቅዱስ ተራራ ነው።

የተሰነጠቀው ዐለት

ጂም እና ፔኒ ካልድዌል የተባሉ ሁለት ባልና ሚስት ስለ ጃባል አል ላውዝ አስደናቂ ነገር ተናግረዋል። በ1991 ዓ.ም. በታኅሣሥ ወር መጀመሪያ ላይ (ከሳዑዲ አረቢያው ጀብዱ እንደተመለሰን) የባሕረ ሰላጤው ጦርነት ስለተፈጸመ ክልሉ እንደገና ተረጋጋ። ጂም ካልድዌል በሳዑዲ አረቢያ በሚገኝ አንድ የአሜሪካን የነጻጅ ኩባንያ ውስጥ ይሠራ ስለ ነበር እርሱና ቤተሰቡ በዚያ አገር ይኖሩ ነበር። በሳዑዲ ሕግ መሠረት በየዓመቱ ለአንድ ወር ከአገሪቱ መውጣት ነበረባቸው፤ ስለዚህ የዕረፍት ጊዜአቸውን በግብጽ ለማሳለፍ ወሰኑ። በቅድስት ካትሪን ገዳም የሚገኘውን የሲና ተራራ ጨምሮ በካርታ ስፍራዎችን ጎብኝተዋል፤ ይህ ስፍራ ከጥቂት ዓመታት በፊት እኔና ጂም የጎብኘነው ስፍራ ነው። ስለ ቦታው የደረሱበት መደምደሚያ ከእኛ ጋር ይመሳሰላል።

በግብጽ የሚገኘው ተራራ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው የሲና ተራራ አለመሆኑን ሲረዱ ሐዘናቸው ታላቅ ነበር።

እንደ አጋጣሚ ሆነና በሻርም አል ሼክህ ከተማ አንድ ሱቅ ሲጉበኙ ከመደብሩ በስተጀርባ አንድ ለውሰት የተቀመጠ መጽሐፍ በመደርደሪያው ላይ ተቀምጦ ይመለከታሉ። የመጽሐፉ ርእስ «The Gold Mines of Midian» ይላል። የተጻፈው በ1880 ላይ በሰር ሪቻርድ በርተን ሲሆን መጽሐፉ ምድያም በሳዑዲ አረቢያ በስተሰሜን ምዕራብ እንደሚገኝ የሚያመለክት ካርታ ይዟል። የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች እንደመሆናቸው መጠን ምድያም ሙሴ በሲና ተራራ የዮቶርን በጎች ይጠብቅበት የነበረው ስፍራ እና ምድያም ዛሬ እነርሱ የሚኖሩበት ጥንታዊ ምድር እንደሆነ ያውቃሉ። እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ተራራ ለመፈለግ ቃል ገቡ።

ሌሎች ጀባል አል ላውዝ ተብሎ ወደሚጠራው ተራራ እንደተጓዙና አስደናቂ ነገሮችን እንዳገኙ ከተረዱ በኋላ እነርሱም ወደዚሁ ተራራ ለመሄድ ዐቀዱ። በሳዑዲ ነዋሪዎች በመሆናቸው የጉዞ ፈቃድ ማግኘት ይችላሉ። ወደ ታቦቅ በመሄድ ምድረ በዳውን አቋረጡ። ጠባቂዎች አጥሩንና የጃባል አል ላውዝን ፊት ለፊት ይጠብቃሉ፤ ስለዚህ በየዐለቱና በየቦቩ ሥር በመደበቅ በጥንቃቄ ፎቶግራፍ አነሡ። ከተራራው በስተጀርባ ጥሩ መደበቂያ ስፍራ በመፈለግና በመጓዝ ላይ ሳሉ መንገድ ጠፋቸው።

በአሸዋውና በዐለቱ ላይ ሲጓዙ ወደ አንድ ሸለቆ ውስጥ ገቡ፤ በዚያም እጅግ የሚያስገርም ነገር ተመለከቱ። አንድ ትልቅ ዐለት በኮረብታው ላይ ተተክሏል፤ ዐለቱ መሀል ለመሀል ተሰንጥቋል። በአንድ ወቅት ውሃ በሥሩ ያልፍ እንደ ነበር ተረዱ። ክልሉ በዓመት የሚያገኘው የዝናብ መጠን ከግማሽ ኢንች አይበልጥም። ዐለቱ ከስንጥቁ በታች

ተበልቷል፤ ውሃ በሥሩ ያልፍ እንደ ነበር የሚያረጋግጡ መረጃዎች አሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ታላቅ ውሃ በኮራብ ከሚገኘው ዐለት ፈልቆ እንደነበር ይናገራል፤ ጂም እና ፔኒ ይህን ያውቃሉ «ዐለቱን በምድረ በዳ ሰነጠቀ፤ እንደ ባሕር የበሃ ውሃ አጠጣቸው፤ ምንጭ ከቁጥኝ አፈለቀ ውሃ እንደ ወንዝ አወረደ» (መዝሙር 78:15-16)። «ዐለቱን ሰነጠቀ፤ ውሃም ተንደረደረ፤ እንደ ወንዝም በበረሃ ፈሰሰ» (መዝሙር 105:41)።

ቀይ ባሕርን ከተሻገሩ በኋላ እስራኤላውያን በምድረ በዳ ውስጥ ብዙ ቀኖች እንደቆዩና ውሃም እንደጠማቸው መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። ከሙሴም ጋር ግብ ግብ በመፍጠር «የምንጠጣው ውሃ ስጠን» ይሉት ነበር።

ሙሴ ተስፋ በመቁረጥ እግዚአብሔርን እንዲህ ሲል ለመነ፤ «በዚህ ሕዝብ ላይ ምን ላድርግ? በድንጋይ ሊወግሩኝ ተዘጋጅተዋል»። እግዚአብሔር ለሙሴ ሲመልስለት በትሩን አንሥቶ ዐለቱን እንዲመታው ነገረው፤ «ዐለቱን ምታው፤ ከእርሱም ሕዝቡ የሚጠጡት ውሃ ይወጣል» (ዘፀአት 17:4-6)።

ሙሴ በኮራብና (በሲና ተራራ) የሚገኘውን ዐለት ሲመታው ለሁለት ተከፈለ፤ ውሃ በተራራው ላይ እንደ ታላቅ ጉርፍ ወረደ። ጂም እና ፔኒ ልክ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናገረው አንድ ትልቅ ዐለት ለሁለት ተከፍሎ ተመለከቱ። በአካባቢው የሚገኘው ምድር በብርቱ የተሸረሸረው በነፋስ ሳይሆን ከስንጥቁ ዐለት በፈለቀው ታላቅ ውሃ ነው የሚለው ብዙ ያስኬዳል።

ስለ ሲና የመጨረሻ ሐሳብ

ካልድዌሎችንና (ጂም እና ፔኒ ካልድዌል) ሌሎችን

ጨምሮ ላሪና እኔ የደረስንባቸው ግኝቶች በብርቱ እንደሚያረጋግጡት ጃባል አል ላውዝ እውነተኛው የሲና ተራራ ነው። ታሪክ የአንድ ጊዜ ሁነት ነው። ሳይንሳዊ መከራ ይመስል ታሪካዊ ሁነቶችን ማንም ሰው ሊያዛባቸው አይችልም። አንድ ሰው ተአማኒ ምስክርነቶችና መረጃዎች አሉለት። ይህ ጉድለት አይደለም። ጃባል አል ላውዝ የሲና ተራራ ነው የሚለውን ለማረጋገጥ በቂ መረጃዎች አሉ፤ እኔ በግሌ እውነተኛው የእግዚአብሔር ተራራ እንደሆነ አምናለሁ።

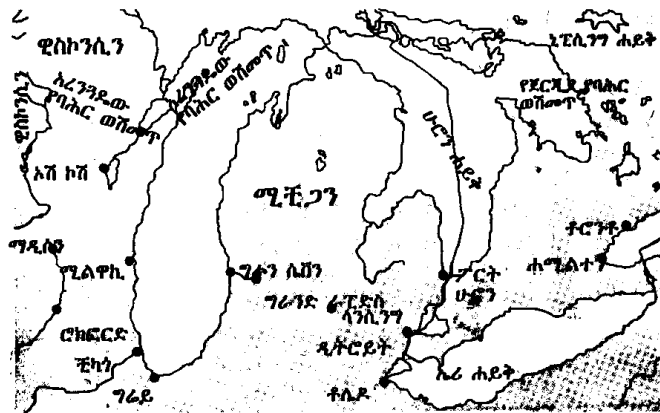
አንዳንዶች ስላለፈው ዘመን በተለይም መጽሐፍ ቅዱስ የታሪክ መረጃ ስለመሆኑ ለውሳኔ እንዲረዳቸው ለእውነት ግድ የላቸውም፤ እነርሱ የሚፈልጉት አስቀድመው የያዙትን ነገር የሚያረጋግጥላቸው ሰው ነው። ለእነዚህ ሰዎች የቴንም ያህል መረጃ ቢቀርብላቸው በቂ አይደለም ። በሌላ በኩል ደግሞ እንዳንድ ሰዎች የሚያስፈልገን እምነት ብቻ ነው ይላሉ፤ ይህ ስጦታ ላላቸው ሰዎች ትልቅ በረከት ነው፤ ሆኖም በዓለም ዙሪያ ባቀረብኳቸው በመቶዎች በሚቆጠሩ ንግግሮች ሰዎች ግራ ሲጋቡና ሲደናገሩ ተመልክቻለሁ።

በእኛ ባህል ውስጥ መረጃ የሚፈልጉ ሰዎች አሉ፤ ሆኖም ለማንኛውም አዲስ ግኝት ተመራማሪ ናቸው። ከክርስቶስ ስቅለት በኋላ ቶማስ በክርስቶስ ከሙታን መነሣት ግራ ተጋብቶና በጥያቄ ተሞልቶ ነበር። እንዳምን ከተፈለገ በክርስቶስ አካል ላይ ያለውን ቁስል ማየትና መዳሰስ አለብኝ ይል ነበር። ከአንድ ሳምንት በኋላ ኢየሱስ ቶማስን ተገናኝ ውና በእጁና በጎኑ ላይ ያለውን ቁስል አሳየው፤ ቶማስም መረጃውን ከተመለከተ በኋላ በጉልበቱ በመንበርከክ አንዲህ አለ፤ «ኔታዬ፤ አምላኬ!» (ዮሐንስ 20:28)።

የእኔ ሁኔታ ከቶማስ ጋር ይመሳሰላል። እኔ መረጃ የምፈልግ ሰው ነኝ። ይህ የሆነው ምናልባት አስተዳደጌና ለብዙ ዓመት የፓሊስ መርማሪ ሆኜ በመሥራቴ ነው። ወይም ደግሞ ባሕርዬ ሊሆን ይችላል ። ቶማስ መረጃ በመጠየቁ አልወቅሰውም። በዓለም ዙሪያ የተጓዘኩት ተራራ ፍለጋ ነበር፤ ተራራውንም አገኘሁት።

ሌላም ነገር አግኝቻለሁ፤ አዲስ እምነት አግኝቻለሁ፤ ራሴንም አግኝቻለሁ። በአሪት ዘዳግም ላይ የሚገኙ ቃሎች ይህን ሁሉ ይጠቀልሉልናል፤ «ከእሳት ውስጥ የእግዚአብሔርን ድምፅ እንደ እናንተ የሰማና በሕይወት የኖረ ከቶ ሌላ ሕዝብ አለን? አምላካችሁ እግዚአብሔር በዐይናችሁ እያያችሁ ለእናንተ በግብጽ እንዳደረገው ሁሉ በፈተና፤ በታምራዊ ምልክቶችና በድንቆች፤ በጦርነት፤ በጸናች እጅና በተዘጋች ክንድ ወይም በታላቅና በአስፈሪ ሥራዎች ከሌላ ሕዝብ መካከል አንድን ሕዝብ የራሱ ለማድረግ የቻለ አምላክ አለን? እግዚአብሔር አምላክ መሆኑን ከእርሱም በቀር ሌላ አምላክ አለመኖሩን ታውቁ ዘንድ እነዚህን ነገሮች እንድታዩ ተደረገ» (ዘዳግም 4:33-35)።

ይሁንና ሌላም ነገር አለ

እነዚህ ድንቅ ሰዎች የወዳጃቸውን አስከሬን የተሸከመውን የሬሣ ሳጥን አትኩረው ሲመለከቱ ምን ይሰማቸው ይሆን? እነርሱም ከዕለታት አንድ ቀን ከዚህ ምድራዊ ሕይወት ባሻገር ወደሚገኘውና በቃላት ሊገለጽ ወደማይችለው ማዶ እንደ ጂም መንዛቸው አይቀርም። እነርሱ ወደ ጨረቃ ላደረጉት ጉዞ የወሰዱትን ተመሳሳይ የጊዜ፣ የዕውቀት፣ የቅንዓትና የዕቅድ ዝግጅት ለዚያ የመጨረሻ ጉዞ አድርገው ይሆን?

የቀደመው ሕይወታችን በጀግንነት የተሞላ ቢሆንም እንኳ በመጨረሻ የሚጠብቀን ዕድል ፈንታና ተርታ ተመሳሳይ ነው። እነርሱ ምን እያሰቡ እንደ ሆነ ለማወቅ ባልችልም እኔ ግን ምን አሰላስል እንደ ነበር አስታውሳለሁ። «አንድ ቀን ጂም ወደሄደበት ቦታ እኔም መሄዴ አይቀርም» እያልሁ አሰላስል ነበር።

ከባለቤቷ ሞት በኋላ ከሚስቱ ከሜሪ ሾርዊን ጋር ብዙ ተወያይቼአለሁ። ከዕለታት አንድ ቀን ግን ዐይኖቼን ትኩር ብላ እየተመለከተች «ከጂም ሞት በኋላ የወደቀውን ዓርማ አንተ ልታነሣው ይገባሃል። ተነሥና ተጠራጣሪው ዓለም የሚሻውን ፍንጭ ፈልገህ አግኘው።» አለችኝ።

በወቅቱ ምን ብዬ መመለስ እንዳለብኝ እርግጠኛ አልነበርሁም።

ቀጠል አድርጋም «እግዚአብሔር እውነተኛውን የሲና ተራራ ያለ ምንም ምክንያት እንድታገኘው አላደረገህም» አለችኝ።

እኔም ምናልባት ካሁን በኋላ ወደ ሳዑዲ አረቢያ በጭራሽ ልመለስ እንደማልችል ማመን ጀመርሁ። የጂም ሞት መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነውን አንጊ የፍለጋ ዘመን የገታው

መስሎ ተሰማኝ። እርሱ ለውጥ አምጪና ለሁላችንም ነጸብራቅ የሆነ ሰው ነበር። ጂም ባለመኖሩ ጥቂት መብራቶች ጠፍተዋል። ስለ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ፍለጋዬ የሚያወሳው መጽሐፌም እዚህ ላይ ተከድኗል።

እኔና ሌሎች ከጂም ሥራ ጋር ተባባሪ የነበርን ሰዎች የእርሱ ሞት ሕልማችንን እንዳከሰመብን ሜሪ አውቃለች። ስለሆነም አንድ ቀላል ነገር ግን ጥልቅ የሆነ አሳብ እንዲህ ስትል አቀረበችልኝ። «አሁን ምንም ዐይነት ነገር አታድርግ። ምንም ዐይነት ውሳኔ ላይም አትድረስ። ነገር ግን በጉዳዩ ላይ ጸልይበት። አይሆንም አትበል። ይልቁኑ የጠፋውንና ያልተገጣጠመውን የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ለማግኘት ያለማወላወል ተነሥ።» ጥቂት ዝም ብላ ከቆየች በኋላ እንዲህ ስትል አንሸካሽከችልኝ . . . «ይህን ይሁን ካለው የጂምን ሥራ ለመቀጠል ዕድሉን አታገኝም ዕድሉ ግን ያገኝሃል።»

የነገራችኝን አደረግሁ። ይሁን እንጂ ብጸልይም ምንም አልተፈጠረም። አንዳችም ዐይነት መለኮታዊ ምሪትም ሆነ ውስጣዊ ግፊት በውስጤ አልታየም፤ ባዶ ዝምታ ብቻ እንጂ፤ ስለሆነም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ግኝቶችን ከሚያሳድድ ሌላ ጀብዱ ራሴን አራቅሁ።

ግራንድ ሀሽን፤ ሚጁጋን

ከሁለት ዓመታት በኋላ ማለትም በ1993 ዓ.ም. ባለቤቱ ቴሪ እና እኔ በመኪናችን ስስ በረዶ በወረደበት ጥሻ መንገድ ላይ ቁልቁል ከወረድን በኋላ ትልቅ በር ባለው የታጠረ ሰፊ ግቢ ደጃፍ ላይ ደረስን። ከዚያም ከመኪናው በመውረድ በቀጥታ ወደ ድምፅ ማቀቢያው ሳጥን ተጠጋሁና ቁልፉን ተጫንሁ።

«ሄሱ?» የሚል ድምፅ ከውስጥ መጣ።

«እኔ ሮበርት ኮርኑክ ነኝ። ወደዚህ ሥፍራ የመጣሁት ሮበርት ቫን ካምፔንን ለማግኘት ነው» አልሁ።

ወዲያውኑ የደጃ መዝጊያ ተከፈተ። ከተጓዝነው በተጨማሪ አንድ ማይል ግድም በሚሆን ጠባብና ጠመዝማዛ የጫካ መንገድ ሽቅብ ወጣን። በመጨረሻም በቀዝቃዛማውና በሚቺጋን ሐይቅ ዳር በወጀበ ተገፍቶ የተከመረውን ባዶ አሸዋ ወደ ጎን ትተን ወደ ሐይቁ የሚያሳይ የሚያምር ቤት አጠገብ ደረስን። መኪናችን ውስጥ እንዳለን በቁማቸው የደረቁ ረዣዥም የሕንድ ሣሮችና የጥድ ቅርንጫፎች ከባሕሩ ዳር በሚነፍሰው ከባድ ነፋስ ሲርበተበቱ ተመለከትን። ይህን ከባድ አየር መቋቋም የሚችሉ ልብሰቻችንን አጠባብቀን ከመኪናችን በመውረድ ወደ መኖሪያ ቤቱ መዝጊያ አመራን። የከፈተልን ቫን ካምፔን ነበር።

ሮበርት ቫን ካምፔን የቀደሙ ባላባቶችን ወግ የሚከተል ለጋስ ቢሊየነር ከበርቱ ነው። አባቱ ይህን ሁሉ ሀብት ያጋበሰው ጡብ በማምረት ሊሆን ወጣቱ ሮበርትም ዝናውን ያገኘው የንግድ ሕጋዊ ስምምነት (ቦንድ) በመሸጥ ድርጅቱን ቀስ በቀስ ወደ ከፍተኛ የኢንቨስትመንት ተቋም ሊያደርሰው በመብቃቱ ነው። በ1984 ዓ.ም. የቫን ካምፔንን ቦንድ ለዜሮክስ ካምፓኒ ሲሸጥ የ200 ሚሊዮን ዶላር ትርፍ አግኝቶበታል። ዛሬ ድርጅቱ ከ79 ቢሊዮን ዶላር በላይ የተቀመጠ ገንዘብ (ንብረት) ያስተዳድራል።

ቫን ካምፔን ወደ ዋናው ነጥብ ፈጥኖ የመግባት ዝና እንዳለው ይነገርለታል። ሚስቱ ጁዲ በዚያ ባትኖር ኖሮ ክንዴን ለቀም አድርጎ ወደ አንድ ጥግ በፍጥነት መርቶ ከወሰደች በኋላ በጥያቄዎች ያጣድፈኝ ነበር። እራት ከበላን በኋላ በእንግዳ መቀበያው ክፍል ውስጥ ከተቀበሉን የቤቱ

ባለቤቶች ጋር እርስ በእርስ ለመተዋወቅ ጥቂት ጊዜ አግኝተናል። እኔና ቴሪ ወደ ሚቺጋን እንድንመጣ የተደረገው ለምን እንደ ሆነ ለማወቅ ጓጉፍያለሁ። ከዚህ በፊት ግን ቫን ካምፔን በ1456 ዓ.ም. የታተመውን የጉተንበርግ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲያሳየኝ ፈቃዱን መጠየቅ እንዳለብኝ ወሰንሁ።

እርሱም «ለአንተ የማላሳይበት ምንም ምክንያት የለኝም!» አለኝ። ከዚያም ከነበርንበት ክፍል ወጥቶ ሄደና ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ የቤተ መንግሥት መዝጊያ ላይ ያሉትን የብረት ማጠፊያዎች እንዳስታውስ ያደረግኝን እርስ በእርሱ በብረት ሽፋን ተያይዞ በቀዳ የተደጎሰ አንድ ትልቅ መጽሐፍ ቅዱስ ይዞ ተመለሰ። እጅግ ያጌጠው አለባበጥ የመካከለኛውን ዘመን ቅርጽና መልክ የያዘ ነበር። መጽሐፍ ቅዱሱን በጥንቃቄ እያቀበለኝ «በጉተንበርግ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመጀመሪያውን የትንቢተ ዳንኤልን መጽሐፍ ቅጂ ይዟል» አለኝ።

በታሪክ ጥንታዊውንና በብዛት የማይገኘውን ጽሑፍ በእጄ ስለ ያዘሁ በእያንዳንዱ ሰከንድ ውስጥ እሳቀቅ ነበር። ቴሪ ያረጀውን ወረቀት በጣቶቿ ጫፍ እየዳሰሰኝ «እነዚህ ገጾች በጣም ጥንታዊ ናቸው!» አለኝ።

ቫን ካምፔን የመሳሳት ስሜት እየተነበበበት «እያንዳንዱ ገጽ የምታወጣው ከሠላሳ ሺህ ዶላር በላይ ስለሆነ ጥንቃቄ ብታደርግ ጥሩ ነው!» አላት።

ቴሪ ወደኋላዋ ፈንጠር አለችና ወዲያው ደግሞ እየቀለደች ገጹን ከመካከል ገንጥላ የምታወጣ በማስመሰል «ይህን ገንጥሎ ብወስደው ምን ይመስልሃል?» አለችው። እንዲህ ያለው ቀልድ ለቫን ካምፔን ስላልጣመው መጽሐፍ ቅዱሱን ተቀብሎ ከደነው።

ከዚያም «አሁን መሸቷል» ብሎ ከተነሣ በኋላ «ውይይታችንን ነገ እንቀጥላለን» አለን። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ሁላችንም ወደ እንግዳ መቀበያው ክፍል ተመለስን።

የጠዋቷ ፀሐይ ጭጋጋማውን ደመና ሰንጥቃ በማለፍ በሚቺጋን ሐይቅ ላይ አጥልታለች። እኔና ሜሪ ቫን ካምፔንና ሚስቱን የጠዋት ቡና ላይ አገኘናቸው።

ቫን ካምፔንም «ብቻህን ላናግርህ እችላለሁ?» ሲል ጠየቀች።

«እንዴታ!»

ከዚያም ሚስቶቻችንን ይቅርታ ከጠየቅን በኋላ ወደ ግል ቢርው እየመራ ወሰደችና ጊዜ ሳያባክን ስለ ጉዳዩ ያወራች ጀመር።

«የጂም እርዊን ምክትል ኃላፊ እንደ ነበርህ አውቃለሁ። ላውቅ የምፈልገውም ይህን ብቻ ነው። አሁን የእኔን ድርጅት ሥራ ትመራ ዘንድ ማሰብ ትችላለህ?» በማለት ጠየቀች። ከዚያም «ለማለት የፈለግሁት የሰበሰብኳቸውን ጽሑፎችና ቅዱሳት መጻሕፍት በኃላፊነት እንድትቆጣጠር ነው» አለች። የተናገረው ነገር ግራ እንዳጋባኝ ሁኔታዬ ሳያስታውቅብኝ የቀረ አይመስለኝም።

አፈ ደረቀ። የጽሑፍ ስብስቦቹ በዓለም ላይ የተደረጉትን ታላላቅ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ፍለጋዎች ያካተቱ ናቸው።

«በጣም አመለግናለሁ። ለዚህ ኃላፊነት ስለታጨሁ ክብር ይሰማኛል። ይሁን እንጂ በሚገባ አስብበት ዘንድ ጥቂት ጊዜ ባገኝ ደስ ይለኛል» አልሁት።

ቫን ካምፔን «ያቀረብሁልህን የሥራ ዕድል እንዴት ላስብበት ብለህ ልታገኝህ ትችላለህ?» በሚል መንፈስ

ዐይኖቹን በቁጣ አፈጠጠብኝ።

«ሚስተር ቫን ካምፔን! ያቀረብህልኝ የሥራ አማራጭ በጣም የሚስብ ነው። የሥራው ዐይነትም ለእኔ በጣም ተስማሚ ነው። ይሁን እንጂ አሁን ወደ ቤቴ ተመልሼ በጉዳዩ ላይ ከቆሪ ጋር እስከምወያይበትና መልሱን እስክሰጥህ ድረስ ጥቂት ሳምንታት ሊወስድብኝ ይችላል ለማለት ፈልጌ ነው» አልሁት።

ቫን ካምፔን ግራ በተጋባ አስተያየት ከተመለከተኝ በኋላ ወደ መጻሕፍት መደርደሪያው ራመድ ራመድ እያለ ሄደ። ከተደረደሩት መጻሕፍት መካከል አንዱን መዝዘ ካወጣ በኋላ አቀበለች። መጽሐፉ በግርግም ሃንኮክ የተጻፈው እና “The Sign & The Seal” (“ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ” ተብሎ ወደ አማርኛ የተተረጎመው መሆኑን ልብ ይሏል!) የሚለው መጽሐፍ ነው። የመጽሐፉን የውጪ ሽፋን ስመለከት ከቃል ኪዳን ታቦት ጋር ግንኙነት ያለው ነገር እንደሚያወራኝ ገምጃለሁ።

«ይህን መጽሐፍ አንብቦህ የሚለማህን እንድትነግረኝ አፈልጋለሁ። እኔ መጽሐፉ ስለ ቃል ኪዳን ታቦት በዘዴ የተቀነባበረ ሆኖ ነው ያገኘሁት። ለማንኛውም ጸሐፊው ሊታመን የሚችል መሆኑንና አለመሆኑን ንገረኝ።»

የመጽሐፉን ሽፋን ቁልቁል ከተመለከትሁ በኋላ ጥቂት ገጾች እየገላለጥሁ «ስለ መጽሐፉ ሰምቼ አላውቅም! ባነበው ደስ ይለኛል» አልሁት።

መጽሐፉን አብብቴ መካከል ከሸገጥሁ በኋላ ወደ ሚስቶቻችን ተመለስን። ከቁርስ በኋላ እኔና ቴሪ ጋባባቶቻችን ተሰናብተን የከሰዓት በኋላውን አውሮፕላን ለመያዝ ወጣን።

ከዚያ በኋላ ቫን ካምፔንን አላየሁትም። ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ስልክ ደውሎ ያቀረበልኝን ሥራ ውድቅ አደረግሁበት። እኔና ቴሪ ኮሎራዶ ውስጥ የተተከሉ የሕይወት ሥሮቻችንን ነቅለን ወደ ሚቺጋን መዘዋወር ለቤተሰባችን መልካም አለመሆኑን ተወያይተን ተስማምተናል። ቫን ካምፔን ውሳኔዬን ሲሰማ ከእርሱ ጋር ለነበረኝ ጊዜ አመስግኖ መልካሙ እንዲገኘውኝ በመመኘት ተሰናበተኝ። ከግራንድ ህቨን ጉዞአችን በኋላ ብዙ ሳንቆይ ቫን ካምፔን በዐይነቱ ልዩ የሆነ የልብ በሽታ ልቡን ቀስ በቀስ እየጎዳው መጣ። በመጨረሻም ልብ እንዲቀየርለት በመጡ ባበቅ ላይ እንዳለ በኅዳር ወር 1999 ዓ.ም. ሞተ።

ለመሥራት ፈልጊያለሁ፤ ነገር ግን አሁን አይደለም

ቫን ካምፔን የሰጠኝን መጽሐፍ ወዲያውኑ አንብቤ ጨረስሁት። ግርግም ሃንክክ የታወቀ ጋዜጠኛና ተመራማሪ ይሁን እንጂ የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂ አይደለም። በመጽሐፉ ውስጥ የቃል ኪዳኑ ታቦት ያለበት ቦታ የት እንደ ሆነ ከጠየቀ በኋላ ሲወርድ ሲዋረድ ከመጣው የቆየ ጥናት ውጪ የሆነና ብዙ አዋቂዎች የማይስማሙበትን ወይም ዝቅተኛ ትኩረት የሚሰጡትን መላምት አቅርቧል። አንዳንዶች ደግሞ ጥቂት ጠቀሜታ እንዳለው ይናገራሉ።

ስድስት መቶ ገጾች ያሉት የሃንክክ መጽሐፍ የቃል ኪዳኑ ታቦት ከሰሎሞን ቤተ መቅደስ ተነሥቶ ወደ ኢትዮጵያ ያደረገውን ጉዞ ይዳስሳል። ኢትዮጵያውያን ደግሞ ታቦቱ በእነርሱ ዘንድ እንዳለ ይናገራሉ። ምንም እንኳን ዝርዝር ሁኔታዎችን ስላድበስበሳቸው ለማንበብ ቢያስችግሩም እኔ ግን የደራሲው ድንቅ የምርመራ ጋዜጠኝነት ክህሎት ወደ እርሱ ስለ ላቡኝ አሰልፏልና አድካሚ ሥራውን አድንቄያለሁ።

ታቦቱ በአሁኗ ኢትዮጵያ ውስጥ ሊኖር ይችላል? አልሁ።

በመጀመሪያ ይህን አሳቤን ሰርዜ ነበር። ይሁን እንጂ መጽሐፉ ውስጥ ጠልቂ ስገባ መመርመር የሚወደው ኅሊናዬ ሃንክክ ባቀረባቸው አስደናቂ አሳቦች እተሳበ መጣ። እርሱ ኢትዮጵያ ውስጥ ካካሄዳቸው አድካሚ የምርምር ጥናቶች ውስጥ አንድ ታሪካዊ መረጃ ወጥቷል። ይህ መረጃ ጥናቶች በተደራረቡ ባሕላዊ መንገዶች ተሸፋፍኖ የነበረውን ንግርት የገላለጠ ይመስላል። የእርሱ ክርክር ቅዱሱ ታቦት ዛሬ በኢትዮጵያ ውስጥ ስለ መኖሩ ለሚሰነዘረው አሳብ ጥቂት ታሪካዊ ተአማኒነት ሰጥቷል። መጽሐፉን አንብቤ ስጨርስ በታሪኩ ብመስጥም በመጀመሪያ ለማድረግ የወሰንሁት መጽሐፉን ከሌሎች መጻሕፍት ጋር በመደርደሪያዬ ላይ ማስቀመጥ ነበር። ከዚህ በኋላ አጣዳፊ ወደ ሆኑ ሥራዎች ፊቴን ብመልስም ተዘርቶ የነበረው ዘር ከአምስት ዓመት በኋላ መብቀል ጀመረ።